

காற்றாழமலைக் கதிர்கள்

(விலிலிய மாந்தர்களும் மறைசாட்சி தேவசகாயமும்)

வெளிஷ்

நூல் விபரம்

காற்றாழமலைக் கதிர்கள்

(விலிலிய மாந்தர்களும் மறைசாட்சி தேவசகாயமும்)

ஆசிரியர் : வெளிஷ்

அனல் வெளியீடு : 63

முதல் பதிப்பு : மார்ச் 2014

படிகள் : 1000

மொழி : தமிழ்

வகை : வாழ்க்கை வரலாறு

நூலின் அளவு : 1/8 டெம்மி

தாளின் தன்மை : மேப்பிள்ட் 70 GSM

அச்சுக்கோர்வை & அச்சாக்கம் : பிரின்ட் பாயின்ட்
நாகர்கோவில்

முகப்பு வடிவமைப்பு : சனு, நாகர்கோவில்

மொத்த பக்கங்கள் : 128

வெளியீடு : அனலக்ரி, தண்ணீர்பந்தல்,

பாலூர், கருங்கல் - 629157,

குமரி மாவட்டம்.

கிடைக்குமிடம் : திருவள்ளுவர் நூல் நிலையம்

13, பெதுஸ்தா வணிக வளாகம்

மகளிர் கிறித்தவ கல்லூரி சாலை,
நாகர்கோவில் - 629 001

தொடர்பு எண் : 94425 84238

மின்னஞ்சல் : analveliyedu@gmail.com

கொடை : ₹ 60

கீறித்தவ நம்பிக்கைத் தேரில் ஏறி வீதி உலாவந்த மறைசாட்சி தேவசகாயத்தீன் பிறப்பின் 300-ஆம் ஆண்டில் தீருச்சபை ‘மறைசாட்சி’ மகுடம் சூட்டி மகிழ்மைப்படுத்தியிருக்கிறது. குமரி மண்ணீல் பிறந்து தனது வாழ்வாலும் தன் வஸ்வமையான செயல்களாலும் மக்கள் மனங்களில் மறைசாட்சியாகவும் வணக்கப்பட்ட தேவசகாயம் பற்றி வெளிவரும் இந்தக் ‘காற்றாடிமலைக் கதிர்கள்’ அழகான நீர் அலைகள்.

நம்பிக்கை, கொள்கை உறுதி, துணிவு, அழைப்பு, இறைவேண்டல், வழிநுட்பத்துதல், சோதனைகளில் சாதனை என விவிலியப் பக்கங்களில் வாழ்ந்துகாட்டிய விவிலிய மாந்தர்கள் பத்து பேருடைய வாழ்வையும் நம் மறைசாட்சியின் வாழ்வுத் தேடல்களையும், வாழ்ந்துக் காட்டிய வாழ்க்கை முறையையும் சிறு கலவையாகக் காலியம் படைக்கும் சிறு கலனாய் வருகிறது ‘காற்றாடிமலைக் கதிர்கள்’ என்னும் இப்புத்தகம்.

பல வண்ணக் கதிர்களாய் பரந்து விரியும் இப்படைப்பு மறைசாட்சியின் வாழ்வுக்கு ஒரு புதுமைகளைச் சேர்க்கும் கருவியாகிறது. கீறித்துவில் நம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்த தேவசகாயம் பல கேளனங்களில் இறைவனின் கருவியாய் பார்க்கப்பட்ட இந்துால் ஒரு அடிக்கல்.

விரீசல் விழுந்த கரீசல்காட்டு மண்ணீலும், செங்கதிரோள் கதிர்பட்ட வெந்தனை செம்மணைலிலும், மழையின் மடியில் புதைந்து போன செழிப்புமிகு வண்டல் நீலத்திலும் இந்த தேவசகாயம் என்னும் கதீர் செங்குத்தாய் வளர்ந்து நீர்கும் என்பதீல் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

வண்ணத்துப் பூச்சியின் வண்ணத்துரீகைகயில் வார்த்தைகளை கடன்வாங்கி காகிதத்தில் கரைத்திருக்கும் ஆசியரின் புது முயற்சி தமிழுலகில் தடம் பதிக்க வாழ்ந்துக்கள். வாசித்து வாழ்வில் நம்பிக்கை பெறுக்கள்.

அனலகுழி, தண்ணீர் பந்தல்,
பாலூர், கருங்கல்

அன்புடன்
அனல் நண்பார்கள்

ஆசிரியர் பக்கம்

இது

கட்டவிழக்கப்பட்ட மறைசாட்சி தேவசகாயத்தின் புதிர்
கட்டாந்தரையிலும் வளர்ந்துவிட்டக் காற்றாடிமலைக்கதீர்

வசந்தத்தை வாரி இறைக்கும்
வான்மழையை வரவேற்கிறேன்!

நட்டாலும் மண்ணில் பிறந்து
பத்மாபுரத்தில் அணைக்கப்பட்டு

சுற்றுவட்டார மக்களுக்கு நற்பயன் தந்து
காற்றாடி மலையில் கடலுடன் கலந்த

இந்த நூல் நதியின்
முகத்துவாரத்தில் நீன்று முகம்பார்க்க
ஆசைப்பட்டு வந்த நான்...

அல்லியின் வெள்ளையாய் அடிதுனிவரை அளந்து காட்டிய
இந்த நதியின் நீர்த்துளிகளை அள்ளிப் பருகிய
பணிப்பறவையாய் வியந்து பறக்கிறேன்.

இந்த ஆடிமாத அடையழையில் அசந்தே போனேன்!

பரீந்து பேசுதல், பிறரை புரீந்து பேசுதல்,
பிறரின் துன்பத்தில் துணைநிற்றல் என இந்த
தேவசகாயம் என்னும் விசுவாசத்தேரில்
தீரும்பியப் பக்கங்களைல்லாம் தோரணங்களே!

பிறரை உபசரித்தல், பிறருக்கு தகுந்த பதிலளித்தல்,
பணிவிடை செய்தல், பாசத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளுதல்
என இந்த மகிழும் பூவின் மத்தாப்புச்சீரிப்பில்
வாசனைத் திரவியங்களே வானை முட்டுகின்றன!

மரணத்தை அதன் மண்ணிறகே சென்று வரவேற்ற
இந்த மகானின் நம்பிக்கை ஆயிரம் அன்னப்பறவைகளீன்
சீருகுகள் சீதறிவிடும் சீறிய துளையில் நனைந்தே
சுகத்தை உண்டாக்குகின்றன!

ஆயிரம் யானைகள் மல்லுக்கட்டிய போர்க்களத்தில்
தனியாளாய் நீன்று தவிடுபொடியாக்கிய இந்த
நம்பிக்கையின் தாய்நிலம் என்னும்
வற்றாத நீர் மூலம்!

மேளவல் மலரின் மறுஉருவமே!

மறைசாட்சியான தீருஉருவமே!

ஒல்லவாருக் கதிரும் சமூகத்தில் நடந்த ரீகழ்வுகளையும், அந்த நிகழ்வுகளின் பின்னணியில் தேவசகாயத்தின் வாழ்க்கை முறைகளையும், அந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையை மையமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த விவிலிய மாந்தர்களின் வாழ்க்கை நிலையையும் சேர்த்துப் பார்க்கிறது இந்தக் ‘காற்றாடிமலைக் கதிர்கள்’.

விசுவாச வாழ்வு வாழ்ந்த விவிலிய மாந்தர்களின் பண்புகளையும், நோக்கங்களையும், குறிக்கேள்ளையும் தேவசகாயத்தின் பண்புகளோடும், வாழ்க்கை நோக்கங்களோடும், நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளோடும் ஒன்றித்துப் பார்த்து எழுதியிருக்கிறேன்.

விவிலியத்தின் மாராப்பில் நெய்யப்பட்ட பட்டுச்சரிகையாகப் பளபளக்கும் இந்த விவிலிய மாந்தர்களுடன் நமது தேவசகாயத்தையும் சேர்த்துப் பார்த்திருக்கிறது இந்தக் ‘காற்றாடிமலைக் கதிர்கள்’.

ஆழ்கடல் முத்தாய், அலைகடல் சத்தமாய் நம் எண்ண விளையுகளில் மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த தென்னகக் காற்றை தெம்மங்குப் பாட்டை 100 பக்கங்களுக்குள் அடக்கி விட முடியுமா?

300 ஆண்டுகள் பாரம்பரியத்தை இந்த பக்கங்களுக்குள் பஸ்குபோட்டுவிட முடியுமா?

இருந்தாலும்,

நாட்டுக்குள் நடந்துவந்த நூல்நதியை - இந்த
ஏட்டுக்குள் அடக்கிவைத்திருக்கிறேன்.

கையால் தறியப்பட்ட இந்த புத்தம்புது ஆசையை,
ஆயிரம் அர்த்தம் சொல்லிப்போகும் இந்த ஆலமர நீழலை
வெள்ளை மணலில் வெயில் தெரியாமல் பரப்பியிருக்கிறேன்!

எண்ணங்களுக்கும் அடியெடுத்து வைத்த - இந்த

அன்னப்பறவையுடன் கைகோர்த்து

காந்தன் மலரின் கம்பளவிரிப்பில்

காலார நடத்தீக் கூட்டிவந்திருக்கிறேன்.

இந்தக் கதீர் முளைப்பதற்கு உதவிய நண்பர்களுக்கு இதயம் நீரை நன்றிகள். முகப்போவியும் தீட்டிய ஓலையர் சனு, அச்சிட்ட பிரின்ட் பாய்ன்ட் அச்சகத்தார் மற்றும் வெளியிட்ட அனல் வெளியீட்டை நண்பர்களுக்கு நன்றி.

என்றும் அன்புடன்
வெனிஷ்

உள்ளே...

- 01.** விகவாசத்தின் விளைநிலம்
கடவுளின் நன்பனாக
ஆரிரகாறும் தேவசகாயமும் 7
- 02.** சோதனையில் சாதனைச் சிதறல்கள்
கடவுளின் கணிதரும் யரமாக
யோசேப்பும் தேவசகாயமும் 17
- 03.** தலைமைப்பண்பின் தாயகம்
கடவுளின் பிரதிதியாய்
மோசேயும் தேவசகாயமும் 30
- 04.** குறிக்கோளின் குறிஞ்சி மலர்
கடவுளின் இதயத்தீர்கு உகந்தவராக
தாலீதும் தேவசகாயமும் 40
- 05.** தடையில் துணிவு
கடவுளின் ஒளி தரும் நீலவரக
எஸ்தரும் தேவசகாயமும் 53
- 06.** துண்பத்தில் உறுதி
கடவுளின் ஊழியனாக
யேரபுவும் தேவசகாயமும் 63
- 07.** கொள்கையில் தெளிவு
கடவுளின் அன்புக்குரியவராக
தானீயேலும் தேவசகாயமும் 75
- 08.** நாட்டுக்குள் நடந்த நெஙல் நதி
முதல் மறைசாட்சியாய்
ஸ்தேவானும் தேவசகாயமும் 86
- 09.** மாற்றம் - மறைபணி - மகத்துவம்
கடவுளின் அழைப்பைப் பெற்றவராய்
பவுலும் தேவசகாயமும் 100
- 10.** இறைவேண்டலின் இதயம்
இறைமன்றாட்சின் வீடு
பேதுருவும் தேவசகாயமும் 114

கடவுளின் நன்பனாக - ஆயிரகாமும் தேவசகாயமும்

“என் உயிரைக் கர்த்தருணம்; ஏனையில் நான் உம்மீது பற்றுடையவன்; உம் ஊழியனைக் கர்த்தருணம், நீரே என் கடவுள்! நான் உம்மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ளேன்.”

தி பா 86:2

கதிர்
01

விசுவாச
வித்தகன்

“பெருங்காலைச்
சிவப்பாய்
மனதுக்குள்
மத்தூப்பு
வெடித்து
இந்த
மாடிவீட்டு
மாடப்பழா
தேடுவத்து
தேன்றிலோ”

இறைநம்பிக்கை வீழ்ந்ததை
தூக்கி நிறுத்தும், இழந்ததை
கிடைக்கச் செய்யும், உடைந்ததை
ஒட்டவைக்கும், அறந்துபோனதை
கட்டிவிடும், குறைந்தவற்றை
நிறைவடையச் செய்யும்.
இந்த இறைநம்பிக்கையே
கிறித்தவத்தின் அடிப்படை.

கி.பி 2002 டிசம்பர்
மாதத்தில் 2 கால்களுடன்
ஒரு நாய்க்குட்டி பிறந்தது. 2
கால்கள் இல்லாததால் அந்த
நாய்க்குட்டிக்கு நடக்க முடியாது
என தாய் நாயும் அதை
வெறுத்து விரட்டியது. அந்த
நாயின் உரிமையாளர் அது

இந்த உலகில் வாழுத் தகுதியற்றது என்றெண்ணி அதைக்
கொண்றுவிட முடிவு செய்தார். ஆனால் ‘ஜீ’ ஸ்ட்ரிங்

8

பெல்லோ' என்ற பெண்மணி அந்த உரிமையாளரிடம் பேசி அந்த நாயைத் தான் கவனித்துக் கொள்வதாகக் கூறி பெற்றுக்கொண்டார். அந்தப் பெண்மணி அந்த நாய்க்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நடக்க பயிற்சி கொடுத்தார். அந்த நாய்க்கு 'நம்பிக்கை' (Faith) எனவும் பெயரிட்டார்.

கடல் அலைகளுக்கு ஊடே விளையாடப் பயன்படும் கருவியை வாங்கித் தந்தார். மேலும் துள்ளுவதற்கும் நிற்பதற்கும் பயிற்சி கொடுத்தார். அந்த வீட்டில் வளர்க்கப்பட்ட மற்றொரு நாயும் 'நம்பிக்கை' என்னும் நாய் நடப்பதற்கு உற்சாகப்படுத்தியது. 6 மாதங்களில் அந்த 'நம்பிக்கை' நாய் நடக்கவும், துள்ளிக்குதிக்கவும் பழியது. மனிதனைப் போலவே இரண்டு கால்களால் அது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நாய் செல்லும் இடங்களிலெல்லாம் அங்குள் என்க வின் கவனத்தை எளிதாக ஈர்க்கிறது. பல செய்தித்தாள்களிலும் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகளிலும் தோன்றுகிறது. அந்த நாயைப் பற்றி வெளியிடப்பட்ட 'With a little Faith' என்ற புத்தகம் உலக மக்கள் மத்தியில் பெரும் வரவேற்றைப் பெற்றது. "ஹாரிபாட்டார்" திரைப்படங்களில் நடிப்பதற்கும் அந்த நாய்க்கு வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. பலருடைய நம்பிக்கைக்கு உரமுட்டுகிறது அந்த நாய். [1]

அந்த நாய்க்கு பெண்மணி இட்ட 'நம்பிக்கை' என்ற பெயர் வீண்போகவில்லை. ஒரு சிறிய நம்பிக்கை அந்த நாய்க்கு இழுந்த இரண்டு கால்களாக மாறியது. கொல்லப் படுவதற்கு என ஒதுக்கப்பட்ட நாய் இன்று துள்ளிக்குதித்து பலருடைய கவனத்தையும் ஈர்ப்பதற்குக் காரணம் அந்தப் பெண்மணியின் நம்பிக்கையும் அந்த நாய் அந்த பெண்மணி மீது கொண்ட நம்பிக்கையும் தான்.

ஒரு சாதாரண மனிதன் மீது கொண்ட நம்பிக்கையே வாழ்வை இழுக்க வேண்டிய நிலையிலிருந்த அந்த நாய்க்கு வாழ்வைக் கொடுத்தது. இதேபோல் கடவுள்

[1] Meet Faith the Dog - Feeds.feedburner.com

மீது கொண்ட நம்பிக்கை எந்த அளவுக்கு பலன் தரும் என்பதற்கு நமக்கு சாட்சியாக இருப்பவர்தான் மறைசாட்சி தேவசகாயம். அசைக்க முடியாத அவரது நம்பிக்கை ஆணிவேராய் கிறிஸ்தவத்தை தெற்கு பகுதியில் தாங்கி நின்றது. தன்னைவிட 50 மடங்கு அதிகமான சுமையை சுமக்கும் எறும்பைப் போல தனது உடல் தாங்கும் வலியைவிட அதிகமான துண்பங்களை அனுபவித்தாலும் அவரது நம்பிக்கை வீணாகவில்லை. தேவசகாயம் இறைவன் மீது கொண்ட நம்பிக்கை அவரை வெடி இறங்கிய பாறையாய் சிதறடித்து விடும் என்று பலரும் எண்ணினார்கள். ஆனால் அது உளி இறங்கிய சிலையாய் அவரை சிறப்படைய வைத்தது. பளிங்கு தரையில் உருண்டோடும் பவள மணிகளாய் துள்ளிக் குதித்தோடியது.

திருவிவிலியத்தில் இதே நம்பிக்கை மேலோங்கிய மனத்துணிவுடன், அதாவது தன் ஒரே மகனையே பலியாக தர முன்வந்தவர் தான் ஆபிரகாம் என்ற மாமனிதர். கடவுளின் வாக்குறுதியைப் பெற்று அதை அனுபவித்து வாழ்ந்து காட்டியவர். கடவுளின் நண்பராக பார்க்கப்பட்டவர்.

ஆபிரகாம் தாம் அன்பு செய்த எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு புதிய இடத்திற்கு நகர கடவுளால் அழைக்கப் பட்டார். நாடு, இனம், வீடு என அனைத்தையும் துறந்து கடவுள் காட்டும் இடத்திற்கு செல்ல முற்பட்டார். இது மிகவும் கடினமான செயல். அந்த இடம் எங்கு இருக்கிறது? எப்பொழுது அதை அடைய முடியும்? அங்கு என்ன இருக்கும்? என்றெல்லாம் எண்ணாமல் கடவுளுடன் பயணித்த ஆபிரகாம் கடவுளின் நண்பரானார். இதையே 2 குறிப்பேடு நால் பின்வருமாறு கூறுகிறது.

“எங்கள் கடவுளே, உம் மக்கள் இஸ்ரயேலருக்காக இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரையும் வெளியேற்றி, இதனை உம் நண்பர் ஆபிரகாமின் வழி மரபினருக்கு

என்றென்றுமாகக் கொடுத்தவர் நீரே அன்றோ!-[2] என குறிப்பிடுகின்றது.

இதேபோல் இந்தியாவின் முதல் பொதுநிலை மறைசாட்சி என்றும் மகுடம் பெற இறைவனால் அழைக்கப்பட்டவர் தான் தேவசகாயம். ‘விசுவாசத்தின் வித்து’, ‘நம்பிக்கையின் நாயகன்’ என மக்கள் இவரை அழைக்க இவரிடம் காணப்பட்ட முழுமையான அர்பணைப்பும், ஆழமான நம்பிக்கையுமே காரணம். மறைசாட்சி தேர்வு செய்த புதிய கடவுள், புதிய பாதை, ஏற்றுக்கொண்ட புதிய நம்பிக்கை, நம்பிக்கைக்காக அவருடைய தியாக உணர்வுடனான வாழ்வுப் பயணம் போன்றவை ஆபிரகாமின் நம்பிக்கையை ஒத்திருக்கின்றது.

இவ்விருவரின் நம்பிக்கையை இவர்கள் மேற்கொண்ட பயணம், வழிபாடு, பிற்ரன்புப் பணிகள், குணங்ளன்கள் மற்றும் பலி செலுத்துவதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம்.

விவிலியப் பின்னணியில் ஆபிரகாம்

ஆபிரகாம் பிறந்த போது அவருடைய தந்தை தெராகுவின் வயது 70. இவருடைய சகோதரர்கள் நாகோர், ஆரான். மனைவி சாராள். மகன் ஈசாக்கு. ஆபிரகாமின் வாழ்வு தொடக்க நூலில் 11:26-ம் அதிகாரத்தில் தொடங்கி 28:18-ல் முடிவடைகிறது. கடவுள் ஆபிரகாமிற்கு கொடுத்த வாய்ப்பை ஆபிரகாம் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

புதிய இடம், அதிகமான சந்ததியர், பெரிய ஆசீர்வாதம், நல்ல பெயர், பகைவரிடமிருந்து பாதுகாப்பு, ஆபிரகாமின் பொருட்டு அவரது நண்பர்களுக்கும் உறவினர்களுக்கும் ஆசீர்வாதம், ஆபிரகாமின் வழி மன்னுலகில் உள்ளோருக்கு ஆசீர்வாதம், பிறருக்கு ஆசியாக ஆபிரகாம் என்று கடவுள் இவரை மேம்பட வைத்தார்.

பலியாக ஈசாக்கை காணிக்கையாக்க முன்வந்தது, முதிர்ந்த வயதில் மகனைப் பெற்றெடுத்தது, வெகுதூரம் பயணித்தது, அரசர்களை வெற்றிக் கொண்டது, சோதோம் கொமோராவின் ஆழிவுக்கு எதிராக கடவுளிடம் விவாதித்தது போன்ற நிகழ்வுகள் கடவுளின் உடனிருப்பைக் காட்டுகிறது. தனது 175-ஆம் வயதில் ஆபிரகாம் எப்ரேனில் இறந்தார்.

கடவுளின் வாக்குறுதியைப் பெற்றுக்கொண்டு அவரை அனுபவித்தவர் ஆபிரகாம். கடவுளும் எப்பொழுதும் ஆபிரகாமுடன் பேசினார். ஆபிரகாமும் கடவுளின் உடனிருப்பால் மகிழ்ந்தார்.

விசுவாசத்தின் விளைவிலமானவர்கள்

நம்பிக்கை என்ற எதிர்நோக்கியிருப்பவை கிடைக்கும் என்ற உறுதியும், கண் ணுக்குப் புலப்படாதவை பற்றிய ஐயமற்ற நிலையும் தான் ஆபிரகாமிடமும், தேவசகாயத்திடமும் இருந்தது.

வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த மனிதர் ஆபிரகாம். 3 மதங்களும் (ழுதம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம்) தங்களுடைய முதாதையர்களின் நம்பிக்கையின்படி ஆபிரகாமுடைய வாழ்க்கை முறையைக் கொண்டுள்ளது. கிறிஸ்தவம் இவரை “விசுவாசத்தின் தந்தை” எனப் பார்க்கிறது. ஆபிரகாம் கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்டு நடந்தார். தனக்கு சொந்தமான எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு கடவுள் சொன்ன இடத்திற்கு ஆபிரகாம் நடந்தது நம்பிக்கையினால் தான். ஏனெனில் வாக்களித்தவர் நம்பிக்கைக்குரியவர் என அவர் கருதினார் [3]. திருச்சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பதை விட நம்பிக்கை கொண்டதனால் தான் ஆபிரகாமுக்கும் அவருடைய வழிமரபினருக்கும் ஆண்டவருடைய வாக்குறுதி கிடைத்தது [4]. ஏனெனில் நம்பிக்கைக் கொண்டு வாழ்வவர்கள் ஆபிரகாமின் மக்கள் என

[3] எபி 11:8-10

[4] உரோ 4:13

அழைக்கப்பட்டனா் [5]. முதிர்ந்த வயதில் மகன் பிறந்ததும் இவருடைய இறைநம்பிக்கையில்தான்.

மறைசாட்சி தேவசகாயமும் மனம் மாறி கிறிஸ்தவ மறையைத் தழுவிய பிறகு அவரது நம்பிக்கை மேலும் உறுதிப்பட்டது. தனக்கு பிடித்த மனைவி, அன்னை, தந்தை, சகோதரி, அரண்மனை வேலை, உயர்ந்த மதிப்பு, இடம், இனம் என எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு இறைவனின் விண்ணுலக அரியனைக்காகவும், மறைசாட்சி மகுடத்திற்காகவும் தன் பயணத்தைத் தொடர்ந்தது இந்த ஒரு நம்பிக்கையால் தான்.

பல துன்பங்கள், துயரங்கள், மதம் மாறும் அறிவுரைகள், நெடுநாள் காவல் என அனைத்தும் இவரது நம்பிக்கையின் முன்பு மண்டியிட்டன. தோமையார், சவேரியாருக்குப் பிறகு ஆண்டவரின் வாக்குறுதி தேவசகாயம் வழியாக குமரி மக்களுக்கு கிடைத்ததென்றால் அது மிகையாகாது.

பயணத்தில்

ஆபிரகாம் மேற்கொண்டது புனித இடத்திற்கான பயணம். தேவசகாயம் மேற்கொண்டது புனித நிலைக்கான பயணம்.

பழைய ஏற்பாடு முதல் புதிய ஏற்பாடு வரை கடவுளின் அழைத்தலுக்கும், கடவுளின் வாக்குறுதிகளுக்கும் ஏற்ற வாறு தங்களை தயாரித்துக் கொண்டு பயணித்தவர்கள் பலர். தொடக்க நூலில் இந்த பயணம் ஆபிரகாமிடம் தொந்குகிறது. கிறிஸ்தவ வாழ்வும் ஒரு பயணம். கிறிஸ்துவின் பயணத்தால் நாம் அனைவரும் நிலைவாழ்வுக்கான பயணப் பாதையில் பயணிக்க அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

தனது சொந்த ஊரான ஊர் [6] என்னும் இடத்திலிருந்து ஆரானுக்கும் [7] செக்கேலுக்கும் [8] பெத்தேலுக்கும்

[5] கலா 3:7-9

[7] தொநூ 12:4

[6] தொநூ 11:28

[8] தொநூ 12:6

கிழக்கே குடியிருந்தார் [9]. பின்பு படிப்படியாக நெகேபு நோக்கி பயணித்தார் [10]. பின்பு எகிப்து [11] நோக்கியும் எபிரோனிலிருந்த மம்ரே என்ற இடத்திற்கும் பயணித்தார் [12]. தமஸ்குக்கு நெஜபுக்கு சென்று காதேசுக்கும் சூருக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் வாழ்ந்து பின்பு கெராரிலும் தங்கினார் [13]. வடக்கே இருக்கும் ஒபா வரை சென்று தன் உறவினரான லோத்தை மீட்டுக் கொண்டு வந்தார் [14]. பின்பு பெயர்சேபா, பெலிஸ்தியர் நாட்டில் நெடுங்காலம் குடியிருந்தனர் [15]. மோரியா நிலப்பகுதியில் தன் மகனை பலியிட செல்கிறார் [16]. இவ்வாறு வாக்களிக்கப்பட்ட இடத்திற்கான நெடுந்தார பயணத்தை ஆபிரகாம் மேற்கொண்டார்.

தேவசகாயம் கிறிஸ்தவ மதம் தமுஹிய பிறகு கைது செய்யப்பட்டு அரசன் மற்றும் தாலுகா அதிகாரிகளின் விசாரணைக்காகவும் தண்டனை தீர்ப்பிற்காகவும் மற்றவர்கள் மதம் மாறி விடக்கூடாது என்பதற்காகவும் கொலை செய்யப்பட பல இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார். தொடர்ந்து பல நாள்கள் கடுமையான கொடுமையான பயணத்தை மேற்கொண்டார். ஏருமையின் மீது அழாத்தப்பட்டு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். பத்மனாபபுரத்தில் கைது செய்யப்பட்டு, பத்மனாபபுரத்திற்கு உட்பட்ட பகுதிகளிலும், கல்குளம் தாலுகா, நெட்யாற்றின்கரை தாலுகா, சிறையின் கீழ் தாலுகா, திருவனந்தபுரம் தாலுகா, மார்த்தாண்டம், மணலி, தக்கலை, சுங்கான்கடை, பார்வதிபுரம், பெருவிளை, இராமன்புதூர், தோவாளை, தோவாளையிலிருந்து ஆரல்வாய்மொழிக்கு மாற்றப்பட்டு இறுதியாக ஆரல்வாய்மொழி காற்றாடுமலையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார்.

இந்த பயணங்கள் தேவசகாயம் இறைவார்த்தையை பரப்பும் ஒரு பயணமாக அமைந்தது. வீதி வழியாக அழைத்துச்

[9] தொநூ 12:8

[13] தொநூ 20:1

[10] தொநூ 12:9

[14] தொநூ 4:15

[11] தொநூ 2:10

[15] தொநூ 22:14

[12] தொநூ 13:18

[16] தொநூ 22:2

செல்லப்பட்டவர் பல விழிகளுக்கு விழியலாக அமைந்தார். பணி செய்ய தளம் கிடைத்ததை என்னி மகிழ்ந்தார். படரும் கொடியை வருடும் தென்றலாய் அவர் பயணித்த பயணங்கள் வசந்தத்தையே வீசிச் சென்றன.

வழிபாட்டில்

கடவுளுக்கான பலி பீடங்களை ஆபிரகாம் அமைத்தார். தேவசகாயம் வழிபாட்டிற்கென தனக்குள்ளே இறைப்பீட்டதை அமைத்தார்.

ஆபிரகாம் பயணம் மேற்கொண்டு தங்கிய இடங்களிலெல்லாம் பலிபீடம் அமைத்து கடவுளை வழிபட்டார். ஆபிரகாம் கானான் நாட்டில் செக்கேம் என்ற இடத்தில் தனது முதல் பலிபீட்தை எழுப்பி ஆண்டவருக்கு வழிபாடு நடத்தினார் [17]. இந்த செக்கேம் தான் இஸ்ரயேல் மக்களின் கிறிஸ்தவ விகவாசத்தில் முக்கிய இடம் பெறுகிறது. செக்கேம் ஒரு முக்கியமான புனித இடமாக கருதப்படுகிறது. ஏனெனில் இந்த இடத்தில்தான் ஆபிரகாமின் புனித இடத்திற்கான பயணத்தில் கடவுள் முதன்முதலில் ஆபிரகாமிற்கு தோன்றினார்.

செக்கேமிலிருந்து பெத்தேவுக்கும் ஆயிக்கும் இடைப்பட்ட பகுதிக்கு மற்றொரு பலிபீட்தை ஏற்படுத்தி ஆண்டவரின் திருப்பெயரை தொழுதார் [18].

எபிரோனிலிருந்த மம்ரே என்ற கருவாலி மரத்தோப்பில் வாழ்ந்த போதும் ஆண்டவருக்கு ஒரு பலிபீடம் எழுப்பி வழிபட்டார் [19]. மோரியா நிலப்பகுதியில் தன் மகன் ஈசாக்கை பலியிட சென்ற போது அங்கு ஒரு பலிபீடம் அமைத்தார் [20]. வழிபாடும் வாழ்க்கையும் ஆபிரகாமிடம் ஒன்றாகக் காணப்பட்டன. எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் கடவுளுக்கு அவர் நன்றி சொல்ல மறக்கவில்லை. அவர் பலிபீடம் அமைத்து வழிபட்ட இடங்களைல்லாம் கடவுளை பறைசாற்றும் புனித இடங்களாயின.

[17] தொநூ 12:7

[19] தொநூ 13:18

[18] தொநூ 12:8

[20] தொநூ 22:9

தேவசகாயமும் தான் பயணங்கள் மேற்கொண்ட இடங்களிலெல்லாம் கடவுளை வழிபட்டார். இறைவனைப் புகழ்ந்தார். பிறருக்காக வேண்டுனார். நாள் தவறாமல் வடக்கன்குளம், பத்மனாபபுரம், கோட்டாறு போன்ற பல இடங்களில் மக்கள் இவரின் போதனையைக் கேட்க கூட்டம் கூட்டமாக வந்துர்கள். கோயில்களில் நற்கருணை வழிபாடுகளில் பல மைல் தூரம் நடந்து சென்று பங்கெடுத்தார்.

பெருவிளை, இராமன்புதூர் போன்ற சிறைகளில் இருக்கும்போது ஒப்புரவையும் அதைத் தொடர்ந்து நற்கருணையையும் பெற்றுக் கொண்டார். அதிக நேரம் கண்ணை மூடி தியானம் செய்து இறைபுகழ் பாடனார்.

அவர் பயணம் மேற்கொண்டு போதித்த இடங்களி லெல்லாம் மக்கள் இவர் நினைவாக குருசடிகளையும் ஆலயங்களையும் கட்டினார்கள். பலர் மனம் மாற்றும் பெற்று கிறிஸ்தவத்தில் இணைந்து கொண்டனர். அவர் பிறந்த ஊரான நட்டாலத்தில் ஆலயமும் இறந்த ஊரான ஆரல்வாய்மொழியில் ஆலயமும், கொலை செய்ய சிறைவைக்கப்பட்ட குளுமக் காட்டில் குருசடி, தக்கலைக்கு வந்து சென்றதன் நினைவாக குருசடி, புலியூர்குறிச்சி, விளாவங்கோடு, வெட்டுவென்னி, இராமன்புதூர் சிறைக்கு அருகாமையில் குருசடி என இவர் சென்ற இடங்களெல்லாம் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கான விதையானது. கன்னியாகுமரி, திருச்சி, திண்டுக்கல், தேனி, தூத்துக்குடி, திருநெல்வேலி போன்ற பல இடங்களில் இவர் நினைவாக நினைவிடங்கள் கட்டப்பட்டுள்ளன.

ஆபிரகாமின் மனக்குழப்பமும் அவரது நம்பிக்கையை சோதித்துப் பார்த்தது. தன் மனைவியை சுகோதரி என்று சொன்னபோதும் [21] கைம்மாறு தருவதாக சொன்ன ஆண்டவரிடம் எனக்கு என்ன தான் தருவீ? [22] என்று கேள்வி கேட்டதும், ஆகார் விசயத்தில் ஒரு பலவீனமான நம்பிக்கையை காட்டிய போதும் [23] 100 வயதில்

[21] தொ நூ 12:11-20 20:1-18 [23] தொநூ 16:1-4

[22] தொநூ 15:2-3

குழந்தை பிறக்கும் [24] எனக் கேட்ட போதும் அவரது மனதில் சிறிதளவு குழப்பங்கள் இருந்தாலும் தன் ஒரே மகனை பலியிட முன்வந்ததன் வழியாக அதை நிவர்த்தி செய்தார், “ஈசாக்கின் மூலமே உன் வழிமரபு விளங்கும்” என்ற வாக்குறுதியை அவர் பெற்றிருந்த போதிலும் அவர் தன் ஒரே மகனைப் பலியிட முன்வந்தார். ஏனெனில் இறந்தோரைக் கடவுள் உயிரோடு எழுப்ப வல்லவர் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார்” [25]. இது ஆபிரகாமின் இறுதி பற்று நிலையைச் சோதனை செய்ய ஆண்டவர் மேற்கொண்ட நிகழ்வு. இதிலும் ஆபிரகாம் வெற்றி கண்டார். கடவுளால் கிடைத்த மகன் கடவுளுக்காக பலி செலுத்த அழைத்துச் சென்றது. அவரது விகவாசத்தின் உச்சம்.

தேவசகாயம் தன்னையே பலியாக ஒப்புக் கொடுத்தார். அவர் கடவுளுக்கு தன்னை உகந்த, தூய உயிருள்ள பலியாக படைத்தார். விதை விதைத்தது ஊற்றப்படும் தன்னீராக, தன் விகவாச விதையை மண்ணில் புதைத்து அதற்கு இரத்தத்தை தாரை வார்த்தார். உடல் உயிர் கூட்டை விட்டு பிரிந்தாலும் உண்மைக் கடவுளை ஊருக்கு அம்பலப்படுத்தினார். வாசதேவன் நம்புதிரிக்கும், தேவகியம்மையாருக்கும் பிறந்த தலைமகன் நிலத்தில் சாய்ந்தாலும் பல உள்ளங்களில் ஊற வைத்த விகவாச விதைக்கு உரமானார். பிஞ்சக் குரல்களால் மக்கள் நெஞ்சுக்குள் மஞ்சம் கொண்ட இந்த மங்கள நிலவின் ஒளி என்றும் மங்கியதில்லை.

மழைக்காக செபம் செய்யும் போது குடையுடன் வந்த சிறுவனின் நம்பிக்கையைப் போல, மேலேத் தூக்கிப்போட்டு பிடிக்கும்போது சிரிக்கும் மழைலையின் நம்பிக்கையைப் போல இவ்விருவரின் நம்பிக்கையும் முழுமையானது, ஆழமானது. இதனால் ஆபிரகாம் கடவுளின் நன்பனரானார், தேவசகயாம் மக்களின் நம்பிக்கைக்குரியவரானார்.

[24] தொநூ 17:7-18

[25] தொநூ 11:17-19

கதிர்
02

குடவுளின் கணிதரும் மரமாக - யோசேப்டும் தேவசகாயமும்

“சேரதனையை மனவுறுதியுடன் தாஸ்குவேர் பேறு பெற்றேர்த் தனைஸ், அவர்களது தகுதி மெய்ப்பிக்கப்படும்போது, தமிழு அன்பு கொள்வேங்குக்குக் கடவுள் வாக்களித்த வாழ்வாகிய வெற்றிவாகையினை அவர்கள் பெறுவார்கள்.”

யாக 1:12

குடவுள்கள் சீதாநாயகி

முடியாத மணிவிழா

“ கலையாத்
வான்முகிலா
இல்லை
மறுவாத
பைந்தமிழா
அழியாதக் கால்
அலையா
இல்லை
முடியாத
மணிவிழா
நிகழ்வா ”

வி வி வி யத் தி ஸ் பண மு ய
ஏற்பாடுகள் முதலே சோதனைகள்
இருந்தே வந்திருக்கின்றன.
பொராமை, கோபம், வஞ்சகம்,
பேராசை போன்றவைகளால்
சோதனைகள் வளர்ந்தே காணப்
படுகின்றன. புரிந்துக்கொண்டு
பகிர்ந்து வாழ வேண்டிய உறவுகள்
சோதனைக்கு உள்ளாக்கப்
பட்டு சிறறுதிக்கப் படுகின்றன.

ஆபேலைக் கொலை செப்த
காயின் தொடங்கி சோதனையில்
மனிதனின் வாழ்க்கை வரலாற்றில்
அழிக்களும் கடன்த்தன்மைகளும்,
இழப்புகளும் ஏற்பட்டு கூடும்
கொண்டிருக்கின்றன உறவுகளுடன்

சேர்ந்து சாதிக்க வேண்டியவர்கள் சோதனைக்கு
உள்ளாக்கப்பட்டார்கள் என்பதை அன்றாடம் பார்க்க முடிகிறது.

மகளின் பாதுகாப்புக்கு காரணமாக இருக்கவேண்டிய தந்தையே அவளை மானபங்கப்படுத்த முயற்சித்த நிகழ்வு சமீத்தில் சென்னையை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. தப்பிக்கும் முயற்சியில் அந்த மாணவி தன் தந்தையைக் கொலை செய்து விடுகிறாள். ஆனால் சட்டம் அந்த மாணவியை நிரபாதியாக அறிவித்து விடுதலை செய்தது. அந்த மாணவிக்கு எதிராக வழக்கு நடந்தால் அது மனித உரிமை மீறல் என்றும், அந்த பெண் குற்றம் ஏதும் செய்யவில்லை எனவும் உயர்ந்தி மன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியது. உறவே தனக்கு சோதனையாக அமைந்ததை நினைத்து அந்த மாணவி மிகவும் வருத்தப்பட்டாள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த மாணவி தனக்கு வந்த சோதனையை முறியடித்து எடுத்த முடிவு எதிர்காலத்திற்கு ஏற்றதாக அமைந்தது [26].

சோதனைகள் மற்றும் மற்றவர்களின் நிராகரிப்பில் நாம் எவ்வாறு உயர்ந்து நின்று மன்னித்து அவர்களுக்காக செபிக்க முடியும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக திகழ்ந்தவர் தான் தேவசகாயம். தொடர்ந்த சோதனைகளை சாதனைச் சிதறல்களாக்கியதும், அமுக்கப்படும் போது மிதக்கும் மிதவையாய் மேலே வந்ததும் தேவசகாயத்தின் வெற்றியைக் காட்டுகிறது.

இதே நிலையில் கடவுளின் அன்புக்கும் கருணைக்கும் உரியவராய் விவிலியத்தின் பக்கங்களில் பரிமாறப்பட்டவர் யோசேப்பு. சிறு வயது முதலே சோதனை. சகோதரர்களால் ஒதுக்கப்பட்டு, தான் பணி செய்த அரண்மனை வரை சோதனையை சந்தித்த அவர் அச்சோதனைகளிலிருந்தும் தப்பித்து, கடவுள் கொடுத்த கனவுக்கு விளக்கம் சொல்லும் நுண்ணறிவால் எகிப்தின் ஆளுநராகி, இஸ்ரயேல் சந்ததியர் பலுகிப் பெருக யோசேப்பு காரணமாக இருந்தார்.

விவிலியத்தின் பின்னணியில் யோசேப்பு

அப்பா-யாக்கோபு; அம்மா-ராக்கேல்; தாத்தா-ஈசாக்கு; மனைவி-ஆசீனம்; குழந்தைகள்-மனாசே, எப்ராயிம்;

சகோதரர்கள்-ரூபன், சிமியோன், லேவி, யூதா, தாண், நப்தலி, காத்து, ஆசோர், இசக்கார், செபுலோன், பென்யமின்; சகோதரி-தீணா;

யோசேப்பு யாக்கோபின் 11-ஆவது குழந்தையும், இரண்டாவது மனைவியான ராக்கேலின் முதல் குழந்தையும் ஆவார். யாக்கோபின் முதிர்வயதில் இவர் பிறந்ததால் இவர் மீது யாக்கோபு மற்ற மகன்களைக் காட்டிலும் மிகுந்த பாசமும், அன்பும் வைத்திருந்தார். இதனால் மற்ற சகோதரர்கள் யோசேப்பு மீது பொறாமை கொண்டு அவரை வெறுத்தனர். கொல்லவும் துணிந்து இறுதியாக எகிப்தியருக்கு அடிமையாக விற்றுவிட்டனர். எகிப்தில் பல துண்பங்களை யோசேப்பு அடைந்த பிறகும் கனவுகளுக்கு அர்த்தம் சொல்லும் வஸ்லமையைப் பெற்றிருந்தமையால் பரபாவின் கனவுக்கு அர்த்தம் சொல்லி எகிப்து நாட்டில் பரபாவுக்கு அடுத்த அதிகாரியாக ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தைப் பெற்று எகிப்தையும், தன்னை வெறுத்த, கொலை செய்யத் துணிந்த சகோதரர்களையும், தந்தை யாக்கோபையும், தன் குடும்பத்தையும் பஞ்சத்திலிருந்து காத்து பராமரித்தார். தனது 30-ஆவது வயதில் எகிப்தில் பணியேற்ற யோசேப்பு 111-ஆம் வயதில் இறந்தார்.

யோசேப்பு எகிப்தியருக்கு அடிமையாக அவருடைய சகோதரர்களால் விர்கப்பட்ட பிறகும், வலிமை மிக்க அதிகாரியாகவும், ஆழ்ந்த இறைப்பற்றுடன் துண்பம், சோதனை, வலி போன்றவற்றை பயமில்லாமல் தாங்கும் ஒரு வீரமிகு இளைஞராகவும் திகழ்ந்தார். தான் செய்யாத குற்றத்திற்காக, சிறைத் துண்பங்களையும் அவமானங்களையும் தாங்கிக்கொண்டு ஒரே கடவுளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தலைவணாங்கவில்லை.

‘இறைவனின் உதவி’ - ‘சேர்த்து தருகிறார்’ என்று பெயரில் பொருளுடைய இந்த இரு மாமனிதர்களின் வாழ்க்கை சோதனைகளைக் கடந்து வந்தவேயே. ‘தேவசகாயம்’ - ‘சாபனேத்துப்பனேகா’ என்று வாழ்வில் பெயர்கள் மாறியபோது மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. தேவசகாயம்

மற்றும் யோசேப்பின் வாழ்க்கையில் பார்க்கும்போது குடும்ப உறவுகளிலிருந்தும் ஒதுக்கப்படுதல், அரசவை விசாரணை, கைது, சிறைக்கூடம், துன்பங்கள், இறைநம்பிக்கைகள், இரக்கம், இறைவனின் காட்சி என நடந்த நிகழ்வுகள் அனைத்தும் ஒன்றோடு ஒன்று இன்னைந்துக் காணப்படுகின்றன. ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இந்த இருவரும் சோதனையை எதிர்கொண்டு, தங்களை வெறுத்தவர்களிடமே மேன்மையைப் பெற்றார்கள்.

இளமைப்பருவத்தில்

இளமைப்பருவத்தில் இருவரும் திறன் பெற்றவர்களாக, கல்வியில் சிறந்தவர்களாக, பிறரின் அன்புக்குரியவர்களாக காணப்பட்டார்கள்.

யோசேப்பு கானானில் தன் தந்தையான யாக்கோபின் அன்பிற்கும் பாசத்திற்கும் உரியவராய் இருந்தார். மற்ற சகோதரர்களைவிட அவர் தந்தை யோசேப்பின் மீது மிகுந்த அன்பு வைத்திருந்தார். ஏனெனில் யாக்கோபின் முதிர்ந்த வயதில் யோசேப்பு பிறந்தார். யோசேப்பின் பண்புகளைப் பார்க்கும் போது, அவர் மிகுந்த நேர்மையுடனும் அவருடைய தந்தைக்குக் கீழ்ப்படிதலுடனும் நடந்து வந்தார். தூய்மையான இதயம் கொண்டிருந்தார். ஒரு ஆயனாக வேலை பார்த்து வந்தார். தன் சகோதரர்களின் மீது மிகுந்த மரியாதை உள்ள மனிதனாக காணப்பட்டார். இளமைக்காலத்தில் அழகிய தோற்றமும் நல்ல உடல்வாகும் கொண்டிருந்தார். ஆனால் தன் சகோதரர்களால் வெறுக்கப்பட்டார். அவருடைய தந்தை அழகான வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ஓர் அங்கியை அணிவித்து மகிழ்ந்தார்.

தேவசகாயம் பல மொழிகளை தன் சிறுவயதிலேயே கற்று புலமை பெற்றிருந்தார். கல்வியில் மட்டுமல்ல, பிறருக்கு மரியாதை செலுத்துவதிலும் கவனத்துடன் காணப்பட்டார். வீர விளையாட்டுகளில் தன்னை எப்போதுமே ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். திருமணப் பண்டிகையின் போது ஆட்டுக்கிடாவை அடக்கி பரிசு

பெற்று மகிழ்ந்தார். தன் கணிவான பேச்சாலும் இரக்கமான செயல்களாலும் மக்களின் அன்புக்குரியவராக திகழ்ந்தார். அடுத்தவரை மதிப்பதும், அவர்கள் சொல்வதை அமைதியாகக் கேட்பதும் இவரிடமிருந்த முக்கியமான பண்புகள். சாந்தக் குணமும் நிறைந்த புன்னகையுமாய் எப்பொழுதும் முகமலர்ச்சியுடன் காணப்பட்ட அவர் தனது அரசவைப் பணியை ஈடுபாட்டுத்தனும் நேர்மையாகவும் செய்து வந்தார். இதனால் சக பணியாளர்கள் இவருடன் நெருங்கிப் பழகி வந்தனர்.

“ஆண்டவர் என் நேர்மைக்கு உரிய பயனை அளித்தார். அவர்தம் பார்வையில் நான் குற்றமற்றவனாய் இருந்தேன்” [27], என்ற மறைவாக்கு இவர்களுக்கும் உரியதாய் இருந்தது.

அரண்மனைப் பணியில்

தங்களுக்கான அரண்மனை பணியில் இருவரும் ஆர்வத்துடன் பணியாற்றினார்கள்.

எகிப்தில் அடிமையாக விற்கப்பட்ட யோசேப்பு, போத்திபாரின் வீட்டுக்கும், அவருடைய உடைமைகளுக்கும் அடிமை வேலையாளாக இருந்தார். எகிப்தில் கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு, போத்திபாரின் மரியாதைக்கு ஆளாணார். இதனால் போத்திபாரின் வீட்டிற்கு யோசேப்பின் பொருட்டு ஆண்டவர் ஆசி வழங்கினார். நேர்மையும் உழைப்பும் அவரிடமிருந்தது [28]. யோசேப்பு கடவுளுக்கும், போத்திபாருக்கும் உண்மையுள்ளவனாக விளங்கினார்.

தேவசகாயம் பத்மனாபபுரம் அரண்மனையில் தனக்கு தரப்பட்ட அனைத்து வேலைகளையும் நேர்மையாகவும், நேர்த்தியாகவும் செய்து முடித்தார். இங்கு இவருடன் பணியாற்றிய பெல்ஜியம் நாட்டு வீரர் டிலனாயுடன் ஏற்பட்ட பழக்கத்தினால் இருவரும் நண்பராணார்கள். இவரின் பொருட்டே தேவசகாயம் மனம் மாறி மதம்

[27] 2 சாமு 22:25

28] தொநூ 39:1-6

மாறி திருமுழுக்கு பெற்றுக் கொண்டார். கோட்டை கட்டும் பணி, ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் பணி, கள்கானிப்புப் பணி என அவர் செய்து வந்த அனைத்து பணிகளிலும் திறம்பட செயலாற்றினார். அரண்மனையில் அனைவரிடமும் நல்லமதிப்பு பெற்றிருந்தார். சரியான ஊதியத்தை வழங்கி நேர்மையாக நடந்து கொண்டார்.

சோதனையில் சாதனை சிதறல்களானவர்கள் நிகழ்வு 1

யோசேப்பு 17 வயது சிறுவனாக அவருடைய சகோதரர்களோடு கானானில் வாழ்ந்தார். அப்பொழுது அவர் கண்ட கனவு எதிர் காலத்தில் நடக்க இருப்பவற்றை உணர்த்தியது. அவர் கண்ட கனவு ஒரு சோதனையாகவே அவருக்கிருந்தது. அந்த சோதனையால் சகோதரர்களிடமிருந்து வெறுப்பையும், கோபத்தையும் சம்பாதித்துக் கொண்டார். அந்த கனவில் யோசேப்பும் அவரது சகோதரர்களும் வயல் வெளியில் கதிர்கட்டுகள் கட்டிக் கொண்டிருந்த வேளையில் யோசேப்பின் கதிர்கட்டு திடீரன்று எழும்பி நின்றது. மற்ற எல்லா சகோதரர்களின் கதிர்கட்டும் யோசேப்புக்கு தலைவணங்குவது போல் கீழே விழுந்தன. இதைச் சகோதரர்கள் கேட்டபோது கிண்டல் செய்து அவனைத் தங்கள் கூட்டத்திலிருந்தும் அன்பிலிருந்தும் ஒதுக்கினார்கள். கோபத்தின் உச்சியில் யோசேப்பை எகிப்தியனுக்கு அடிமையாக விற்று விட்டனர். யோசேப்பு எந்தவித மறுப்பும் தெரிவிக்காமல் எகிப்தில் பணியாற்றினார். ஏனெனில் இந்த சோதனை எகிப்து நாட்டை பஞ்சத்திலிருந்து பாதுகாக்கவும் இஸ்ரயேல் மக்கள் எகிப்தில் பலுகிப் பெருகவும் யோசேப்பை முன்னதாகவே அனுப்பியது. பின்னானில் தான் கண்ட கனவின்படி யோசேப்பின் சகோதரர்கள் யோசேப்பை வணங்கினார்கள்.

தான் பாடுகள் பட்டு இறக்க வேண்டும் என்ற சோதனை விளக்கம் தேவசகாயத்திற்கும் கொடுக்கப்பட்டது. அரண்மனையில் தளவாய் இராமையனுடன் நேருக்கு

நேர் விவாதிக்க அந்த நிகழ்வு காரணமாக அமைந்தது. திருமுழுக்கு பெற்ற பின்பு வடக்கன்குளம் ஆலயப் பணிக்காக பங்கு தந்தை புத்தாரியின் மரத் தேவைக்கான கடித்தை தளவாயிடம் கொண்டு சென்ற தேவசகாயம் அந்த தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் தளவாயின் கோபத்திற்கு உள்ளாகி வீடு திரும்பினார். இந்த ஒரு சந்திப்பு தேவசகாயத்திற்கு எதிரான தளவாயின் கோபத்தை அதிகப்படுத்தியது. மனம் மாறி மதம் மாறினால் தேவையான மரங்கள் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற ஆசை வார்த்தையான சொத்தையை தேவசகாயம் கண்டுகொள்ளாததே அதற்குக் காரணம். இதன் பின்பு தளவாய் தேவசகாயத்தை கைது செய்ய சிரியான நேரத்திற்காக காஞ்சுக் கொண்டிருந்தான். தொடக்கத்திலேயே தேவசகாயத்தை மீண்டும் பழைய மதத்திற்கு மாற்ற முயற்சித்த தளவாய் தோல்வியை தழுவினார்.

நிகழ்வு 2

எகிப்தில் போத்திபாரின் அரண்மனையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த யோசேப்புக்கு அந்த சோதனை நிகழ்ந்தது. நல்ல உடல் வலிமையும் அழகிய தோற்றும் கொண்ட யோசேப்பு போத்திபாரின் மனைவியின் ஆசைக்கு இணங்க மறுத்து தன்னுடைய ஒழுக்கத்தை நிருபித்தார். இதனால் போத்திபாரின் மனைவியினால் பொய்க்குற்றம் சாட்டப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். யோசேப்பு சோதனைக்கு ஆளாகாதவாறு பாவம் செய்யாமல் தப்பித்தார் (தொநூ. 39:89).

தேவசகாயம் கைதாகி பெருவிளை சிறையில் ஆராச்சாரின் பொறுப்பில் இருக்கும் போது அந்த சோதனை வந்தது.

தேவசகாயத்தின் கனிவால் குழந்தை வரம் பெற்ற ஆராச்சார் தேவசகாயத்தை கொல்ல நடந்த சதியை அறிந்து பெருவிளையிலிருந்து தப்பித்துச் செல்லுமாறு தேவசகாயத்தைக் கேட்டுக் கொண்டார். தேவசகாயத்திற்கு எவ்வளவு பெரிய சோதனை.

அவர் சம்மதித்திருந்தால் மக்கள் அவரை வேறு இடத்திற்கு யாருக்கும் தெரியாமல் கொண்டு போயிருப்பார்கள். 40 ஆண்டுகள் மட்டும் வாழ்ந்தவர் 100 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்திருக்க முடியும். ஆனால் தேவசகாயம் அதை நிராகரித்து விட்டார். “தான் தப்பித்தால் கிறித்தவர்களின் துன்பங்களும், துயரங்களும் அதிகமாகும். கிறித்தவ மதத்தை விட்டு விட்டான் என்ற வதந்தியும் பரவக் காரணமாகிவிடும்” என்று நினைத்து மறைசாட்சியாய் இறைவனின் ஆட்சிக்கு சான்று பகரக் கிடைத்த அந்த அருள்வாத்தை புதிய பொக்கிச்த்தை அவர் இழுக்க முன்வரவில்லை. மறைசாட்சியாய் மரிப்பதே மேல். இதுவே தனது விருப்பம் என்று அவர் தாண்டிய அந்த சோதனை அவரை மேலும் உறுதிப்படுத்தி அவரின் ஒழுக்க நெறியையும் எடுத்துக்காட்டியது.

தேவசகாயம் மேற்கொண்ட பயணங்கள், கட்டி வைக்கப்பட்ட மரங்கள், சிறைப்படுத்தப்பட்ட இடங்கள் போன்றவற்றில் அவருக்கு மனம் மாற கொடுக்கப்பட்ட அறிவுரைகளும், உற்றார் உறவினரின் கண்ணீரும் சோதனைத் தீயை அவரிடம் மூட்டிவிட்டன. ஆனால் அவர் அதைக் கண்டு மனம் தளரவில்லை. பொறுமையாக நிதானமாக சிந்தித்து ஒவ்வொரு சோதனையையும் வெற்றி கொண்டார்.

நிகழ்வு 3

யோசேப்பு பரபாவின் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட போது, அங்கு அப்பம் தயாரிப்போரின் தலைவனுக்கும், மது பரிமாறுவோரின் தலைவனுக்கும் தாங்கள் கணவின் உண்மையான அர்த்தத்தை சொல்லி அவர்களுக்கு பணிவிடை புரிந்தார். இருவருக்கும் அவரவர் கணவிற்கு ஏற்றவாறு தவறான முறையில் விளக்கம் கொடுத்து அவர்களின் கணிவையும் தயவுவையும் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் யோசேப்பு அவ்வாறு செய்யவில்லை. தனது உண்மை நிலைக்கு வந்த சோதனையை அவர் வென்றதால் மற்ற கைதிகளை கவனிக்கும் பொறுப்பும் யோசேப்பிடம்

வழங்கப்பட்டது. இவருடைய ஒழுக்கமும், ஈடுபாடு நிறைந்த பணியும் மற்றவர்களை வெகுவாக கவர்ந்தன. இதனால் சிறை மேலாளர் பார்வையில் யோசேப்புக்கு தயை கிடைக்கும்படி ஆண்டவர் அருளினார் [29].

தேவசகாயம் எதிர்கொண்ட சோதனைகள் ஆண்டவரின் அருளால் தகர்க்கப்பட்டன. சோதனையில் விழாதபாடு அவர் வேண்டிய மன்றாட்டு அவருக்கு தேவையான ஆற்றலையும் மனப்பக்குவத்தையும் கொடுத்தது. தேவசகாயம் தன் ஓவ்வொரு செயலிலும் இறைவனை நினைத்து துணையாக மிக்கேல் அதிகாரிடம் வேண்டி மரியன்னையை வணங்கி மாட்சி பெற்றார். பெருவிளையில் உணவில் நஞ்சு வைத்து தேவசகாயத்தைக் கொல்ல முயன்ற நிகழ்விலும், தேவசகாயத்திற்கு கடவுள் வெற்றி தந்தார். சிறையில் தேவசகாயத்திற்காக மக்கள் கொண்டு வந்த உணவுப் பொருட்களை காவலர்கள் தடுக்கவில்லை. வாழைப்பழங்கள், அரிசி, தினையரிசி, சாமையரிசி இவற்றால் செய்த மாவு வகைகள், உணவுகள், துணிகள், நாணயங்கள் போன்றவற்றை தன்னை சந்திக்க வந்த பிற ஏழை மக்களுக்கு கொடுத்து மகிழ்ந்தார். இதனால் காவலர்களும் தேவசகாயத்தின் மீது கனிவு கொண்டு துன்பத்திற்கு பதிலாக துணையாக நின்றார்கள். எந்த அளவிற்கென்றால் பெருவிளையில் மரத்தில் கட்டிவைக்கப்பட்ட தேவசகாயம் காவலர்களின் கனிவால் கூடரை வேய்ந்த இடத்திற்கு மாற்றப்பட்டார். அங்கு இறைவனின் வெற்றி தேவசகாயத்துடன் இருந்தது.

நிகழ்வு 4

ஆண்டவர் யோசேப்புடன் இருந்தார். அவர் செய்த யாவற்றிலும் வெற்றி அளித்தார் [30]. தன் மனைவியின் பொய்யான குற்றச்சாட்டை தெரிந்து கொண்ட போத்திபார் யோசேப்பை விடுதலை செய்யும் தருணத்தை தேடிக்

[29] தொநூ 39:21-23

[30] தொநூ 39:23

கொண்டிருந்தார். அந்த தருணத்தில் யாராலும் பதில் சொல்ல முடியாத இரண்டு முறை பரபாவிற்கு வந்த கனவைப் பற்றி விளக்கம் சொல்லி அரசரின் அன்பிற்கும், பாசத்திற்கும் ஆளாகி விடுதலை பெற்று எகிப்தின் உயர் அதிகாரியாக பொறுப்பேற்றார். ஏனெனில் அவர் கூறிய அந்த விளக்கம் எகிப்திற்கு வரவிருந்த பஞ்சக்கால நிகழ்வை முன்னரிவித்தது. இவ்வாறு ஆரம்பத்தில் போத்திபாரின் மனைவியினால் ஏற்பட்ட சோதனையைத் தாங்கிக் கொண்டு தடுமாறாததால் பரபாவின் கனவிற்கு விளக்கம் சொல்லும் வாய்ப்பை போத்திபாரே வழங்குகிறார். இது யோசேப்பின் பொறுமைக்குக் கிடைத்த வெற்றியாக இருந்தது.

தேவசகாயத்தின் சிறை வாழ்க்கையிலும் பயண நாட்களிலும் சாத்தான் இருமுறை சோதித்தது. பெருவிளை சிறையில் சாத்தான் தேவசகாயத்தின் மன உறுதியை சோதித்தது. அச்சுறுத்தலையும் கொடுத்தது. ஆனால் தேவசகாயம் மனங்கலங்காமல் துணிவோடு சாத்தானை நோக்கி “ஆண்டவருடைய அடிமையாகிய என்னிடத்தில் உனக்கு எந்த வேலையும் இல்லை” என்று சொல்லி விரட்டினார்.

திருவனந்தபுரம் மண்டபத்தின் வாசலில் மற்றொரு முறை தன் மனைவியுடன் இறைவேண்டல் செய்து கொண்ட நிலையில் “உன் மனைவிக்காகவாவது நீ மனம் மாற வேண்டும்” என்ற ஆசை வார்த்தையைக் கூறி தேவசகாயத்தை சோதனைக்குள்ளாக்கியது. ஆனால் தேவசகாயமோ சோதனைக்குள்ளாகாதவாறு இறைவேண்டல் செய்து அலகையின் சோதனையை நிராகரித்து நம்பிக்கையை திடப்படுத்தினார்.

7 ஆண்டுகள் பஞ்சத்திலும், 7 ஆண்டுகள் வளமையிலும் எகிப்து இருக்கும் என்பதை சுடிக்காட்டிய யோசேப்பை பரபா எகிப்தின் தலைமை அதிகாரியாக்கி வளமான 7 ஆண்டுகளில் தானியங்கள் சேமிக்கவும், சேமித்த தானியங்களை வறுமையான 7 ஆண்டுகளில்

பயன்படுத்தவும் ஆணையிட்டார். இந்த பொறுப்பு யோசேப்பிடம் கொடுக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அவர் இறை ஆசீர் நிரம்பியவராய் காணப்பட்டார். மதிநுப்பமும் ஞானமும் பெற்றவராய் இறையாவி கொண்டவராய் விளங்கினார். தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடமையை திறம்படச் செய்து முடித்தார்.

கனவிற்கு அர்த்தம் சொல்லும் திறமையே யோசேப்பை அடிமையாக விற்க காரணமாக இருந்தது. ஆனால் அந்த திறமையே பின்னாளில் அவரை எகிப்தின் அதிகாரியாக முடிகுட்டியது. ஏனெனில் ஆண்டவர் யோசேப்புடன் இருந்தார் [31].

நிகழ்வு 5

ஒதுக்கியவர்களையும் யோசேப்பும் தேவசகாயமும் அணைத்துக் கொண்டார்கள், மன்னிக்கிறார்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

யோசேப்பின் சகோதரர்கள் தொடக்கம் முதலே யோசேப்பை தவறாகப் புரிந்து கொண்டு, அவர்மேல் பாசம் இல்லாமல் அவரை அடிமையாக விற்றுவிட்டனர். பஞ்சத்தில் தன்னை கேட்கவிற்க சகோதரர்களை ஆளும் அதிகாரத்தில் இருந்த யோசேப்பு நினைத்திருந்தால் தண்டித்திருக்க முடியும். பழி தீர்த்திருக்க முடியும். ஆனால் அவ்வாறு செய்யாமல் மன்னித்து ஏற்றுக் கொண்டார். கடவுளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட ஆசீர்வாதத்தை தன் சகோதரர்களுக்கும், தன் குடும்பத்தாருக்கும் வழங்கி இறுதிக் காலத்தில் பாதுகாத்தார். இரக்கம் காட்டினார். ஏனெனில் உயிர்களைக் காக்கும் பொருட்டே கடவுள் உங்களுக்கு முன்னே என்னை எகிப்திற்கு அனுப்பியருளினார் (தொநூ 45:5) என்று துன்பத்தையும் நன்மையாகக் கண்ட யோசேப்பு ஒரு மாமனிதர்.

தேவசகாயம் தான் நோய்வாய்ப்பட்டு சிறையில் இருக்கும் போது சூட தன்னிடம் வாக்குவாதம் செய்த

மாமியாரையும் மனந்திரும்பி ஏற்றுக் கொண்டார். தன்னை ஒதுக்கிய குடும்பத்தாரையும், தன்னைக் கொல்ல நினைத்த காவலர்களையும் மன்னிக்கிறார்.

யோசேப்பு தனக்கு தேவையான எல்லாவற்றிற்கும் கடவுளை முழுமையாக நம்பியிருந்தார். ஆழமான விசுவாசமும் அதிகமான அன்பும் கடவுள் மீது யோசேப்பு கொண்டிருந்ததால் எல்லாத் தீங்கிலிருந்தும் கடவுள் அவனுக்கு வெற்றியே தந்தார். தன்னுடன் கடவுள் இருப்பதை எப்பொழுதும் எல்லாரிடமும் சொல்லிக் கொண்டேயிருந்தார். கடவுள் மீது கொண்டிருந்த உண்மையான அன்புதான் யோசேப்புக்கு முழுமையான மிகப்பெரிய வெற்றியைத் தந்தது.

தேவசகாயம் கிறிஸ்தவத்தை ஏற்றுக் கொண்டதிலிருந்து முழு ஈடுபாட்டுடன் இயேசுவை அன்பு செய்தார். வெகுதூரம் நடந்து திருவழிபாடுகளில் தவறாமல் கலந்து கொள்வார். திருவருட்சாதனங்கள் முறையாக பெற்று தன்னை முழுமையாக இறைவனுக்கு கையளித்தார். தூய தோமையார், தூய அருளானந்தர், தூய செபஸ்தியார் போன்ற விசுவாசிகளின் விசுவாச வாழ்வை தியானித்தார். கிறிஸ்துநாதரின் அனுசாரம், ஆண்டவர் அம்மானை போன்ற புத்தகங்களை படித்து தியானித்தார். இடைவிடா செபமும், அசைக்க முடியா இறை நம்பிக்கையும் தேவசகாயத்தை இன்று மறைசாட்சியாக மகுடம் சூட்டி நம்மை வணங்க வைத்திருக்கிறது.

யோசேப்பு வென்ற சோதனை மன்னாரும், மக்களும், சகோதராரும், குடும்பத்தாரும் அவரை ஏற்றுக் கொண்டு வாழ வழி செய்தது. கடவுளை மறுதலிக்காமல் யாருக்கும் தலைவணங்காமல் இருந்ததால் எகிப்தில் தேரில் வலம் வரச் செய்து இவருக்கு மழந்தாளிட்டு மக்கள் பணிய காரணமானது.

துன்பங்களும், துயரங்களும், சூழ்நிலை சுந்தரப்பங்களும், தேவசகாயத்தை சோதித்த போது அவர் வேறு யாருக்கும்

தலைவணங்கவும் இல்லை. இயேசுவை மறுதலிக்கவும் இல்லை. மாறாக இயேசுவை பிரதிபலிக்கின்றார்.

கடினமான நேரம், சோதனைக்குள்ளாகும் நேரம், துண்பங்கள் தூர்த்தும் நேரம் யோசேப்பும், தேவசகாயமும் நமக்கு நம்பிக்கை தரும் நட்சத்திரங்களாக நம்முள் இருக்கிறார்கள்.

ஆடம்பர வாழ்க்கை, அழகு மனைவி, அளவில்லாத புகழ், அழியாத செல்வம், தொலையாத பந்தங்கள் என வாழ்ந்தவர் தண்டனை ஏற்பதா? சோதனைக்கு ஆளாகுவதா? என்ற சோதனையின் மனக்குதிரையை தேவசகாயம் மன்றியிட வைத்தார். தன்னுடைய நண்பர்கள் எல்லாரும் வேதகலாபனையின் போது வேறொரு இடத்திற்கு சென்றதை அறிந்த பிறகும் தனது உறுதிநிலையில் சிறிதளவும் அவர் குறையவில்லை. தான் இருக்கும் கொடுமையான சூழ்நிலையை அறிந்த பிறகும் அவர் சோதனைக்கு இணங்க மறுத்தார். இதனால் திருமுழுக்குப் பெற்று 7 ஆண்டுகளுக்கு பிறகு காற்றாடுமலையில் கொல்லப்பட்டார்.

திருமுழுக்கு தர தயங்கிய புத்தாரி தொடங்கி தன்னைச் சுட்டுக் கொன்ற காவலர்கள் வரை அவர் அனுபவித்த அனைத்து சோதனைகளும் பின்னாளில் அவருக்கு சாதனையாகவே அமைந்தன. சோதனைகளை சந்தித்து வென்றதனால் கடவுள் யோசேப்பை கனிதரும் மரமாகவும் தேவசகாயத்தை சுவை மிகு கனியாகவும் நமக்கு தந்திருக்கிறார்.

கடவுளின் பிரதிநிதியாய் - மோசேயும் தேவசகாயமும்

“யாக்கோபன் வழிமரமிலிருந்து இறைப்பற்றுள்ள ஒரு மனிதரைக் கடவுள் தேர்றறவித்தார்; அம்மனிதர் எல்லா உயிரினங்களின் பார்வையிலும் தயவு பெற்றார்; கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் அன்புக்குரியவர்களார். அவரது நினைவு பேரற்றுதற்குரியது. அவரே மேரே!”
சீரூபம் 45:1

திடீஸ்ரங்கம் தீஸ்ரங்கம்

**கதிர்
03**

ஸெடம்ஸ் ஆப் இந்தியா - 26-11-2007-ல் “Lead India” என்ற தலைப்பில் நடத்திய போட்டியில் பரிசு பெற்ற ஒரு வீடியோவைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. தலைமைப்பண்பு பற்றிய இரண்டு நிமிட வீடியோ இது. ஒரு நெருக்கடி நிறைந்த மக்கள் செல்லும் பாதையில் ஒரு மரம் விழுந்து கிடக்கிறது. எல்லோரும் சண்டையிட்டு வண்டியின் ஓலிபெருக்கியினால் ஓலமிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசியல்ஹாதி மரத்தை நடந்து கடந்து மாற்றுக் காரில் ஏறி பயணத்தைத் தொடர்கிறான். போல்ஸ்காரர் வண்டியிலே தூங்குகிறார். ஆனால் யாரும் அந்த மரத்தை அப்புறப்படுத்தி போக்குவரத்தை சரிசெய்ய முன்வரவில்லை.

சித்திரத்தின் விசித்திரம்

“பகலில் குறிவானும் மதியும் ஒன்றாக கைகோர்த்தது போல ஆழ்கால் முத்தும் வீழ்அருவியின் துளியும் ஒன்றாக சிறித்தது போல இதயக் கூட்டுக்குள் இகமாகிப் போனவற்றான் இந்த சித்திரத்தின் விசித்திரம்”

அப்போது பள்ளிக்குச் செல்லும் ஒரு சிறுவன் தன்னால் இயன்றவரை அந்த மரத்தைத் தள்ளிப் பார்க்கிறான். இவனை பார்த்த அவன் வயது ஒத்த சிறுவர்கள் சிலபேர் சேர்ந்து தள்ளுகிறார்கள். இதை வேடிக்கை பார்த்த பொது மக்களும் சிறுவர்களுடன் சேர்ந்து மரத்தைத் தள்ளி அப்புறப்படுத்துகிறார்கள் [32].

கட்டளையிட்டுக் கொண்டு கைகட்டி நின்று பார்ப்பவன் தலைவன் அஸ்ஸ. மாறாக அந்த செயலை தான் செய்து மற்றவர்களுக்கு முன்மாதிரியாக இருப்பவர்தான் தலைவர். தலைவராக இருக்க விரும்புவோர் முதலில் பணியாளராக இருக்கட்டும். பாதையில் வரும் சவால்களைத் தாங்கிக் கொள்ள முதல் நிலையில் உள்ளவராக தன்னை தயார் படுத்திக் கொள்ளும்படி. ஆம். இத்தகைய ஒரு பண்பை நாம் மோசேயிடமும் தேவசகாயத்திடமும் பார்க்க முடியும்.

வரலாற்றில் சில தலைவர்கள் தங்களை முதன்மைப்படுத்தி தங்களது பலத்தைக் காட்டி வெற்றி வெற்றிபெற்ற எல்லாரும் வீழ்ந்தார்கள். மக்களை அதிகார பயத்தால் அடக்க நினைத்த தலைவர்களெல்லாரும் அடங்கிப் போனார்கள். வானோந்தி நெஞ்சில் வீத்தமும்பேந்தி மக்களுக்காக மரித்த தலைவர்கள் வரலாறாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைதி வழியில் போராடி உயிர் தியாகம் செய்த தலைவர்கள் மக்கள் மனங்களில் மறுபிறவி அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையை உதாசீனப்படுத்தியவர்களிடம் ஊழையாகப் போராடி வெற்றி கண்டவர்களும் உண்டு. உரிமைக்காகப் போராடித் தூயிர் தியாகம் செய்த தலைவர்களும் உண்டு.

இப்போதெல்லாம் ஒரு தலைவராக வேண்டுமென்றால் கவர்ச்சியும், கொஞ்சம் ‘பஞ்ச’ வசனங்களும் பேசினால் போதும். ஆனால் 300 ஆண்டுகளுக்கு முன் தன் வாழ்வாலும், மக்கள் குறித்த சிந்தனையாலும் தலைவர் என பார்க்கப்பட்டவர் தான் தேவசகாயம்.

தடைகளைத் தகர்த்தெறிந்து தன்னலம் துறந்த ஒரு தலைவராக, இறைவனுடைய மறை பரப்பும் பணியில் படைத் தலைவராக முன்னின்று பயணித்தவர் தான் தேவசகாயம். இவர் மாற்றத்தை விரும்புவராக, தாழ்ச்சியுள்ளவராக, நம்பகத்தன்மை மிக்கவராக, பெருந்தன்மையுள்ளவராக, உறுதி, துணிவு, நேர்மை, நன்றி உணர்வு உடையவராக, பிறருக்கு கற்றுக் கொடுக்கு கற்பவராக, எழுச்சியுட்டுபவராக, முன்னறிவு திறன் உடையவராக விளங்கினார். மக்களுக்காக பரிந்து பேசும் துணிவும், “பிறருக்காக தான் துன்பப்பட தயார்” என தன்னை முன்னிறுத்தியதும் இவரிடம் இருந்த தலைமைப்பண்புகளுக்கான சான்றுகள்.

யோசேப்பின் வழியாக எகிப்தில் யாக்கோபின் வழிமரபுகளாகிய எபிரேயர்கள் எனப்படும் இஸ்ரயேலர்கள் பெருகி வந்தார்கள். இதனைக் கண்டு அஞ்சிய அரசன் அம்மக்களை அடிமைப்படுத்தி அடக்கினான். இந்த இஸ்ரயேல் மக்களை மீட்க கடவுள் மோசேயை அழைக்கிறார். இஸ்ரயேல் மக்கள் எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுதலையாகி வாக்களிக்கப்பட்ட நாட்டிற்குச் செல்லும் ஒரு விடுதலைப் பயணமும் இறைவனோடு உடன்படிக்கை, இறைவனுக்கேற்ற வாழ்வு முறை மற்றும் வழிபாட்டிற்கான கட்டளையுமாக மோசேயின் பணி அளப்பரியது.

முதல் பாஸ்கா விழா கொண்டாடிய வீரரான மோசே, யோசேப்பிற்கு பிறகு 400 ஆண்டுகள் கழித்து இஸ்ரயேல் மக்களை மீட்க வருகிறார். (மக்கள் 400 ஆண்டுகள் அடிமை களாக இருப்பார்கள் என ஆண்டவர் ஆயிரகாமிடம் கூறியதை இங்கே நினைவு கூர்க) விவிலியத்தில் முதல் அதிசயம் செய்தவர் மோசே. கடவுளுக்கும் மனிதருக்கும் இடையே முதல் தொடர்பாளராக செயல்பட்டவர் மோசே.

விவிலியத்தின் பின்னணியில் மோசே

பெயரின் பெருள் : எடுக்கப்பட்டவன்

லீடு : எகிப்தில் 40 வருடங்கள், மிதியானில் 40 வருடங்கள், இஸ்ரயேல் மக்களுடன் பாலை நிலத்தில் 40 வருடங்கள்.

கடும்பு : எகிப்திய அரசன் பார்வோனின் மகளால் கண்டெடுக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டார்.

தொழில் : எகிப்தில் அரச குடும்ப மரியாதையுடனும், மிதியானில் ஆடு, மாடு மேய்ப்பவராகவும், பின்பு இஸ்ரயேல் மக்களுக்குத் தலைவராக மக்களை வழிநடத்தி கடவுளின் கட்டளையை அவர்களுக்கு வழங்கியவர்

முக்கீயமான அனுபவம் : கடவுளின் அழைப்பை எரிந்தும் தீயந்து போகாத முட்புதிலிருந்து பெற்றது.

இவரைப் பற்றித் தெளிவாக தெரிந்தது : எகிப்திலிருந்து கடவுள் வாக்களித்த நாட்சிற்கு இஸ்ரயேல் மக்களை மீட்டுக் கொண்டு வந்து பத்துக் கட்டளைகளை மக்களுக்குக் கொடுத்தது.

தலைமைத்துவ பண்புகளில்

விவிலியத்தில் பழைய ஏற்பாட்டில் விடுதலைப் பயண நூல் தொடங்கி எண்ணிக்கை நூல் வரை பயணித்த மோசே, கடவுள் முதலில் அழைத்த போது ‘என்னால் முடியாது கடவுளே’, ‘நான் சொல்வதை யாரும் கேட்க மாட்டார்கள்’, ‘என்னை நம்ப மாட்டார்கள்’ ‘எனக்கு வாய் திக்கும்’, ‘நாவும் குழுமும்’, ‘தகுதியுடைய வேறொருவனை நீர் இப்போதே அனுப்பி வைப்பீராக! ‘நான் யார்?’ என்றெல்லாம் தட்டிக் கழித்தார்.

அரசனுக்குப் பயந்து நாட்டை விட்டு ஓடியவர் அந்த அரசனிடம் எப்படி வாதாடி மக்களை மீட்க முடியும்? பெருந்திரளான மக்கள் கூட்டத்தை தனியாளாக நின்று எப்படி வழிநடத்த முடியும்? வெறும் கேள்விகள் இயல்பானவை கடவுளின் உடனிருப்பில் எல்லாம் சாத்தியம் என்று மோசேக்கு அப்பொழுது புரிய வாய்ப்பில்லை. ஆனால் கடவுள் மோசேயை தலைவராக நியமிக்கிறார். தேவசகாயம், மோசே இவர்களின் வாழ்க்கையை மூன்று பகுதிகளாக பிரித்து பார்க்கலாம்.

முதல் பகுதியில் குடும்ப வாழ்வும், அதைச் சார்ந்த அரசனை பணிகளும், இரண்டாவது பகுதியில்

இடம் பெயர்ந்தாலும் மனமாற்ற வாழ்வும், மூன்றாவது பகுதியில் கடவுளின் அழைத்தலில் ஒரு முன்மாதிரியான நிலையும், தலைமைத்துவப் பணியும், அர்ப்பணிப்பும் கொண்டவர்களாக இருவரும் திகழ்தல்.

மோசே தான் வாழ்ந்த 120 ஆண்டுகளில் 40 ஆண்டுகள் பார்வோனின் இல்லத்தில் ஆட்சி அதிகார சுகத்தில் இன்பத்துடனும் இனிமையாகவும் கழித்தார். 40 ஆண்டுகள் மிதியானில் ஆட்டு மந்தைகளின் ஆயனாகவும், குடும்பத் தலைவராகவும் பணி செய்தார். இறுதி 40 ஆண்டுகளில் இஸ்ரயேல் மக்களுக்கு தலைவராக இருந்து வழிநடத்தினார்.

மறைசாட்சி தேவசகாயம் தான் வாழ்ந்த 40 ஆண்டுகளில் முதல் 33 ஆண்டுகள் குடும்பத்துடனும், அரசனுடனும் அடுத்த 4 ஆண்டுகள் மனம் மாற்றம் பெற்று தனது விருப்பப்படி கிறிஸ்தவ வாழ்வையும் இறுதி 3 ஆண்டுகள் போதனையாலும், தன் வாழ்வு முறைகளாலும் மக்களிடம் மனம் மாற்றம் கொண்டு வருகிறார். மறை அருவியின் முதல் ஊற்றாய் முன்வருகிறார்.

ஆரம்பத்தில் அரசவைக்கு சொந்தமானவர்கள் இறுதியில் அரசவைக்கு எதிராகிறார்கள். அரண்மனை ஆடம்பரத்தை உணர்ந்தவர்கள் அன்னியர்களாக அவமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

இறைவனுடனான நெருக்கமான உறவுநிலை, மக்களுக்காக பரிந்து பேசும் சிறந்த பிரதிநிதி, இறைமனிதன், கிறிஸ்தவர்களுக்கு முன்மாதிரி என இருவரும் தனித்துவம் பெற்று விளங்கினார்கள்.

இவர்களிடம் காணப்பட்ட வழிநடத்தும் பண்பு இவர்களை தனித்தன்மையுடைய தலைவர்களாக்கியது. நல்ல தலைவராக இருவரும் விளங்கினார்கள். தங்களோடு வாழ்ந்த மக்களை தெளிவாக வழிநடத்தி வாக்களிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார் மோசே. தன்னை நாடு வந்த மக்களுடன் உரையாடி அவர்களுக்கு போதித்து

இறை அறிவை ஊட்டி நல் வழியை தேர்ந்தெடுத்து வாழ வழிவகை செய்கிறார் தேவசகாயம்.

மோசேயின் நம்பிக்கையும், அவருடைய தலைமையும் கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட கடினமான பணியையும் செய்து முடித்து வெற்றி பெற்றார் என எபிரேயர் 11-ஆம் அதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது. எத்தகைய தலைமைப்பண்பை இருவரும் கொண்டிருந்தார்கள் என்றும் இவர்களை நல்ல தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதற்கான காரணங்களையும் நாம் அறிவது அவசியம்.

விவிலியத்தின் பக்கங்களில் தலைமைத்துவ பண்பு நிலைகளில் விளக்கப்படுகின்றன. தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணியை அறிந்து, தன்னிடம் உள்ளவர்களை தெரிந்து, இலக்கை நோக்கி கொண்டு செல்வதில் ஒரு தலைவன் நிறைவடைகிறான். பிறருடன் ஆழ்ந்த உறவு, பணிவிடை வாழ்வு, எதையும் தைரியமாக எதிர்கொள்ளும் திறன், வேறுபாடில்லாமல் எளிதில் அனைவருடன் பழகும் மனப்பக்குவம், திடமான தீங்கு விளைவிக்காத முடிவு, தொலைநோக்குப் பார்வை, உண்மையை அறியும் திறன், கோபத்தைக் குறைத்து வலிமை உடையவராய் பொறுமையைக் கையாளுதல் என்ப பல நிலைகளில் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகிறது.

இங்கு மோசே, அரசருக்குக் கடவுள் கொடுத்த 10 கொடுமைகளை காட்டி இஸ்ரயேல் மக்களை பாலைவனத்தில் வழிநடத்தி வாக்களிக்கப்பட்ட இடம் நோக்கிய பயணத்தில், வாழ்க்கைக்கான நெறிமுறை, நல்ல ஒரு முன் மாதிரி, ஒழுக்கக் கோட்பாட்டுக்கென பத்துக் கட்டளை என பலவகையிலும் மக்களோடு ஒன்றிணைந்து ஒருங்கிணைக்கிறார். கோபத்தில் திட்டிய மக்களுடன் உரையாடுகிறார். உணவுக்காக இறைவணிடம் மன்றாடி கிடைக்கச் செய்கிறார். ஒரு தலைவன் என்ற முறையில் மோசே தன்னை தயார்படுத்திக் கொள்கிறார். அவர்களுடனே இருக்கிறார்.

தேர்ந்து தெளிதல்

மோசே, பாவத்தில் சிறிது காலம் இன்புறுவதை விட கடவுளுடைய மக்களோடு சேர்ந்து துன்புறுவதையே தேர்ந்து கொண்டார். பார்வோனுடைய மகளின் மகன் என அழைக்கப்பட மறுத்தவர், செல்வங்களை விட்டு இறைவனின் பணியில் துன்பத்தையே இன்பமாக கருதினார். இத்தகைய ஒரு தெளிவான சிந்தனையை மறைசாட்சி தேவசகாயமும் தேர்ந்து கொள்கிறார்.

தேவையற்ற கண்மூடித்தனமான பழக்கவழக்கங்களைக் கடைப்பிடித்து வாழ்வதை விட உண்மையான மறையில் மகிழ்வது சிறப்பு எனக் கண்டார். தன் குடும்ப துன்பங்களுக்கு தேவையற்ற காரணத்தால் குழும்பிப் போயிருந்தவர், துன்பங்களில் மன உறுதி தரும் கிறிஸ்துவைப் பற்றிக் கொண்டார். ஆடம்பரத்திற்கும், அடுக்குமாட அரண்மனைக்கும் அடிமையாப் பீருப்பதைவிட ஆலய முற்றத்தில் அகல்விளக்காய் பீருப்பது நல்லதென புரிந்து கொண்டார்.

தொலைநோக்குப் பார்வையில்

இஸ்ரயேல் மக்களிடம் தலைவராகச் செல்ல மோசேக்கு கட்டளை [33], கட்டளைகள் மற்றும் சட்டம் வழங்குதல் [34] என இஸ்ரயேல் மக்களை அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வருவது மோசேயின் தொலைநோக்கு பார்வை. சாதகமான முடிவுகள் வர ஆண்டுகள் பல ஆகலாம், துன்பங்கள் பல வரலாம். ஆனாலும் தொலைநோக்குப் பார்வையில் இருவரும் நிலைத்திருந்ததைப் பார்க்க முடிகிறது. மனம் மாறி பயணிக்க வேண்டிய வாழ்வு வித்தியாசமானது, பாதியில் தெரிந்தாலும் பயபக்தியுடன் கடவுளை பற்றிக் கொண்டது தேவசகாயத்தின் தொலைநோக்குப் பார்வை.

[33] விப 6:13

[34] விப 34:29-35

பிறருடன் ஆழ்ந்த உறவில்

பிறருடன் ஆழ்ந்த உறவு கொண்டு மற்றவர்களின் அமுகை, கோபம், கனவு, தேவை ஆகியவற்றை அறிந்து உதவி செய்யும் பாங்கை நாம் தேவசகாயத்திடம் பார்க்க முடிந்தது. ஆட்டை இழந்த இடையர்களுக்கு உதவி செய்தல், குழந்தையில்லாத ஆராச்சாருக்கு உதவுதல், தன்னிடம் இறைவேண்டல் செய்யக் கேட்ட மக்களுக்காக செபித்தல் என பிறரை புரிந்து கொண்டு அவர்களுடன் ஆழ்ந்த உறவு கொள்ள தேவசகாயத்தால் முடிந்தது. தன்னைக் காவல் காத்த காவலர்களின் மனாலையையும் தெரிந்துக்கொண்டு அதற்கு ஏற்றாள்போல் நடந்துகொண்டார்.

தைரியமாக எதிர்கொள்ளும் திறனில்

தன்னைகள் கடுமையாக வழங்கப்பட்ட போதும் தனிமைப்படுத்தப் பட்ட போதும், அறிவுரைகளால் மனம் மாற முயற்சிகள் செய்த போதும் எல்லாவற்றையும் மன உறுதியுடன் தாங்குகிறார். தன்னை சந்திக்க வந்த மக்களையும் திடப்படுத்துகிறார். அரசவையில் அனைவரும் தனக்கெதிராகச் சென்றாலும் தைரியமாகக் காணப்பட்டார். கொல்வதற்காக கொண்டு செல்லப்படும் போதும் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்டார்.

துல்லியமாக செயல்படுதல்:

தாழ்ச்சி/மனஉறுதி/தீங்கு விளைவிக்காத முடிவு போன்றவற்றில் சிறப்பாக துல்லியமாக செயல்படும் திறன் இருந்தது.

மோசே சாந்தம் மற்றும் பொறுமை உடையவராக காணப்படுகிறார். கீழ்ப்படியும் பண்புகளிலும், பிறருக்காக துன்பத்தை ஏற்று மக்களுக்காக மன்றாடும் பாங்கையும் மோசேயிடம் நாம் பார்க்க முடிகிறது. இந்த வகையில் தான் தேவசகாயமும் காணப்பட்டார்.

தேவசகாயம் அரசவை விசாரணைக்கும் தாலுகா அதிகாரிகளின் விசாரணைக்கும் தயங்காமல்

ஒத்துழைக்கிறார். கேட்ட கேள்விகளுக்கு தெளிவான பதில் கூறுகிறார். தண்டனைகளையும் தூய ஆவியின் துணையோடு தயங்காமல் ஏற்றுக் கொள்கிறார். மறுப்பையோ கடுமையான போக்கையோ அவர் காட்டவில்லை. மாறாக கோபம் கொள்ளாதவராக எனிதில் சினம் அடையாதவராக சண்டை உண்டாக்கும் மனப்பக்குவம் இல்லாதவராகக் காணப்படுகிறார்.

“அறிவில்லாதவர் தம் சினத்தை அடக்க மாட்டார் ஞானமுள்ளவரோ பொறுமையோடிருப்பதால் அவர் சினம் ஆறும்” [35] என்று நீதிமொழிகள் கூறுவது போல தங்களது கோபங்களை இருவரும் பொறுமையால் கையாள்கிறார்கள்.

சிறிய வெற்றி அதன்மூலம் மிகப் பெரிய பொறுப்பு

கொள்ளள நோயைக் கொடுத்து, எகிப்திலிருந்து வெளியேறி செங்கடலைக் கடந்து, பார்வோனின் படைகளை மூழ்க செய்து ஒரு சிறிய வெற்றி பெற்ற பின்னர் மிகப் பெரிய பொறுப்பாளி ஆகிறார் மோசே. 40 ஆண்டுகள் இஸ்ரயேல் மக்களை பாலைநிலத்தில் வழிநடத்துகிறார். இந்த வழிநடத்துதல் என்பது அவர் அரசனிடமிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வந்ததை விட மிகவும் கடினமானது. மனம் போன போக்கில் வாழ்ந்த மக்களை நெறிப்படுத்தி, சட்டங்களையும் கட்டளைகளையும் கொடுத்து முறைப்படுத்துகிறார் மோசே.

மனம் மாற முடிவு செய்து தந்தை புத்தாரியிடம் டிலனாயின் கடிதத்தை கொடுத்து திருமுழுக்கு பெற்ற தேவசகாயத்தின் முதல் சிறிய வெற்றி ஒரு மறைசாட்சியத்தின் வாழ்விற்கென அவரை மிகப்பெரிய பொறுப்பாளியாக்குகிறது. திருமுழுக்கு பெற்றபின்பு 7 ஆண்டுகள் அவர் மறைசாட்சியத்தின் வாழ்வில் அர்ப்பணித்து ஆழ்றிய பணி அளப்பரியது.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மக்களுடைய துண்பங்களுக்காக தன்னை தயார்படுத்தி முன்னின்றது இவரது தலைமைப் பண்பிற்கான தனிச்சான்று.

வடக்கன்குளம் ஆலய பணிக்காக பணி. புத்தாரியின் மரத்தேவையை தளவாய் இராமையனிடம் சென்று கேட்ட தேவசகாயத்திடம் தளவாய் கோபத்துடன் பதிலளித்ததுடன் “உன்னையும் உன் கிறிஸ்தவ மக்களையும் அடியோடு அழிப்பேன்” என்று கூறியதும் தேவசகாயம் மறுமொழியாக “அவ்வாறு செய்வதாக இருந்தால் அவர்களின் தலைவனான என்னிடமிருந்தே தொடங்குங்கள்” என்று கூறி திரும்பினார்.

இவ்வாறு இன்பத்தை மட்டுமல்ல மக்களுக்கான துண்பங்களையும் முன்னின்று ஏற்றுக்கொண்டது மறைசாட்சியத்திற்கான ஒரு முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. இதனால் மோசேயை இறைவன் தன்னுடைய பிரதிநிதியாகவும், தேவசகாயத்தை தன்னை பிரதிபலிப்பவராகவும் உயர்த்தினார்.

50

கடவுளின் இதயத்திற்கு உகந்தவராக - தாவீதும் தேவசகாயமும்

“பின்பு கடவுள் அவரை (சவுல்) நீக்கிலிட்டுத் தாலீதை அவர்களுக்கு அரசராக ஏற்படுத்தினார்; அவரைக் குறித்து “எசாயின் மகனான தாலீதை என் இதயத்துக்கு உகந்தவராகக் கண்டேன்; என் விருப்பம் அனைத்தையும் அவன் நிறைவேற்றுவான்” என்று சங்று பகர்ந்தார்”

தீப 13:22

ஞானக்கோளை குடும்பத்தை வழி

கதிர்
04

நியூசிலாந்து நாட்டைச் சார்ந்தவர் மார்க் இங்லீஸ். மலையேறும் வீரர். எவரெஸ்ட் சிகரம் ஏறுவது அவரது குறிக்கோள். அதன்படியே கடல் மட்டத்திலிருந்து 8 ஆயிரத்து 850 மீட்டர் (29 ஆயிரத்து 35 அடி) உயரமுள்ள எ வ ர ஸ் ட் டை நோக்கி பயணித்தார். 1982-ஆம் ஆண்டில் நியூசிலாந்தில் உள்ள கூட்டு என்ற சிகரம் மீது மார்க் இங்லீஸும் அவரது நண்பர்களும் ஏறிக் கொண்டிருந்தனர். தட்பவெப்பமாற்ற த்தின் காரணமாக அவர்கள் இருந்த பகுதி உறைந்து விடவே மார்க்கும் அவரது நண்பர்களும் 14 நாட்கள் அந்த மலையின் ஒரு குகைக்குள் அடைந்து கிடந்தனர். பின்னார் மீட்கப்பட்டாலும்

**கண்விழிக்குள்
கனமழை**

‘புல்வெளியில்
சிதறிக்கிடந்த
இந்த
வாஸ்வெளி
விண்மீன்
நம்
கண்விழிக்குள்
வந்த
கனமழை’

அந்த விபத்தில் மார்க் தனது இரண்டு கால்களையும் இழுந்தார். முழங்காலுக்கு கீழே அவரது கால்கள் துண்டிக்கப்பட்டன.

மலையேறும் வீரருக்கு முக்கியத்தேவையான கால்கள் அவரது சிகரம் ஏறும் குறிக்கோளுக்கு தடைவிதித்தது. மனம் தளரவில்லை. அவர் செயற்கைக் கால்களைப் பொருத்திக் கொண்டு பயிற்சி மேற்கொண்டார்.

2006-இல் செயற்கைக் கால்களுடன் மீண்டும் மார்க் சிகரம் ஏற்ற தொடங்கினார். 6 ஆயிரத்து 400 மீட்டர் உயரத்தில் செல்லும்போது அவரின் ஒரு செயற்கைக் கால் சேதுமடைந்தது. இருப்பினும் தன் கைவசம் தயாராக இருந்த மற்றொரு செயற்கைக் காலைப் பொருத்திக் கொண்டு மார்க் தொடர்ந்து சிகரம் ஏறினார். இரண்டு செயற்கைக் கால்களுடன் எவரெஸ்ட் சிகரம் ஏறினார். சிறுவயதிலே தனக்கான குறிக்கோளை நோக்கி அவர் மேற்கொண்ட முயற்சி பல தடைகளுக்குப் பிறகு 2006-இல் நிறைவு பெற்றது [36].

நாம் எந்த நிலையில் இருந்தாலும், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், பணக்காரன், ஏழை, வலிமையானவன், வலிமை குன்றியவன், அழகானவன், அசிங்கமானவன், உடல் தகுதி பெற்றவன், உடல்நலம் குன்றியவன், படித்தவன், படிக்காதவன் என யாராக இருந்தாலும் நாம் கொண்ட குறிக்கோள் எதையும் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் உடையது என்பது உலகறிந்த உண்மை.

தேவசகாயம் தான் வாழ்ந்த 40 வருடங்களில் 33-ஆவது வயதில் கிறிஸ்தவ மதம் மாற திருமுழுக்கு பெற்றுக் கொண்டார். திருமுழுக்கு பெற்ற பின்னர் 4 ஆண்டுகள் கழித்து கைது செய்யப்படுகிறார். 37-ஆவது வயதிலிருந்து பல இடங்களுக்கும், சிறைகளுக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர் 3 ஆண்டுகள் திருத்தொண்டராய், திருத்தாதராய், மறைசாட்சியாய், போதகராய் பணியாற்றி

1752-இல் காற்றாடிமலையில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். 7 ஆண்டுகள் தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் அவரை கிறிஸ்துவை மறுதலிக்காமல் நிலைத்து நிற்கச் செய்தது.

மனிதனின் குறிக்கோள் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் கடவுளின் குறிக்கோளின் அழைப்பு அவனை மாற்றுகிறது என்பதற்கு தேவசகாயத்தின் அழைப்பு ஒரு முக்கியமான காரணமாக அமைகிறது.

நோவாவை கடவுள் வெள்ளப் பெருக்கிலிருந்து மரப்பேழையின் வழியாகக் காப்பாற்றியது பாவத்திலிருந்து அழியும் உலகத்திலிருந்து ஒரு புது உலகை உருவாக்கவே.

ஆபிரகாமை அழைத்ததன் குறிக்கோள் கடவுள் ஒருவரே என்னும் நம்பிக்கையை நிலைநாட்டி புனித இடத்திற்கான பயணத்தைத் தொடர வேண்டும் என்பதற்காக.

மோசேயின் குறிக்கோள் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மக்களை மீட்டுக் கொண்டுவர, யோசுவாவின் குறிக்கோள் வாக்களிக்கப்பட்ட இடத்தை நோக்கி மக்களை நடத்த என்பதாகும்.

சாலமோனால் கட்டப்பட்ட கோவிலின் குறிக்கோள் கடவுளை மகிழைப்படுத்தி வழிபட. இவ்வாறு விவிலிய மாந்தர் களின் அழைப்புக்கு பின்னால் ஒரு குறிக்கோள் இருந்தது.

இவ்வாறு விவிலியத்தில் கடவுளால் திருநிலைப் படுத்தப்பட்டவர் தான் தாவீது. இளமை வாழ்வு இடையராக, பின்பு கடவுளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவராக, கோவியாத்தைக் கொண்று வெற்றி பெற்றவராக, மன்னன் சவுலுக்கு நெருக்கமானவராக, பின்பு அவரால் கொல்ல தேடப்பட்டவராக, இறுதியில் இஸ்ரயேலின் 2-ஆம் அரசராக முடிகுடப்பட்டவர்தான் தாவீது.

தான் பலமுறை மன்னன் சவுலால் கொல்ல தேடப்பட்ட போதும், இருமுறை சவுலைக் கொல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்த போதும் தாவீது அதைச் செய்யவில்லை. ஏனெனில் கடவுளால் அர்ச்சிக்கப்பட்டவரை கொல்லுதல் என்பது

மிகப் பெரிய பாவம் என தாவீது கருதினார். அவருடைய அழைத்தலின் குறிக்கோள் இஸ்ராயேல் மக்களின் நல்ல அரசனாக, கடவுளுக்கு விருப்பமான தலைவனாக இருந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்பது ஆகும்.

இதனால் தான் பலமுறை சவுலின் பார்வையிலிருந்து தாவீது தப்பித்துக் கொள்கிறார். கடவுளின் இதயத்திற்கு அடுத்தபடியானவன் என்ற பெருமையை பெறுகிறார்.

விவிலியத்தின் பின்னணியில் தாவீது

தாவீது பெத்லகேமில் கி.மு. 1040-ல் ஈசாயின் 8 மகன்களுக்கு இளையவனாக பிறந்தார். சிவந்த மேனியும், ஒளிரும் கண்களுடனும், அழகியத் தோற்றத்துடனும் தாவீது காணப்பட்டார். சிறுவயதில் ஆட்சிடையனாக இருந்தார். சிறந்த இசை வல்லுனர். யாழ் மீட்டுவதில் சிறந்தவர். இஸ்ராயேல் மக்களின் முதல் அரசன் சவுல் முட்டாளாக இருந்து தீமை விளைவித்ததாலும் கடவுள் வேறு ஒருவரை அருள் பொழிவு செய்து அரசராக்க முடிவு செய்தார். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் தான் தாவீது. தாவீதை சாழுவேல் திருப்பொழிவு செய்த பிறகு ஆண்டவரின் ஆவி சாழுவேல் மீது நிறைவாய் இருந்தது. சிங்கத்தையும், கரடியையும் விரட்டி ஆடுகளைக் காப்பாற்றும் ஆற்றல் உடையவனாய் காணப்பட்டார்.

கடவுள் அனுப்பிய தீய ஆவி சவுலை ஆட்கொள்ளும்போது தாவீது தன் யாழினை மீட்டி அதை அகற்றினார். அவரது பிணியை நீக்கினார். இதனால் சவுலின் அரசவைப் பணியில் இணைந்தார். இஸ்ராயேல் மக்களுக்கும் பெலிஸ்தியர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற போரில் வலிமையிக்க பெலிஸ்தியனான கோலியாத்தை ஒரு கல்லால் அடித்துக் கொண்றார். இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு எதிரானவர்கள் பலரையும் கொன்று குவித்தார். போர்புரியும் திறனுடைய மிகுந்த துடிப்புள்ள இளைஞராகக் காணப்பட்டார். இவ்வாறு தாவீது இஸ்ராயேல் மக்களிடம் பெரும் மதிப்பு பெற்று, பல போர்களில் வெற்றியும் பெற்றதால் சவுல், தாவீது

மீது பொறுமைக் கொண்டு கொல்லத் தேடினார். பல இடங்களுக்கு தாவீது தப்பி ஒடி தன்னைக் காத்துக் கொள்கிறார்.

தனது 30-ஆவது வயதில் இஸ்ராயேல் மக்களுக்கு அரசராணார். 40 வருடங்கள் தனது அரசாட்சியை திறம்பட நடத்தி மக்களுக்காக பல திட்டங்களை தீட்டினார். பல குழுக்களை உருவாக்கினார், கடவுளுக்காக பலிபீடங்களையும், பிரம்மாண்டமான ஆலயங்களையும் கட்டத் தீர்மானித்து செயல்படுத்தினார். இறுதியில் தனது 70-ஆவது வயதில் கி.மு. 970-இல் எருசலேமில் இருந்தார். திருப்பாடல்களில் தாவீது பாடிய பல பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

புதிய ஏற்பாட்டின் முதல் நூற்றும் நூலான மத்தேயு நற்செய்தியின் முதல் வார்த்தை தாவீது. சவுலுக்கு அடுத்தபடியாக இஸ்ராயேல் மக்களின் அரசனாக யாரும் எதிர்பார்க்க முடியாத வகையில் தாவீது என்கிற ஒரு ஆட்சிடையன் பதவியேற்றார். ஏனெனில் கடவுளால் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்டவனாக தாவீது இருந்தார். அவர் அழைக்கப்பட்டதன் குறிக்கோள் இஸ்ராயேல் மக்களின் இரண்டாம் அரசனாக வேண்டுமென்பது ஆகும்.

அந்த குறிக்கோள் ஓர் இரவில் நிறைவேறவில்லை. கடவுள் தாவீதை அழைத்தாலும் அதற்கான தயாரிப்புகளையும், முன்னேற்பாடுகளையும் செய்ய தாவீதைக் கடவுள் பணித்தார். தாவீதும் கடவுளின் திட்டத்தை அறிந்து அதற்கேற்ப செயல்பட்டார்.

அவ்வாறே கிறித்தவ மறையில் நிலைத்து நிற்பது என்ற தேவசகாயத்தின் குறிக்கோள் இன்று பலிடையே நம்பிக்கையை ஆழப்படுத்தி பொருளுள்ளதாக்கியுள்ளது. தேவசகாயம் தனக்கான குறிக்கோளை தெளிவான சிந்தனையுடன் ஆழ்ந்த தியானத்தில் எடுத்தார். துன்பங்கள் மனதையும், தண்டனைகள் உடலையும் துளைத்த போது துளி கூட அவர் குறிக்கோளிலிருந்து மாறவில்லை. இளம் வயதிலே இப்படி ஒரு கொடுரை மரணம்

இவனுக்குத் தேவையா? இவன் ஏன் மதம் மாறிவிடக் கூடாது என்று புலம்பியக் குடும்பத்தாருக்கும், அறிவுரை கூறி மனம் மாற்ற வந்த அந்தணர்களுக்கும் வயது முக்கியமில்லை இறைவனிடமிருந்த வைராக்கியம் தான் முக்கியம் என முழங்கியவர் தேவசகாயம்.

எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் வயது தம்முடைய குறிக்கோளை அடைய தடையாக இருந்ததில்லை. உலக வரலாறு இதைத்தான் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

தாமஸ் ஜெபர்ஸன் “சுதந்திர பிரகடனம்” (Declaration of Independence) எழுதும் போது அவருக்கு வயது 33.

பெருச்சமின் பிராங்களின் “சில நேரங்களில் பஞ்சாங்கம்” (Sometimes Almanac) எழுதும் போது அவருக்கு வயது 26.

சார்லஸ் டிக்கென்ஸ் “ஆலிவர் ட்விஸ்ட்” என்ற நாவல் எழுதும் போது அவருக்கு வயது 25.

சைரஸ் மெர்கார்மிக் அறுவடை இயந்திரத்தை கண்டுபிடிக்கும் போது அவருக்கு வயது 33.

நியூட்டன் புவியிர்ப்பு விசையைக் கண்டு பிடித்த போது அவருக்கு வயது 24.

மாவீரன் அலெக்ஸாண்டர் 16 வயதிலேயே தனது தந்தையின் போர்ப்படையில் தளபதியானார்.

வின்ஞானி கலிலியோ தனது 17-ஆவது வயதில் பைசா நகரத்து சாய்ந்த கோபுரத்திலுள்ள விளக்குகள் ஆடுவதைப் பார்த்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டார்.

சில நேரங்களில் வயது, உருவம், அழகு, பணம், குணம், சமயம், சூழ்நிலை, துண்பம் என எந்த ஒரு காரணியும் நமது குறிக்கோளை அடைய தடையல்ல என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பாதை பலவகையானதாக இருந்தாலும், தடை ஏற்பட்டாலும், இலட்சியத்திற்கான பயணம் தடைப்பத்து கூடாது என்று தொடர்ந்து முயன்று வெற்றி பெற்றவர்தான் நம் மறைசாட்சி தேவசகாயம்.

40 நாட்கள் சவால் விட்ட பெலிஸ்திய வீரான கோலியாத்தை தாவீது தான் நீரோடையில் இருந்து எடுத்த 5 கூழாங்கற்களில் ஒன்றால் அடித்துக் கொள்ளார். ஏனெனில் அவரது குறிக்கோள் இஸ்ரயேல் மக்களுக்காக கடவுளின் சார்பாக நின்று போரிட வேண்டும் என்பதே. அவ்வாறு கோலியாத்தைக் கொல்ல தாவீது செல்லும் போது சவுல் அணிவித்த மார்புக் கவசம், உடைகள், வாள்கள் என எவ்வயும் அவருக்குத் தேவைப்படவில்லை. கடவுளின் படைகளைப் பழிப்பவனைக் கொல்வதே எனது குறிக்கோள் என்று கடவுளை தலைமையாகக் கொண்டு போரிட்ட தாவீது ஆணவழிக்க அந்த கோலியாத்தைக் கொல்ல முடிந்தது.

ஆறரை முழும் உயரம், கால்களில் வெண்கலக் கவசம், தோள்களுக்கிடையே வெண்கல எறிவேல், ஈட்டி, ஏழு கிலோ இரும்பால் முனை செய்யப்பட்ட ஈட்டி, கேடயம் தாங்க ஒருவன். இவ்வாறு மிகப்பெரியவனாக, வலிமையுள்ளவனாக இஸ்ராயேல் மக்களும், அரசரும் அஞ்சும் வகையில் காணப்பட்ட ஒருவனை அழிக்க தாவீது தன்னுடன் படைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு செல்லவில்லை. பல நாட்கள் பயிற்சி செய்து, தந்திரம், குழ்ச்சி என எதையும் அவர் செய்யவில்லை. மாறாக கடவுளிடம் கொண்ட நம்பிக்கையால் நகர்ந்தார். தாவீதின் முதல் இலக்கே தவறாமல் அந்த பெலிஸ்திய வீரனான கோலியாத்தைக் கொள்றது.

தேவசகாயம் மனமாற்றம் பெற்ற பின்னர், ஒரு சிறு கல் போன்ற விசுவாச உறுதியுடன்தான் அரண்மனை அதிகாரத்தை எதிர்த்து நின்றார். பறவையின் இறகு மெல்லியதாய் இருந்தாலும் அது வலிமையுடையதாய் இருப்பது போல் இவர் தனியாக இருந்தாலும் இவரது குறிக்கோள் இவருக்கு வலிமையைத் தந்தது.

திருமுழுக்குப் பெற தான் தயார் என்ற மறைசாட்சி தேவசகாயத்தின் அறிவிப்பும் இத்தகைய ஒரு தாவீதின் பின்னணியிலே இருந்தது. மிகப் பெரிய அரச

ஆனாகக்கு உட்பட்ட பகுதியில், கடுமையான சட்டங்களும், வன்மையான தண்டனைகளும், உயர்ந்த குல மக்கள் எனக் கருதப்பட்டவர்கள் அதிகமாக இருந்த இடத்தில் மனம் மாறுவதும், திருமுழுக்கு பெறுவதும் என்பது கோவியாத்துடன் மன உறுதியுடன் போர்ப்புந்த தாவீதின் குறிக்கோளை ஒத்ததாக உள்ளது.

அரசவையையும், அந்தனர்களையும் எதிர்த்து வாழ்ந்து விட முடியுமா? அரசரின் ஆணையைத்தான் மீறி செயல்பட முடியுமா? தன்னை எதிர்த்தவர்களையும், தனக்கெதிராக செயல்பட்டவர்களையும் கொண்டொழித்தவர் தான் மன்னர் மார்த்தாண்ட வர்மா. அப்படிப்பட்ட அரியணையில் ஆட்சி புரிவோர் இழிவானதாகக் கருதும் கிறித்தவ மதத்தை ஓர் உயர்ந்த அதிகாரி, அரசவையில் இருந்தவாறே தழுவ முடியுமென்றால் அது சாதாரண விசயமல்ல. அதில் தேவசகாயம் வெற்றி பெற்றால் என்றால் அதற்கு தேவசகாயம் கொண்ட குறிக்கோள் தான் காரணம்.

தாவீது ஒரு கல்லில் பெலிஸ்தியனின் அகங்காரத்தை அழித்தார். கிறித்தவ மக்களின் நம்பிக்கை நாயகனாக இருந்த தேவசகாயம் இறக்கும் போது ஒரு கல்லே ஒசையாக மணியோசை எழுப்பி மகிழ்ந்தது.

குறிக்கோளின் முழுப் பொருளைப் பார்க்கும் போது அது ஒரு இலக்கு, குறி, நோக்கம், செயல் நோக்கம், உள்ளெண்ணம், கொண்டவையாக இருக்கும் என்று அகராதி விளக்குகிறது. இத்தகைய குறிக்கோள் ஒரு மனிதனின் சிந்தனையை சீர்படுத்துகிறது. செயல்படுவதற்கான ஆற்றல் அளிக்கிறது. உந்து விசையால் உந்தித் தள்ளுகிறது. ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தனக்கான குறிக்கோளை முதன்மைப்படுத்தியே விளம்பரத்தை செய்கின்றன.

இந்தகைய குறிக்கோள் தான் தாவீதை சவுல் மன்னர் கொல்லத் தேடும் போது அவர் தப்பி ஓடத் தூண்டியது. தனக்கு எதிராக செயல்பட்டவர்களை தண்டிக்காமல்

தன்னுடைய அரச மணிமுடிக்கு களங்கம் ஏற்படாமல் அனைத்தையும் கடவுளின் தீர்ப்புக்கே விட்டுவிட்டார்.

தாவீதை சவுல் கொல்ல தேடும் போது பல இடங்களுக்கு தாவீது தப்பி ஓடுகிறார். தப்பி ஓடிய இடங்களில் தாவீது இஸ்ராயேலருக்கு ஆதரவாகப் படைதிரட்டிப் போரிடுகிறார். சவுலால் செய்ய முடியாததைத் தாவீது செய்கிறார். இருந்தும் சவுல் தாவீதைக் கொல்ல முடியாததால் அவருடன் இருந்தவர்களையும், அவருக்கு ஆதரவாக செயல்பட்டவர்களையும், குருக்களையும், பெண்களையும், சிறுவர்களையும், குழந்தைகளையும், விலங்குகளையும் கொன்றான்.

முதலில் மன்னாரின் ஈட்டியிலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார். தன் மனைவி மீக்காவின் உதவியால் இராமாவில் இருந்த சாமுவேலிடம் செல்கிறார். நோபில் இருந்த குரு அமெலக்கிடம், காத்தின் மன்னன் ஆக்கிசிடம், பின்னர் அதுல்லாம் குகைக்கும் அங்கிருந்து மோவாபிலுள்ள மிஸ்பேக்குக்கும், ஏரோத்து என்ற காட்டிற்கும் சென்றார். அங்கிருந்து கெயிலாவுக்கும், சீபு பாலைநிலப் பகுதியில் தங்கியிருந்தார். எசிமோனுக்கு தெற்கே அராபாவிலுள்ள மாவோன் நிலை நிலத்திலும், என்கேதிலுள்ள பாதுகாப்பான இடத்திற்கும், எசிமோனுக்கு எதிரே உள்ள அக்கிலா குன்றின் மேலும், பின்பு மீண்டும் காத்து மன்னாரான ஆக்கிசு என்பவருடனும் தங்கினார்.

தாவீதுடன் ஓடுக்கப்பட்டோர், கடன்பட்டோர், சோர்வற்றோர் யாவரும் வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அவர் தலைவரானார். அப்பொழுது தாவீதுடன் மொத்தம் 400 பேர் இருந்தனர். தாவீதின் இளைஞர்களுக்கு ஒன்றும் கொடுக்காமல் அவமானப்படுத்தி அனுப்பி விட்ட செல்வந்தரான நாபாலைக் கொல்ல தாவீது செல்லும் போது, நாபாலின் மனைவி அபிகாயில், பெரும் அழிவிலிருந்து நாபாலையும், அவரது குடும்பத்தையும் காத்தார். பின்னர் கடவுளே 10 நாட்களுக்கு பின்பு நாபாலைத் தண்டித்தார். தன்னைக் கொல்ல நினைத்த சவுலைக் கொல்ல இரண்டு

முறை வாய்ப்பு கிடைத்தும் தாவீது அதைச் செய்யவில்லை. ஆண்டவரால் திருப்பொழிவு செய்யப்பட்ட வரை தான் தண்டிக்கக் கூடாது என்று தாவீது என்னினார்.

மாவோன் பாலைநிலத்தின் பாறையில் சவுல் தாவீதை சுற்றிக் கொண்ட போதும் கடவுள் தாவீதை, சவுலின் கைகளில் ஒப்புவிக்கவில்லை. மாறாக சவுலுக்கு வேறு செய்தி சொல்லி பிரித்தார். இவ்வாறு அவர்கள் நின்ற பாறை 'பிரிக்கும் பாறை' என அழைக்கப்பட்டது. மேலும் தாவீது எப்பொழுதும் சவுல் அரசருக்கு முன் தாழ்ச்சியுடன் இருந்தார். இவ்வாறு ஒரு நீதிமான், பிறருக்கு தீமை செய்யாமல் தன்னுடைய உயிரைக் காத்து அதன் பொருட்டு இஸ்ராயேல் மக்களுக்காக கடவுளின் சார்பாக போரிட்ட தாவீதின் குறிக்கோள் அவரை வெற்றி வாகை சூடிய வீரனாக வலம் வர வாய்ப்பளித்தது.

நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் நம்முடைய குறிக்கோளை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும். தேவசகாயம் தன் வாழ்வில் எடுத்த இரண்டு முடிவுகள் அவரது குறிக்கோளின் தன்மையை நமக்கு புலப்படுத்துகிறது. முதலாவதாக திருமுழுக்கு பெற தயாரானதும், இரண்டாவதாக பெருவினை காவலில் இருந்து தப்பிக்க வாய்ப்பு இருந்த போதும் அதை நிராகரித்ததும் ஆகும்.

எப்பொழுதும் தேவசகாயம் மனமகிழ்வுடன் காணப்பட்டார். வெயிலிலும், புயலிலும், மழையிலும் கால்கடுக்க அழைத்துச் சென்றபோது தேவசகாயம் சிரித்தவாரே சென்றார் கொலை செய்யக் கொண்டு செல்ல அழைக்கும் போது ஆண்தத்தில் இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடனார். தண்டனையை தளர்த்தி சிறையில் அடைக்கும் போது மனவருத்தத்துடன் காணப்பட்டார். காரணம் அவரது குறிக்கோள் ஆயிரம் கடவுள்கள் அவனியில் இருந்தாலும் உள்ளம் ஏற்ற ஒரே கடவுளை மறுதலிக்காமல் வாழத் தூண்டியது.

தேவசகாயம் மனதில் கொண்ட குறிக்கோள் பொறுமையை வார்த்தது. சிந்தனைகளுக்கு செயல்வடிவம் கொடுத்து நடைமுறைப்படுத்த உதவியது. அத்தகைய

சக்தியையும், பொறுமையையும் பெற்றவராய் திகழ்ந்த தேவசகாயத்தின் மீது காவலர்களின் வெறுப்பும் அதிகமானது. “இவனுக்காக நாமும் வெயிலிலும், மழையிலும், குளிரிலும் அலைய வேண்டியதாக உள்ளதே” என்று பேசத் தூண்டியது.

விசாரணை இடங்களில் தேவசகாயத்தின் முகம் தெய்வீக அருள் பெற்றதைப் போல ஓளிந்து காணப்பட்டது. வேடக்கை பார்த்த மக்கள் இவன் படும் துண்பத்திற்கு மனம் மாறினால் எவ்வளவு நல்லது என்றே முன்முனுத்தார்கள். தான் மட்டுமல்ல தன்னை சார்ந்தவர்களும் விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட வேண்டும் என்ற மேலான குறிக்கோளுடன் விவிலிய விளக்கங்களுடன் போதித்தார். கேட்டவர்கள் மனம் மாறினார்கள். இதனால் தேவசகாயத்தின் மனது மிகவும் வலிமை அடைந்தது. இது மன்னருக்கும் அவரைக் கொல்ல நினைத்த அதிகாரிகளுக்கும் கோபத்தை வரவழைத்தது.

தி ரு கு டு ம் பத் தி ன் கா ட் சி யி ன் வழியாய் இறைகுடும்பத்தில் தான் அங்கமாகப் போவதை எண்ணிய அவருக்கு மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகியது. அவரது குறிக்கோளை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக பெருவிளையில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் கண்ட திருக்குடும்ப காட்சியும், திருவனந்தபுரத்தில் சாத்தானை வென்று தன் மனைவியுடன் இறைவேண்டல் செய்யும் போது கண்ட வானதூரதரின் வாழ்த்தும் அவரின் அழைப்புக்கும், அழைப்புக்கான குறிக்கோளுக்கும் ஆதாரமாய் அமைந்தன.

ஆரல்வாய்மொழியில் இறுதியாக தன்னை சந்திக்க வந்த மனைவியிடம் விசுவாச வாழ்வில் உறுதிபெற அறிவுரை கூறினார். இறைமகன் இயேசுவிலே இறுதிவரை நிலைத்து நிற்க ஆறுதல் கூறினார். ஏனொனில் தன்னைப் போல் மனமுவந்து கிறிஸ்தவ மதத்தை ஏற்றுக் கொண்ட மனையாளின் குறிக்கோளும் சிதறிவிடக் கூடாது என்ற சிந்தனை தேவசகாயத்திடம் காணப்பட்டது.

தீண்டத்தகாதவர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள் எனக் கருதப்பட்டவர்களோடு பழகினார். அவர்களோடு சேர்ந்து உணவருந்தினார். அவர்களை நேசித்தார். போதித்தார். உண்மையை உணரச் செய்தார். தேவசகாயம் தான் கொண்ட குறிக்கோளில் காணப்பட்ட தெளிவு அவரைக் கொடுமைப்படுத்தியவர்களை மனக்கலக்கம் அடையச் செய்தது. பலர் கொடுமையான நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டார்கள். இதனால் தேவசகாயத்திடமே நோய் நீங்க இறைவேண்டல் செய்யக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். தேவசகாயம் ஆரல்வாய்மொழியில் நோய்வாய்ப்பட்ட போது சிறைக் காவலர்கள் செய்த மருத்துவத்தை மறுத்தார். ஏனெனில் அவரது குறிக்கோள் அண்மையில் நிறைவேறும் என அவருக்கு தெரிந்திருந்தது.

தான் இறைவனுக்காக கொல்லப்பட இன்னும் 8 நாட்கள் உள்ளன என்பதை அறிந்த தேவசகாயம் தன் மனைவியுடனும், குடும்பத்தாருடனும் இறுதி நாளில் உரையாடினார். அப்பொழுதும் இறைவிசுவாசத்தில் உறுதியாக இருக்க கேட்டுக் கொண்டார்.

இறுதியாக அவரைக் கொல்ல கொண்டு செல்லும் போது ஏளனப்படுத்தியக் காவலர்களை அவர் கண்டு கொள்ளவில்லை. ‘எழுந்து நட’ என்று சொன்ன காவலர்களுடன் அவரது கால்கள் தள்ளாடியே நடந்தன. அவருடைய மனதிற்கு இருந்த வலிமை அவரது உடலுக்கு இல்லை. கொல்லத் துடித்த காவலர்களுடன் அவரது கால்கள் மெல்ல நடந்தே சென்றன. அந்த இனிய திருநாள், அவரது இதயம் பாடிய ஒரு பாடல், அந்த ஆழ்மனதில் கறைபுரண்டோடிய ஒரு தேடல், விழிகளில் வீங்கிய ஒரு காதல். தடுமொறி தரையில் விழுந்தாலும் வளைந்ததும் நிமிர்ந்து கொள்ளும் நாணால் போல் மீண்டும் எழுந்தார். இறுதியாக கிராத்தடியால் சுமந்து சென்று சுட்டுக் கொன்றார்கள்.

நண்பனான் டிலனாயினால் பெற்ற புதிய அவதாரம் அதே நண்பனால் செய்யப்பட்ட துப்பாக்கித் தோட்டாவால் பலி வாங்கப்பட்டது. அவரது உடல் எதிரிகளுக்கு

கையளிக்கப்படாமல் பூவாக மாற்றப்பட்டு காவல்களின் கண்காணிப்பில் இருந்து மீட்டுக் கொண்டு வரப்பட்டு கோட்டாறு சவேரியார் கோவிலின் பெரிய பீடத்தின் முன் அடக்கப்பட்டது.

தாவீதின் வாழ்க்கை, வெற்றி, தோல்வி, பயம், அழுகை, ஆனந்தம், துரோகம் செய்பவராக, தவறான ஒழுக்கம் கொண்டவராக, பாவம், அவமானம், நட்பு, போர் என எல்லாவற்றையும் சார்ந்தது. ஆனால் குறிக்கோள் ஒன்று. இதேபோல் தேவசகாயத்தின் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளும் ஒன்று.

மனிதன் வெளிப்புறத் தோற்றத்தைப் பார்க்கிறான். ஆனால் கடவுள் அகத் தோற்றத்தைப் பார்க்கிறார். பிறரை நாம் எப்படி பார்க்கிறோம்? அவர்களது உடையில், நடையில் கணக்குப் போடும் நாம் அவர்களது உள்ளத்தையும், உள்ளுணர்வு கொண்டிருக்கும் குறிக்கோளையும் அறிய தவறி விடுகிறோம்.

தாவீது கோவியாத்தை வென்றது போல தேவசகாயம் கிறித்தவ மறைக்கு எதிரான அறிவுரைகளை வென்றது போல நாமும் பல பிரச்சனைகளை வென்றிருக்கிறோம். அதற்கு வாள் தேவையில்லை. படைக்கலன்கள் தேவையில்லை. கவசம், தோர், குதிரை என்று எதுவும் தேவையில்லை. மாறாக ஒரு சிறு கல் போதும். ஒரு சிறு கல் போன்ற குறிக்கோள் போதும். அந்த குறிக்கோளின் வெற்றி தாவீதை இயேகவின் இதயத்திற்கு நெருக்கமாக்கியது. தேவசகாயத்தை மக்களின் மனங்களில் இறுக்கமாக்கியது.

கடவுளின் ஓளி தரும் நிலவாக - எஸ்தரும் தேவசகாயமும்

“குசனில் காணப்படும் அனைத்து யுத்தரையும் ஒன்று சேர்ப்பீரக! எனக்காக நேரன்பிருந்து, மன்று நாள் இரவு பகல் உண்ணாமலும், குடியரமலும் இருப்பீரக! நானும் என் செவிலியரும் அவ்வாறே நேரன்பிருப்போய். சட்டத்தீற்குப் புறம்பே எனினும் நான் மன்னரிடம் செல்வேன்! அழிவதாயின் அழிகின்றேன்.”

(எஸ் 4:16)

கதிர்
05

திடைஸு துணை

விந்தையில் வியக்கிறேன்

‘ஆவறாம் பூவெடுக்கு
அடுக்கடுக்காய்
சும் தோடுக்கு
புவறாம் குடி
நவற்பயடு
சிந்தையில் உனை
நினைக்கு
விந்தையில்
வியக்கிறேன்
உம் தையில்
துணிவிழ்காக’’

புன்னொரு காலத்தில் அரசன் ஒருவன் பாறாங்கல் ஒன்றை மக்கள் நடமாடும் பகுதியில் உருட்ப் போட்டுவிட்டு மறைவாக நின்று அதை யாராவது எடுத்து அப்பறப்படுத்துகிறார்களா என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பலரும் கடந்து செல்கிறார்கள். செல்லந்தர்கள், பெரும் தொழிலதிபர்கள் என யாரும் அதைக் கண்டுகொள்வதாய் இல்லை. மாறாக கல்லை நடுவழியில் இருந்து மாற்றாமல் இருப்பதற்காக அரசனையே மக்கள் திட்டிக் கொண்டு சென்றார்கள்.

அந்த வழியாக ஒரு சிறு விவசாயி காய்கறி குமையை சுமந்தபடி வருகிறான். வந்தவன் கல்லைக் கண்டு அதை

எடுத்து அப்புறப்படுத்த முயற்சி செய்து மிகுந்த சிரமத்தோடு தாக்கி அப்புறப்படுத்தினான். அப்பொழுது அவனால் பாறை இருந்த இடத்தில் ஒரு தங்கம் நிறைந்த பணப்பையைப் பார்க்க முடிந்தது. அதில் அரசருடைய பெயரில் யார் இந்த பாறையை மாற்றுகிறார்களோ அவர்களுக்கு இந்த பணப்பை சொந்தம் என எழுதியிருந்தது. தடையில் துணிவுடன் அந்தக் கல்லை அப்புறப்படுத்தியதால் அந்த விவசாயிக்குப் பணப்பை கிடைத்தது. மேலும் தனது பயணத்திற்கான பாதையும் தெளிவானது.

இங்கே நாம் ஒன்றைத் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது, ஒரு வாய்ப்புக்கு முன்னால் சில தடைகற்கள் கண்டிப்பாக இருக்கும். ஒரு சாதனைக்கு முன்னால் சில சவால்கள் கண்டிப்பாக இருக்கும். சவால்களை எதிர்கொண்டு முன்னேறுகிறவர்கள் சாட்சியாகிறார்கள். தேவசகாயத்தின் வாழ்க்கையிலும் அவர் பலவகையான சவால்களை சந்தித்ததை நாம் பார்க்க முடியும்.

தொடக்கத்தில் டிலனாயின் அறிவுரையால் மனம் மாறி திருமுழுக்கு பெற தயாராகிய போது, அரசரின் சட்டம் என்ற முட்டுக்கட்டை அவர் முன்னால் குறுக்கிடுகிறது. முதலிலேயே தடைக்கல். அங்கேயே அவரது மனம் மாறும் முடிவை சட்டம் தடுத்து நிறுத்துகிறது.

மதங்கள் மாறுவதை வன்மையாகக் கண்டித்து அரசாரியற்றிய அந்தச் சட்டம் கொலைத் தண்டனைக்குக் கூட உட்படுத்தும். தன்னை தடுத்து நிறுத்திய அந்த மதமாற்றத் தடைச் சட்டத்தை மீறுகிறார். தடையைத் தாண்டுகிறார். சாட்சியாகிறார்.

விவிலியத்தில் எஸ்தர் அரசியின் வாழ்க்கை முறையும் இத்தகைய ஒரு தன்மையைக் கொண்டுள்ளதை நாம் பார்க்க முடியும். தன்னுடைய முன்மதியுடைய தன்மையாலும், நோன்புடனான இறைவேண்டலாலும் எஸ்தருக்கு இறைவனின் ஊக்கம் கிடைக்கிறது. தன்னுடைய உயிரையும் உதாசீனப்படுத்திவிட்டு தன் இனமக்களின் உயிரைக் காப்பாற்ற தடையாக இருக்கும்

சட்டத்தை மீறி அரசர் முன் சென்று வாதாடும் எஸ்தர் மக்களுடைய அடக்குமுறைச் சட்டங்களைத் தகர்த்துதின்த ஓர் புரட்சிப் பெண்.

விலிலியப் பிண்ணணியில் எஸ்தர்

எஸ்தர் பாரசீக் அரசின் பேரரசியான யூதப் பெண். பேரரசர் அகஸ்வேரின் மனைவி. தந்தை அம்மினதாபு தாய் அபிகாயில். மொர்த்தகாய் என்பவரின் சிற்றப்பன் மகள். தாய் தந்தையை இழந்தவர். ‘அுதசா’ என்பது அவரது முந்தைய பெயர். சூசான் தலைநகரில் ஆட்சிபுரிந்து வந்த அகஸ்வேர் அரசர், தான் ஏற்பாடு செய்த விருந்தில் அரசி வஸ்தியை மற்றவர்கள் காணுமாறு தன் முன்னிலையில் வர ஆணையிடுகிறார். இந்த ஆணையை அரசி வஸ்தி நிராகரிக்கவே, புதிய அரசியை தேர்ந்தெடுக்கும் கட்டளை அரசாரால் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அப்பொழுது யூதரான மொர்த்தகாயின் வளர்ப்பு மகளான எஸ்தருக்கு அந்த வயப்பு கிடைத்தது. அவளுக்கு மன்னாரின் அண்ணகரான ஏகாயின் கருணையும் கிடைக்கப் பெற்றதால் எஸ்தர் அரசியாகிறாள்.

மொர்த்தகாய் அரசவை உயர் அதிகாரியான ஆமானை வணங்க மறுத்ததிற்காக அவனையும் அவனைச் சார்ந்த யூதர்களையும் அழிக்கத் திட்டமிட்டு அரசரிடம் வஞ்சகமாகப் பேசி யூதர்களை அழிக்க உத்தரவு வாங்கி அதை அவர் ஆட்சிக்குட்பட்ட அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் ஆமான் அனுப்பினார். இதை அறிந்த மொர்த்தகாய் அரசி எஸ்தரின் உதவியை நாடுகிறார். “மன்னாரின் ஆழைப்பு பெறாத எவரும் மன்னாரின் முன் சென்றால் கொல்லப்படுவா” என சட்டம் இருந்ததை அறிந்தும் மன்னாரிடம் சென்று மக்களுக்காக பரிந்து பேசி அந்த இனம் தன்னைக் காத்துக் கொள்ளும்படி தூண்டப்பட்டு மக்களை காப்பாற்றுகிறார். இதனிடையே வஞ்சகத்தால் மொர்த்தகாயைக் கொல்ல நினைத்த ஆமான் அந்த வஞ்சகத்தாலே வீழ்ந்தான்.

மனித வரலாற்றில் சில சட்டங்கள், வழிமுறைகள், கட்டளைகள் யாவும் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளுக்கு எதிராக இருக்கும்போது அதை வெற்றி கொண்டவர்கள், அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்தது மட்டுமின்றி அந்த மக்களையும் வாழ வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது கண்காடு.

தடையில் துணிந்தவர்கள்

எஸ்தரின் நிகழ்வில் மன்னர் ஆகஸ்டோ அரங்மனையில் கடுமையான சட்டம் அமலிலிருந்தது. “மன்னாரால் அழைப்புப் பெறாத ஆண், பெண் எவரும் மன்னரின் உள்முற்றத்திற்குச் சென்றால் கொல்லப்படுவீர் என்பதும், யாருக்கு மன்னர் தம் பொற் செங்கோலை நீட்டுகிறாரோ அவரே பிழைப்பார் என்பதும் அரசு நியமம்” [37].

இது மக்களைக் கொல்ல மன்னனின் ஆணையை அறிந்த மொர்த்தக்காய் அரசி எஸ்தரிடம் இதைத் தெரிவிக்கிறார். மன்னாரிடம் சென்று பேசி மக்களை காப்பாற்றும்படி கேட்கிறார். அரசியோ, அரசர் முன் தம்மால் எப்படிச் செல்ல முடியும்? அவரது அனுமதி இல்லாமல் செல்வது என்பது எவ்வளவு கடினம்? என்று பதில் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் மொர்த்தக்காய் கடுமையாகப் பேச எஸ்தரும் அரசர்முன் செல்ல முடிவெடுக்கிறார். தன் உயிரையும் பொருட்படுத்தாமல் மக்களுக்காக மன்னரின் சட்டத்தை மீற முடிவெடுக்கிறார். அவரிடம் சென்று பேச துணிகிறார். “சட்டத்திற்குப் புறம்பே எனினும் நான் மன்னாரிடம் செல்வேன்! அழிவதாயின் அழிகிறேன்” [38] என்ற அவரது முடிவு அழுத்தமானது. திருத்தமானது. ஒரு சமூகத்தின், பல தலைமுறைகளின் வாழ்வுக்கு அடித்தளமானது.

அனாதையான ஒரு பெண்ணுக்கு அனைத்து மக்களையும் காக்கும் ஒரு வாய்ப்பு. சாதாரணப் பெண் அரசவைக்கு அரசியாகும் வாய்ப்பு. அரசர்முன் வேற்று

இனத்துப் பெண் நின்று பேச வாய்ப்பு. இவ்வாறு எந்த நிலையிலும் கடவுளின் அருள் இருந்தால் எதையும் சாதிக்கலாம் என்ற எஸ்தரின் துணிவு யானா அழிக்க நினைத்தார்களோ அவர்களை மீட்டு, அழிக்க திட்டமிட்டவர்களை அழிக்கும் ஒரு வீர தீரமிக்க செயல் வரலாற்றின் வண்ணப் பக்கங்களில் வலம்புரி முத்துக்களால் எழுதப்பட்டது.

நாயர் குலத்தில் பிறந்து, கிறித்தவ மதத்தைக் கூடியில் அந்த மக்களின் மறைசாட்சியாக மரித்த தேவசகாயத்தின் வாழ்க்கைப் பாடமும் இதுதான். எந்த நிலையில் இருந்தாலும், எந்தவொரு குழ்நிலையில் வளர்க்கப்பட்டாலும், நம் இலக்குவேறு மாதிரி இருந்தாலும் கடவுளின் செயல் திட்டம் நம்மை வழிநடத்தும் என்ற ஒரு மாபெரும் செய்தி நமக்கு புலப்படுகிறது.

சட்டத்திற்கு எதிரானது எனக் கருதப்பட்ட பொழுதும் அரசி எஸ்தார் அரசருக்கு முன்பு செல்லத் துணிந்தது போல தேவசகாயமும் தன் மனமாற்றத்திற்கு தடையாக இருக்கும் சட்டத்தை, கட்டளையை மீறத் துணிகிறார்.

ஒலனாயின் அறிவுரையால் ஆழ்ந்து சிந்தித்து கிறித்தவத்தைத் தழுவ தேவசகாயம் முன்வருகிறார். திருமழுக்குப் பெற விருப்பம் தெரிவிக்கிறார். ஆனால் அக்காலத்தில் அரசின் சட்டம் வித்தியாசமானதாக இருந்தது. யாரையும் மதமாற்றம் செய்யவிடாமல் அந்தச் சட்டம் தன்டித்தது. அதையும் மீறி கிறித்தவரானால் அவர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள். தன்னையும் தன் நாட்டையும் பத்மநாப சுவாமிக்கு என அப்பணம் செய்திருந்த மார்த்தாண்டவர்மா அதன் பிறகு தமது அரண்மனைப் பணியாளர்கள் எவரும் பிற மதத்தில் சேரலாகாது என்னும் கட்டளையைக் கண்டிப்பாகப் கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தார்.

“கொச்சி அரசர் ஆண்டுதோறும் வெராப்புமை மறை ஆயருக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பி எவரையும் புதுக்கிறிஸ்தவர்களாக திருமழுக்குக் கொடுத்து

எற்றுக் கொள்ளக்கூடாது எனக் கட்டளை இடுகிறார். திருவிதாங்கூர் அரசர் அரசவைப் பணியை விட்டு கிறிணத்தவனாகும் உயர் குடிமகனை கைது செய்து கொன்று விடுவதாக பயமுறுத்துகின்றனர்” என்று பவுலினோ தம் இரண்டாம் நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆகவே அரசரின் அரசவையில் பணிபுரியும் எந்த ஒரு உயர் குடிமகனும் மதம் மாறுவதற்குக் கடுமையாக தடைவிதிக்கப்பட்டிருந்தது. நாடு கடத்திக் கொன்று விடுவதாகவும் அச்சுறுத்தினார்கள். தேவசகாயம் ஒரு உயர் குலத்தில் பிறந்தவர். நாயர் குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதால் அந்த குலத்திற்கென ஒரு மதிப்பும் மரியாதையும் அந்த சமூகத்தில் இருந்தது. எனவே அவர் மதம் மாறினால் தண்டனையும் அதற்கான துன்பமும் நிச்சயம் என அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. ஏன்? மரணம் கூட நிகழலாம் என்பதும் திண்ணைம். இருந்த போதிலும் தான் தேர்ந்துக்கொண்ட புதிய மதத்தில் சேர விருப்பம் தெரிவித்து டிலனாயின் கடிதத்தைப் பெற்று வடக்கன்குளம் பங்குத் தந்தையாக இருந்த பணி. புத்தாரி அவர்களிடம் செல்கிறார். பங்குத் தந்தை தேவசகாயத்தின் துணிவைக் கண்டு மகிழ்ந்தாலும், அரசரின் சட்டம் அவரை அச்சுறுத்தியது. இதனால் திருமுழுக்கு தருவதில் தயக்கம் காட்டுகிறார். ஏனெனில் தேவசகாயம் இன்னும் அரசவைப் பணியைவிட்டு விலகாமலே கிறித்தவனாக விரும்புகிறார். அந்நாட்களில் ஏராளம் கிறித்தவர்கள் அச்சத்தின் காரணமாக தம் கிறித்தவ வாழ்வைக் கைவிட்டனர். “கிறித்தவ விகவாசம் களங்கமடையும் அல்லது விரைவில் கைவிடப்படும்” எனப் பயந்த புத்தாரி திருமுழுக்கு அளிக்கத் தயங்கினார். தள்ளி வைத்தார் [39]. வரும் தண்டனையை தான் ஏற்க தயாராக இருப்பதாகவும் தெரிவித்து தயங்கிய புத்தாரியிடமிருந்து தைரியத்துடன் தடையை நீக்கி திருமுழுக்கைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்.

கடவோரத்தில் வாழும் மீனவர்கள் தவிர வேறு எவரும் தன் ஆட்சிக்குள் கிறித்தவத்தைப் பின்பற்றக்கூடாது எனக் கண்டிப்பாக கட்டளை இருந்த போதும் திருமுழுக்குப் பெற்ற தேவசகாயத்தைப் பற்றிய செய்தி பரவத் தொடங்கியது. “அரண்மனையில் வேலை பார்த்துக் கொண்டே கிறித்தவராகியதும் போதனை புரிவதும் மாபெரும் குற்றமல்லவோ” என இராமையன் தளவாய்க்கும் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திருமுழுக்குப் பெற்ற பின்பும் தேவசகாயம் தன் பணிகளைத் தொடர்ந்தார். பலரையும் மனம் மாற்றுகிறார். “தென் னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் அதிகம் பிரபல்யம் ஆனவரும் அதிகம் மதிக்கப்படுகிறவருமான மறைசாட்சியவர் தேவசகாயம் என அழைக்கும் செலஸ்கி, (செலஸ்கி: கிழக்கிந்திய நாடுகள் அனைத்திற்கும் போபின் பதிலாளராக நியமனம் பெற்ற பேராயர்) தேவசகாயம் தன் சொந்தக் கிராமத்தில் தன் உறவினர்களைக் கொண்டு ஒரு பெரிய கிறித்தவ சமூகத்தை உருவாக்கினார்” என்றும் கூறுகிறார்.

தேவசகாயம் மதம் மாறியதைக் கண்டு, இவரது போதனையைக் கேட்டு பலரும் மதம் மாறுகிறார்கள். புதிய மதத்தில் தங்களை இணைக்கிறார்கள். இதனால் விகவாசம் வீதியெங்கும் பரவியது. கைது செய்யப்பட்டு பல இடங்களுக்கும் கொண்டு செல்லப்பட்ட தேவசகாயத்தை பார்ப்பதற்காகவும் அவரது போதனைகளைக் கேட்பதற்காகவும் வெவ்வேறு இடங்களில் இருந்தும் மக்கள் காணிக்கை மற்றும் உணவுப் பொருட்களுடன் வந்தனர். விகவாசம் விருட்சமடைந்தது. எங்கும் யாபித்து வளர்ந்தது. இதனால் ஆட்சியாளர்கள் மேலும் வருத்தம் கொண்டனர்.

“நாட்டில் மூன்றில் இரு மடங்கு மக்கள் ஏற்கனவே கிறித்தவர்கள் ஆகிவிட்டனர். அரசர் இந்தக் கிறிஸ்தவர்களை வெளியாக்காவிடில் அவர் இந்த நாட்டின் அரசராக இருக்க முடியாது” என்று அரசருக்கு

சூறப்படுகிறது. கடுமையான சட்டங்கள் மூலம் ஒடுக்க கேட்கப்படுகிறது. தேவசகாயத்திற்கும் தண்டனை அதிகமாக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

இதேபோன்ற ஒரு தகவலையும் ஆமான் அரசன் அகஸ்வேருக்குத் தெரிவிக்கிறான். யூதமக்களை தண்டிக்க அனுமதி பெறுகிறான்.

“தம் ஆட்சிக்குப்பட்ட அனைத்து மாநிலங்களின் மக்களிடையே மாறுபட்ட மக்கள் சிதறுண்டு பரவியுள்ளனர். அவர்தம் நியமங்கள் மற்றெல்லா மக்களின் நியமங்களிலும் மாறுபட்டவை. அவர்கள் மக்களின் நியமங்களின் படி செய்வதில்லை. அவர்களை அவ்வாறே விட்டுவைப்பதில் மன்னருக்கு நன்மை ஏதுமில்லை. இது மன்னருக்கு நலமெனப்பட்டால், அவர்களை அழிக்கும்படிக் கட்டளையிட வேண்டும்” என்று கூறினான். [40]

குழ்ச்சி நிறைந்த ஆமானின் வஞ்சக வார்த்தைகளில் வழுக்கி விழுந்த அரசு யூத மக்களுக்கு எதிராக போர் தொடுக்க தன் நாட்டு மக்களுக்கு சட்டமியற்றி தன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட அனைத்து பகுதிகளுக்கும் அனுப்பி வைத்தார். யூதமக்கள் அனைவரையும் அச்சம் ஆட்கொள்கிறது. மடிந்தோம் என்றே மனக்கவலை அடைந்தனர்.

உள்வாங்கும் மூச்சக் காற்றுக்கூட அவர்களை கட்டெரித்தது. தங்கள் வாழ்வு முடியப்போகிறது என்று நினைத்து அழுது புலம்பினார்கள். ஆனால் மொர்த்தகாயின் உதவியுடன் அரசி எஸ்தர் மன்னருக்கு நிலையை புரியவைத்தார்.

அதிகாரிகளின் வற்புறுத்தலுக்கு ஏற்ப மன்னார் மார்த்தாண்ட வர்மா ஒரு ஆணையை பிறப்பித்தார்.

“தன் நாட்டை சார்ந்த உள்நாட்டுக் கிறித்தவர்கள் தங்கள் புதிய மதத்திலிருந்து விலகி நமது பழைய மதத்திற்கு வந்து விட வேண்டும்” என்பது அந்த ஆணை.

இந்த அரசரின் ஆணைக்கு மக்கள் செவி கொடுக்கவில்லை. இந்நிலையில் புதிய கிறித்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு அழிக்கப்பட்டனர். அவரிடமிருந்த பொருள்கள், நாகைகள், உடமைகள் பறிக்கப்பட்டன. எருமை போன்ற மிருகங்களின் மேலேற்றித் தெருத்தெருவாக வேடிக்கை காட்டினர். வீடுகளும், ஆலயங்களும் தீவைத்துக் கொளுத்தப்பட்டன. இந்த அவமரியாதையையும் சித்திரவதைகளையும் தாங்க முடியாமல் சிலர் பழைய மதத்திற்கே மாறினர். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் பலரும் பல இடங்களுக்கு சிதறி ஓடினார்கள். மக்களின் நிலை மிகவும் மோசமானதாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய கொடுமைகள் செய்யப்பட்ட பிறகும் தேவசகாயத்திடம் எந்தவொரு மாற்றமும் தெரியவில்லை. எனவே அவரைக் கொலை செய்ய வழி தேடினார்கள்.

தன்னுடைய விடாப்படியான நம்பிக்கையால் கிறிஸ்தவர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டு பாதிக்கப்படுவதையும் தான் கைது செய்யப்பட்ட பின் அறிந்த தேவசகாயம் மக்களுக்காகவும், தனது மன உறுதிக்காகவும் தினமும் இறைவேண்டல் செய்து வந்தார் எனக் காணமுடிகிறது.

எஸ்தர் வாக்கின்படியே மொர்த்தகாய் நோன்பிருந்து இறைவேண்டல் செய்ததினால் யூத மக்களின் மேல் விழுந்த அந்தத் தண்டனை தடுக்கப்பட்டது.

மன்னரின் பெயரால் எழுதப்பட்டு அவர் கணையாழின் முத்திரை பறிக்கப்பெற்ற எம்மடலும் திருப்பி பெற இயலாத நிலையிலும் யூதர்கள் தங்களை எதிர்ப்பவர்களை எதிர்கொள்ளலாம் என்னும் அந்த அரசரின் புதிய கட்டளை யூதருக்கு நம்பிக்கை ஒளியாகவும், மகிழ்வுக்கும், அக்களிப்புக்கும், மதிப்பிற்கும் உரியதாயும் இருந்தது.

இல்வாறு தேவசகாயத்தின் கிறித்தவ மதத்தில் சேரும் அந்த ஆர்வத்தை அரசரின் சட்டம் தடுத்திருந்தால் இன்று ஒரு கிறித்தவ சமூகத்தைத் தென்னகப் பகுதியில் காண முடிந்திருக்காது. ஏற்றத்தாழ்வுகளையும்,

மூடந்ம் பிக்கையையும் சுமந்த ஒரு சமூகம் பரவலாகக் காணப்பட்டிருக்கும். அவஸங்களையும், அடக்குமுறைகளையும் அடித்தட்டு மக்கள் இன்றும் அனுபவித்திருக்க வேண்டும். உரிமை வாழ்வும் சுதந்திரக் காற்றும் கனவுகளாகவே கரைந்து போயிருக்கும்.

தேவசகாயம் திருமுழுக்குப் பெறுத் தடையாக இருந்த அந்தச் சட்டம் என்னும் தடையைத் தாண்டியிருக்காவிட்டால் முதுகில் சுமையை சுமந்து ஆழமைகளாக நகர்ந்து கொண்டிருந்த மக்கள் முயல்களாய் துள்ளிக் குதித்து ஓடியிருக்க முடியாது.

தடையைத் தாண்டியிருக்காவிட்டால் தன்னம்பிக்கை என்னும் தன்மானக் குரல் எங்கும் ஒலித்திருக்காது. இறையாட்சியும், இறைவனுடைய மீட்பும் கானல் நீருக்குக் குடம் சுமக்கும் கொடுமைகளாகவே மாறிப் போயிருக்கும்.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் என்றும் மனிதனை வாழ வைப்பதற்காகவே என்பதை உணர்ந்த இந்த இருவரின் துணிச்சலான செயல்முறை எஸ்தரை விடுதலை விழா (பூரிம்) ('பூரிம்' என்ற இவ்விழாவிற்கு மொாதக்காயின் மடலின் வாசகமும், அவர்கள் கண்டவையும் அனுபவித்தவையுமே அடிப்படை ஆயின) கொண்டாடிய விடுதலை நாயகியாகவும், தேவசகாயத்தை எழுச்சியின் நாயகனாகவும் இன்று நம் முன் நிறுத்துகின்றது.

கடவுளின் ஊழியராக - யோடுவும் தேவசகாயமும்

அன்பர்களே, “நீங்கள் துண்பத்தைத் தாங்குவதிலும் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதிலும் ஆண்டவரின் பெயரால் பேசிய இறைவார்க்கினரை உஸ்கஞ்சு மரதீரிகளாகக் கொள்ளுங்கள். தளரா மனமுடையோர் பேறு பெற்றோர் என்கிறோம். யேருபுவின் தளரா மனத்தைக் குறித்துக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்கள். இறுதியில் ஆண்டவர் என்ன செய்தார் என்பதும் உஸ்கஞ்சுத் தெரியும். ஏனெனில் ஆண்டவர் மிகுந்த பறிவுள்ளமும் இரக்கமும் கொண்டவர்.” (யாக 5:10-11)

கதிர்
06

இடை ஸ்ரீகாந்தர்

காற்றாடிமலைக் கரம்

“கநுப்பு
உபம்பில்
தழுப்பு
தாங்கி
நெருப்புக் குளிக்க
இந்த
கற்பக மறும்
நம்மைக் காக்கும்,
காற்றாடிமலை கரம்”

தி ருப்பூரில் நடந்த ஒரு சாலை விபத்தில் 15 வயது சிறுவன் மூளைச் சாவு ஏற்பட்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப் பட்ட நிலையில் அவனது பெற்றோர் ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்கிறார்கள். மகனின் உறுப்புகளைத் தானம் செய்ய முன் வருகிறார்கள். அந்த சிறுவனது உடல் பாகங்கள் உடனடியாக மாற்றப்பட்டு 5 பேருக்கு வாழ்வு கிடைக்கும்படிச் செய்யப் படுகிறது. மேலும் இருவருக்காக உடல் பாகங்கள் பாதுகாக்கப் படுகின்றன. இறந்து

கொண்டிருக்கிற தன் மகனின் உடல் உறுப்புகளை தானம் செய்ய முன்வந்த அவனது பெற்றோர் சாகும் தருவாயில் இருந்த

சிலரைக் காப்பாற்றினார்கள். தங்களது துண்பத்திலும் பிறவில் மகிழ்ச்சியைக் கண்டார்கள். அவர்கள் எடுத்த தெளிவான முடிவு 7 பேரை வாழ வைத்திருக்கிறது. அந்தத் துண்பத்தை வென்று காட்டிய அவர்களின் உறுதி அவர்களை மகிழ்வைத்தது. தானம் பெற்றவர்களின் மகிழ்ச்சியும் இரட்டிப்பாகியது. [41]

தேவசகாயம் தான் கைது செய்யப்பட்ட பிறகு ஏராளமானத் துண்பங்களை அனுபவிக்கிறார். செல்வத்தில், உடல்நலத்தில், மனதளவில், சமுதாயத்தில் என அனைத்து நிலைகளிலும் அவருக்குத் துண்பங்கள் வருகின்றன. இந்தத் துண்பங்கள் அவர் மனம் மாறாமலும் மற்றவர்கள் மனம் மாறாமல் இருக்கவும் கொடுக்கப்படுகிறது.

மனம் மாறினால், மீண்டும் பழைய மதும் வந்தடைந்தால் துண்பங்கள் இல்லை என ஆசை வார்த்தைகளும் அறிவுரைகளும் சூறிய அந்த நேரத்திலும் அவரிடம் காணப்பட்ட உறுதி “கிறிஸ்துவுக்காக தான் துண்பப்பட தயார்” என்பதை பிரதிபலித்து நின்றது. இன்று அவரை மறைசாட்சியாக்கியது.

விவிலியத்தில் இதுபோன்ற துண்ப நேரத்தில் தனக்கு வந்த அனைத்து துண்பங்களையும் பொறுமையாக ஏற்றுக் கொண்டு இறைவனைப் புகழ்ந்து பாடிய யோடு கடவுளால் “என் ஊழியன்” என அழைக்கப்படுகிறார். யோடு தன்னுடைய துண்பங்களுக்குத் தான் செய்த பாவம் காரணம் என்று கருதவில்லை. தன்னுடைய தீய செயல்கள் என்றும் கருதவில்லை. மற்றவர்களுடைய சாபம், முன்ஜென்ம தோசம் என்றெல்லாம் அவர் நினைக்கவில்லை. மாறாக ஆண்டவர் அளித்தார் ஆண்டவர் எடுத்துக் கொண்டார் என்ற மேலான உறுதி அவரை இறைவனின் ஊழியராக்கியது.

இறைவனுக்காக, இறைவிசுவாசத்திற்காகத் துண்பங்களைத் துணிவுடன் தாங்கிக் கொண்டவர்கள்

எப்பொழுதுமே கடவுளுக்குப் பணி செய்கிற ஊழியராகிறார்கள். கல்வாரியில் உயிர் தியாகம் செய்த இயேசுவின் துன்பம் நிறைந்த பணி அவரை விண்ணகத் தந்தையின் உண்மையுள்ள பணியாளராகக் காட்டியது.

விவிலியப் பின்னணியில் யோபு

ஊசு என்ற நாட்டில் யோபு வாழ்ந்தார். நேர்மையாளர். மாசற்றவராய் இருந்தார். கடவுளுக்கு அஞ்சி தீமையானதை அவர் விலக்கியதால் கடவுள் அவரை மிகுதியாக ஆசீர்வதித்து அவருக்கு ஏராளமான செல்வங்களைக் கொடுத்திருந்தார். 7 புதல்வர்கள் மற்றும் 3 புதல்வியர்கள், 7000 ஆடுகள், 3000 ஓட்டகங்கள், 500 ஏர்க்காளைகள், 500 பெண் கழுதைகள், பணியாளர்கள் என அவர் மிகவும் செழிப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

சாத்தான் கடவுளிடம் யோபுவை சோதித்து பார்ப்பதற்காக அனுமதி கேட்டு முதல்முறை அவனது உடலில் கை வைக்காமல் உடமை எல்லாவற்றையும் அழித்து விடுகிறான். யோபுவிடம் இருந்த சொத்துக்கள், மகன் மகள்கள் என எல்லோரும் ஒரே நாளில் அழிகிறார்கள். ஆனால் யோபு தன்னுடைய துன்பங்களில் இறைவனைத் தூற்றாமல் புகழ்ந்ததால் சாத்தான் கடவுளிடம் இரண்டாவது முறையாக அவனது உடல் மீது கை வைக்க அனுமதி கேட்டு உயிரை மட்டும் விட்டுவிட்டு கொடிய நோயினால் வாட்டுகிறான். அப்பொழுதும் யோபுவின் நம்பிக்கை குறையவில்லை.

மனைவி, நண்பர்கள் என பலரும் அவரது துன்பத்திற்குக் காரணம் கடவுள் என்று கூறிய பிறகும் அவர் ஒருபோதும் கடவுளைப் பழிக்கவில்லை. மாறாகப் புகழ்கிறார். தோல்வியை ஒப்புக்கொண்ட சாத்தான் விலகுகிறான். கடவுள் யோபுவுக்கு இழந்த எல்லாவற்றையும் இருமடங்காகக் கொடுக்கிறார். யோபு முதுமை அடைந்து நாற்று நாற்பது ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பின் மரணத்தைத் தழுவுகிறார்.

இந்த யோபுவினுடைய வாழ்க்கை நிகழ்வு ஒரு கற்பனைக் கதையல்ல, மாறாக உண்மையானது. இத்தகைய ஒரு

யோபுவின் நேர்மையையும், விகவாசத்தையும், துண்பத்தில் உறுதியையும் முன்மாதிரியாக எசுக்கியேல் (14:14,20), யாக்கோபு (5:10-11) புத்தகங்கள் கூறுகின்றன. கவிதை வரிகளில் துண்பத்தில் பொறுமையை விளக்கும் கவிதைகளின் புத்தகம் (The Book of Poet) என்ற தொகுப்பில் இந்த பழைய ஏற்பாட்டு யோபுவின் புத்தகம் 5-ல் முதல் புத்தகமாக உள்ளது.

துண்பத்தில் உறுதியடைந்தவர்கள்

யோபு மற்றும் தேவசகாயம் இருவரும் மிக அதிகமாகத் துண்பங்களை அனுபவித்து மனவுறுதி சோதிக்கப்பட்டவர்கள். செல்லவுச் செழிப்புடன் வாழ்ந்த இருவரும் ஒரே நாளில் அனைத்தையும் இழந்து நிற்கிறார்கள். இவர்கள் இருவரிடமும் காணப்பட்ட உறுதி இவர்களை முதன்மைப்படுத்தி இழந்ததை இரட்டிப்பு மடங்காக்கி கடவுளுக்குரியவர்களாக்கியது.

தேவசகாயத்தின் மனமாற்றத்தின் போது துண்பங்களில் உறுதியாக செயல்பட டிலனாய் எடுத்துக்காட்டாக கூறியது இந்த யோபுவினுடைய வாழ்க்கையைத்தான்.

தேவசகாயம் திருமுழுக்குப் பெறுவதற்கு முன்புவரை ஆடம்பர வாழ்க்கையில், அரச மரியாதையுடன், அலங்கார உடையில் அழகு பார்க்கப்பட்டவர், திருமுழுக்கு பெற்ற பிறகு கைது செய்யப்பட்ட போது ஒரு குற்றவாளியைப் போல சாதாரண உடையில் அரசர் முன் கூட்டிச் செல்லப்பட்டு அசிங்கப்படுத்தப்படுகிறார். குடும்பம், மனைவி, நண்பர்கள் என அனைவரிடமிருந்தும் தனிமைப்படுத்தப்படுகிறார்.

நேர்மையான மனிதர்கள் என் சோதிக்கப்படுகிறார்கள்? கொடுமையான துண்பங்களுக்கு என் அவர்கள் ஆளாகிறார்கள்? கடவுள் என் அவர்களை சாத்தான் சோதிக்க அனுமதிக்கிறார்? என்றெல்லாம் கேள்வியைழுப்புவோருக்கு இவ்விருவரின் வாழ்க்கையும் அதற்கு பதில் அளிக்கிறது. உறுதியாக இருந்து துண்பத்தைத் தாங்கிய அவர்கள்

நேர்மையுடன் இருந்தார்கள். கடவுளுக்கு உகந்ததைச் செய்தார்கள்.

இருவரும் அவர்கள் செய்த பாவத்தின் தண்டனைக்காக துன்பங்களை அனுபவித்தார்களா? இல்லை. கடவுள் இருவரையும் நேரடியாக சோதித்தாரா? இல்லை. சாத்தானை சோதிக்க அனுமதித்தார். இருவரும் தங்களுக்கு ஏற்பட்டவற்றை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நேர்மையை விட்டுவிட்டார்களா? இல்லை. துன்பத்திலும் உறுதியுடன் இருந்து கடவுளை புகழ்ந்தவர்கள் தோற்றுப் போனார்களா? இல்லை. மாறாக துன்பத்தைத் தோற்கடித்தார்கள்.

“துன்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்வதிலும் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். துன்பத்தால் மனவறுதியும், மனவறுதியினால் தகைமையும், தகைமையால் எதிர்நோக்கும் விளையும்” [42] என்பது போல இருவருக்கு வந்த துன்பங்கள் அவர்களுக்கு உறுதியைக் கொடுத்தது. கடவுளை எதிர்நோக்கும் ஆற்றலையும் அளித்தது.

அழுத்தம் அதிகரிக்கும் போது பனிக்கட்டியின் உருகுநிலை குறைவது போல துன்பங்கள் அதிகரிக்கும் போது தேவசகாயத்தின் உடல் வலி குறைந்தது.

இருவருக்கும் நிகழ்ந்த துன்பங்களை நாம் இருவகையில் பார்க்கலாம். உள்ள ரீதியான துன்பம், உடல் ரீதியான துன்பம்.

உள்ள ரீதியான துன்பம்

உள்ள ரீதியான துன்பத்தைப் பார்க்கும் போது யோடு ஒரே நாளில் அனைத்தையும் இழிக்கிறார்.

எருதுக்களையும் கழுதைக்களையும் செபாயர் கைப்பற்றியதாகவும், ஆடுகளையும், வேலையாட்களையும் விண்ணிலிருந்து கடவுளின் நெருப்பு வந்து அழித்துவிட்டதாகவும், ஓட்டகங்களை கல்தேயர் ஒட்டிச்

சென்றதாகவும், புதல்வர்கள் மற்றும் புதல்வியர்களை பாலை நிலத்திலிருந்து பெருங்காற்று வீசி அழித்ததாகவும், 4 பக்கங்களிலிருந்தும் ஒரே நேரத்தில் துன்பச் செய்தி வருகிறது. இன்பத்தில் தினைத்து ஒருவர் ஒரு நொடிப்பொழுதில் அனைத்தையும் இழந்து துன்பத்தில் மனம் நொந்தவராகிறார்.

இவையனைத்திலும் யோடு பாவம் செய்யவில்லை. கடவுள் மீது குற்றும் சாட்டுவும் இல்லை. மாறாக இறைப்பண் இசைத்து புகழ்கிறார். தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொள்கிறார். தம் தலையை மழித்துக் கொள்கிறார். தரையில் விழுந்து வணங்கி ஆண்டவரது பெயரைப் போற்றுகிறார். ஒரு நொடிப்பொழுதும் அவரது மனம் சந்தேகத்திற்குள்ளாகவில்லை. சறுக்கி விழுவுமில்லை.

யோடுவினுடைய துன்பத்திற்கு அவர் செய்த முன்வினை பாவச் செயல்கள் தான் காரணம் என அவர்களது நண்பர்கள் குற்றும் சாட்டுகிறார்கள். பாவத்தின் பலனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று அறிவுரை சொல்கிறார்கள். இதனால் மிகுந்த மனஞ்சளைச்சலுக்கு யோடு உள்ளாகிறார். காரணம் அவர் எப்பொழுதும் பாவம் செய்ததில்லை. மாறாக நேர்மையாகவே நடந்து கொண்டார். அவரது மனைவி கூட யோடுவின் துன்பத்தைப் பார்த்து ‘கடவுளை பழித்து சாக வேண்டியதுதானே’ என்று திட்டுகிறார். இதிலிருந்து அவர் எந்த அளவுக்கு மனதளவில் மிகக் கொடுமையான துன்பங்களை அனுபவித்தார் என்பது தெளிவாகிறது. நண்பர்களின் விகவாசத்தைக் குறைக்கும் அறிவுரையிலும் தனது உறுதியான நெஞ்சுச்தால் அவர்களுக்கு பதிலளித்து விகவாசத்தில் உறுதி பெறுகிறார்.

யோடுவின் நண்பர்களில் மூவரில் சோப்பாரை தவிர மற்ற இருவரும் யோடுவிடம் 3 தடவை பேசினார்கள். ஒவ்வொருவரும் கூறும் காரணங்களுக்கு மறுமொழியாக யோடு உறுதியான உள்ளத்துடன் கடவுளைப் பற்றி சரியாக பேசி பதிலளிக்கிறார். நேர்மையிலும், விகவாச உறுதியிலும் சிறிதளவும் தடம் மாறாமல் இருக்கிறார்.

தேவசகாயம் கற்ற கல்வி, அவர் ஆற்றிய கடமை மிக்க பணி, அவரிடம் காணப்பட்ட நேர்மை, அவரின் மதிப்பு மரியாதை என அனைத்தும் ஒரே நாளில் களங்கப்படுத்தப்படுகின்றன. பறிக்கப்படுகின்றன. ஆனாலும் அவர் மனம் தளரவில்லை. கைது செய்து அழைத்துச் செல்லும் போது அனுமதி பெற்று செபிக்கிறார். இறைவனைப் புகழ்கிறார். அருட்பணியாளர் பெரரோஸ் அவர்களிடமிருந்து மனவறுதிக்கான செபஸ்தியாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பைக் கேட்டு மனத்திடன் கொள்கிறார். தன்னையே தயார்படுத்துகிறார்.

தேவசகாயம் திருமுழுக்கு பெற்ற பின்னர் அவருடைய குடும்பத்தில் நிகழ்ந்த சிக்கல்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் அவருடைய மனமாற்றமும் காளியின் கோபமும் தான் காரணம் எனக் குடும்பத்தார் என்னி தேவசகாயத்தைத் திட்டனார்கள். அவரை எப்பொழுதும் குற்றம் சொல்லி தனிமைப்படுத்தியே வைத்திருந்தனார். தொடர்ந்து அவரை மனம் மாற்றவும் பாவங்களுக்கு பரிகாரம் செய்யும் பூஜைகளையும் தொடர்ந்து செய்து வந்தனர். அவரிடம் விவாதம் செய்தல், பூஜைக்கான பொருட்களைக் கொடுத்தல், பூஜையில் பங்கெடுக்க வற்புறுத்துதல், வீட்டிற்கு சென்று அறிவுரை சொல்லுதல் என அவர் விரும்பாததையே அவர்கள் தொடர்ந்து செய்து வந்தது அவருக்கு மனதளவில் மிகப் பெரிய துன்பத்தை ஏற்படுத்தியது. இது தேவசகாயத்திற்கு பெரும் சவாலாகவே இருந்தன. ஆனால் எல்லாவற்றிற்கும் அவர் பொறுமையாக பதிலளித்து அனைத்து குழுநிலைகளிலும் அவர் உறுதியுடன் காணப்பட்டார் என்பதற்கு மூன்று நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

நிகழ்வு 1:

திருமுழுக்கு பெற்று தன் இல்லத்திற்கு திரும்பிய தேவசகாயம் தன் மனைவியிடம் தான் பெற்ற கிறித்தவ மறைக்கான உண்மை மறைபொருளை விளக்கினார். இதனை தன் அம்மாவிடம் தேவசகாயத்தின் மனைவி

சொல்ல மாமியாரோ தேவசகாயத்திடம் கடுமையாக விவாதித்தார்.

கீழ்சாதியினருக்கான மதம், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கான இடம் என தரம் பிரிக்கப்பட்ட கிறிஸ்தவ மதத்தில் இணைந்த மருமகனைக் கடிந்து கொண்டார். தன் குடும்ப மரியாதையையும், தங்கள் குல தெய்வங்களின் மகிழையையும் எடுத்துக்கூறி மனம் மாறுபடி கேட்டுக் கொண்டார். ஆனாலும் தன் பொறுமையான புதிலால் மாமியாரின் மடமையைக் போக்குகிறார். அன்று முதல் குடும்பத்தில் அவருடன் எவரும் சரியாக பேசுவதும் பழகுவதும் இல்லை. இது மிகுந்த மனவருத்தத்தை அவருக்கு ஏற்படுத்தியது.

நிகழ்வு 2:

மற்றொரு நாள் தேவசகாயத்தின் வீட்டில் காளி பூசைக்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. பூசையின் நடுவில் அழுகையின் குரல் கேட்டு அனைவரும் பார்த்த போது வீட்டின் பெரியவர் இறந்து கிடந்தார். அந்த பெரியவரின் மரணத்திற்குக் காரணம் தேவசகாயத்தின் மனமாற்றம் என அவரைத் திட்டி தீர்த்தார்கள். எந்த பழிக்கும், எந்த மனமாற்ற முயற்சிக்கும் தேவசகாயம் அச்சம் கொள்ளவில்லை. அமைதியாக அந்த இடத்தை விட்டு நகர்ந்தார்.

நிகழ்வு 3:

அந்தணர்களுடன் ஏற்பட்ட பூணால் அரைஞாண் கயிறு விவாதம் தேவசகாயம் கைது செய்யப்பட முக்கிய காரணமாக அமைந்தது. குன்றிக்காடு வீட்டிற்கு அவரைக் காண வந்தவர்கள் சிலர் அவருடன் விவாதம் செய்து அவரை பழைய நிலைக்கு கொண்டுவர முயற்சித்தார்கள். தேவசகாயமோ இன்முக த் தோடு அவர்களின் வினாக்களுக்கு பதிலளித்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் அவர்களில் ஒருவர் ‘எவ்வளவு சொல்லியும் இவன் கேட்கவில்லையே’ என்ற கோபத்தில் “மன்னரையும்

மக்களையும் நீ மதிக்கவில்லை. வேதம் சொல்லும் எங்களிடம் எதிர்த்து பேசுகிறாய். உன் அறியாமையை அழித்து உன் மதத்தை இந்த நாட்டை விட்டே அகற்றும் வரை நான் ஒரு பிராமணன் அல்ல. அதுவரை நான் பூணாலை அனிய மாட்டேன்” என்று கூறி அறுத்தெறிந்தார்.

அதற்கு தேவசகாயமோ ‘நீர் அவ்வாறு செய்யத் தவறினால் உன் பூணால் நான் இடுப்பில் கட்டும் அரைஞாண் கொடிக்குச் சமமானது’ என்று பதில் தந்தார். இந்த நிகழ்வுக்கு பிறகு அவர்கள் தேவசகாயத்தைக் கொல்ல வழி தேடிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் தேவசகாயமோ தன் கிறித்தவ மக்களுக்கு இதனால் துன்பங்கள் வந்துவிடுமோ என்றெண்ணி செபித்தார். அவரது உள்ளம் துன்பத்தால் துளைக்கப்பட்டாலும் இறை நம்பிக்கை அவரைத் திடப்படுத்தியது.

எல்லாம் தேவசகாயத்தால் வந்த வினை என்று சிலர் அவரைப் பழித்துக் கூறினார். அவரை தனது குடும்பத்திலிருந்து புறக்கணிக்கவும் செய்தனர். துன்பங்களை உறுதியோடு பொறுத்துக் கொள்வதுதான் நற்கதிக்குரிய வழியென்றும் தேவசகாயத்தின் மனைவி ஆறுதல் கூறினார். இவ்வாறு இவர் மனதளவில் அனுபவித்த துன்பங்கள் அவரை வாட்டினாலும் அவர் உறுதியுடன் இருந்தார்.

உடல் ரீதியான துன்பம்

உடல் ரீதியான துன்பங்களில் இருவரும் எந்த அளவுக்கு வலியை அனுபவித்தார்களோ அதைவிட பல மடங்கு உறுதியாய் இருந்தார்கள். சூடு தாங்கிய கம்பிகள் ஆயுதமாக மாறுவதைப்போல வலி தாங்கிய இந்த நெஞ் சங்கள் மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தார்கள்.

சாத்தான் இரண்டாவது முறையாக யோடுவை சோதித்தபோது யோடுவினுடைய உயிரைமட்டும் விட்டுவிட்டு உடம்பு முழுவதும் வலியை உண்டாக்கும் புண்களால்

கொடுமைப்படுத்தியது. உள்ளங்கால் முதல் உச்சந்தலை வரை எரியும் புண்களால் அவதிப்பட்டார். அந்த எரியும் புண்களையும் ஒடொன்றால் சொறிந்து கொண்டே சாம்பலில் உட்கார்ந்திருந்தார். சீழ்வழிந்து, தோல் வெடித்து புழுவும் புழுதிப் படலமும் போர்த்தின் உடல்போல் அவரது உடல் காணப்பட்டது. தோல் கருகி உரிந்தன. எலும்புகள் வெப்பத்தால் தீய்ந்துபோயின.

தன்னுடைய உடல் நோய்களை அவர் தாங்கிக் கொண்டதோடு மட்டுமில்லாமல் இறைவனைப் புகழ்கிறார். அவரிடம் காணப்பட்ட அந்த உறுதி அவர் பட்ட துன்பங்களை இன்பங்களாக்கியது. அவரது மனத்திடன் அவரை கடவுளின் ஊழியருக்கான பாதையில் உறுதிபடுத்தியது.

“ஆண்டவராகிய என் தலைவர் என் செவியைத் திறந்துள்ளார்; நான் கிளர்ந்தெழுவில்லை; விலகிச் செல்லவுமில்லை; அடிப்போருக்கு என் முதுகையும், தாடியைப் பிடுங்குவோர்க்கு என் தாடையையும் ஒப்புவித்தேன். நிந்தனை செய்வோர்க்கும், காறி உமிழ்வோருக்கும் என் முகத்தை மறைக்கவில்லை. ஆண்டவராகிய என் தலைவர் துணை நிற்கின்றார்; நான் அவமானம் அடையேன்; என் முகத்தை கற்பாறை ஆக்கிக் கொண்டேன்; இழிநிலையை நான் அடைவதில்லை என்றாலுமேன்” [43] என்ற ஏசாயா மறை வாக்கிற்கிணங்க இருவரும் உறுதியில் நிலைத்து நின்றார்கள்.

தேவசகாயம் தன்னடைய விசாரணையை மார்த்தாண்ட வர்மா அருண்மனையில் தொடங்கி மற்ற 8 தாலுகாவில் முடிக்கும் வரை ஒவ்வொரு தாலுகா அதிகாரிகளும் அவரை எப்படியாவது மனந்திரும்பி விட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அவருக்கு மிகுதியானத் தன்னடைகளை வழங்கினார்கள்.

கல்குளம் தாலுகாவில் ஒரு மாதம் எருமை ஊர்வலமும், தினமும் உள்ளங்காலில் 30 அடிகளும் கொடுத்தார்கள்.

அகஸ்தீஸ்வரம் தாலுகாவில் சூரைமுன் அடியும், காயங்களில் மிளகும் தேய்க்கப்பட்டன.

தோவாளை தாலுகாவில் கல்தூணில் கட்டிவைத்து அடுத்தார்கள்.

விளாவங்கோடு வெட்டுவென்னியில் வத்தல் மிளகுடன் புகையை உண்டாக்கி அதில் நிற்க வைத்தார்கள்.

நெய்யாற்றின்கரையில் இரவில் மரப்பேழையில் அடைத்து கடிக்கும் எறும்புகளை தூவவும், பகலில் மிளகு அரைத்து குடிக்கக் கொடுக்கவும் செய்தார்கள்.

நெடுமங்காட்டில் வாயில் கூடைக்கட்டி மக்களுக்கு போதனை செய்யவிடாமல் தடுத்தார்கள்.

சிறையின் கீழ் அதிகாரி அஞ்சுதெங்கு கோட்டையருகில் தேவசகாயத்தைக் கட்டிவைத்து விட்டு “மீன்களுக்கு இரையாக ஒரு மனிதரைத் தருகிறோம்” என்று கிறிஸ்தவர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்கு சென்று முரசித்து அறிவிக்கச் செய்தார்.

திருவனந்தபுரத்தில் பூவரச மரத்தடியில் கட்டி வைத்தார்கள்.

அவர்ப்பட்ட அனைத்து உடல் ரீதியான துன்பங்களும் அவருக்கு இனிமையாகவே இருந்தன. ஏனெனில் அவர் மறைசாட்சிகளின் துன்பங்களையும் அவர்கள் பட்ட பாடுகளையும் நினைத்து தியானித்து வந்தார்.

அரசர்களையும் அமைச்சர்களையும் மற்றவர்களையும் மனம் மாற்றி மதம் மாற்றி விடுவான் என்றெண்ணி கொடுமையானத் துன்பங்களுக்கு ஆளாகி கி.பி. 1693-ல் ஒரிழுரில் கொலை செய்யப்பட்ட அருளானந்தரின் உறுதி அவரை மறவுநாட்டு மறைசாட்சியாக்கியது.

கிறிஸ்துவை முதல் தடவை மறுதலிக்க மறுத்ததற்காக அடியும், அடுத்த முறை மரத்தில் கட்டிவைத்து சூர்மையான ஆணிகள் நிறைந்த ஆயுதத்தால் அடியும் இறுதியாக தலையை வெட்டிக் கொல்லப்பட்ட புனித பிளாசியுஸ்-ன்

உறுதி உரோமை நகரில் மத்திய நூற்றாண்டுகளில் இவரது பெயரால் 30 ஆலயங்கள் கட்டி மறைசாட்சியாக வழிபட உதவியது.

காதுகளையும் மூக்கையும் வெட்டி நாக்கை பிடுங்கி எறிந்தனர். கண்களையும் பிடுங்கி எறிந்தனர். சாகும் நிலையிலும் எதிரிகள் மனம் இரங்காமல் அடித்துக் கொலை செய்த போதும் போலந்து நாட்டை சேர்ந்த புனித ஆண்ட்ரூ பொபோலாவின் உறுதி திருத்தந்தை 9-ஆம் பத்திநாதர் “ஆண்மாக்களை வேட்டையாடுபவர்” என்றமூக்கக் காரணமாயிற்று.

இவ்வாறு பலருடைய துண்பத்தில் உறுதி அவர்களை மகிழமெப்படுத்தியது போல தேவசகாயத்தையும் மகிழமெப்படுத்தியது. துண்பங்களில் அவர் ஓடவில்லை. பின்வாங்கவில்லை. பலர் பல இடங்களுக்குச் சிதறிப் போனாலும் இவர் உறுதியாக இருந்தார். மறைசாட்சி மகுடம் பெற்றார்.

யோடுவும் தேவசகாயமும் பட்ட உடல் மற்றும் உள்ளர்தியான துண்பங்கள் அவர்களின் உறுதிப்பாட்டை சிறிதளவும் அடைக்க முடியவில்லை. இருவரும் துண்பங்களை அதன் வழியினின்று எதிர்கொள்ள நமக்கு துணிவு தருகிறார்கள். துண்பத்தின் போது அதைத் தெளிவாகக் கையாள, தைரியமாகக் காணப்பட நம்மை தயார்படுத்துகிறார்கள். தேவையில்லாத காரணங்களை ஆராய்ந்து துண்பங்களில் துடிப்பதைக் கைவிட கற்பிக்கிறார்கள். துண்பங்களில் சரியான அனுகுமுறையைத் தேர்ந்தெடுக்க நமக்குச் சொல்லித் தருகிறார்கள்.

துண்பங்களில் உறுதியுடன் இருந்ததால் கடவுள் யோடுவை ‘என் ஊழியன்’ என அழைக்கக் காரணமாகயிருந்தது. தேவசகாயத்தின் உறுதி மக்கள் அவரை ‘மறைசாட்சி’ என அழைக்கக் காரணமாயிருக்கிறது.

கடவுளின் அன்புக்குரியவராக - தானியேலும் தேவசகாயமும்

“மருபட்ட கொள்கை எதையும் நீங்கள் ஏற்கமாட்டார்கள் என்னும் உறுதியான நம்பிக்கையை ஆண்டவர் எனக்குத் தந்துள்ளார். ஆனால் உங்கள் உள்ளத்தைக் குழப்புவேர்வைராய் இருந்தாலும் அவர்கள் தண்டனைத் தீர்ப்பைப் பெறுவார்கள்.”

கல 5:10

கதிர்
07

பூஷணம் மூலம்

வெள்ளைக் கோருகள்

“வரிக் குதிறையின் வரிகளாய் உடம்பில் மறிப் போயிருந்த வடுக்கள் அவற்று கொள்கை வாழ்விற்காக போடப்பட வெள்ளைக் கோடுகள்”

இனவெறி ஆட்சியில் அடங்கி போயிருந்த தென்னாப்பிரிக்காவை மக்களாட்சிக்கு கொண்டு வந்தவர் ஆப்பிரிக்க காந்தி நெல்சன் மண்டோலா. கி.பி. 1956-இல் அரசுக்கு எதிராகப் புரட்சி செய்தார் எனக் கைது செய்து, இனவெறிக்கு எதிரான இவரது போர் நடவடிக்கைகள் மனித உரிமைகளை மீறுவதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அரசுக்கு எதிராக புரட்சி செய்கிறான், மக்களின் அமைதியைக் குலைக்கிறான், கலகத்தை உருவாக்குகிறான் எனப் பலக் குற்றச்சாட்டுகள் சூறப்பட்டு ஒரு தேசத்துரோகக் குற்றவாளியாக இருபத்து ஏழு (27) ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார்.

பின்பு பலத்த ஆதரவுக் குரல்களுக்கிடையே விடுதலை செய்யப்படுகிறார். விடுதலையானவர் மக்களாட்சியின் குடியரசுத் தலைவராகிறார். மக்களின் அமைதியை குலைத்ததாக சொல்லப்பட்டவருக்கு அமைதிக்கான நோபஸ் பரிசும் கிடைக்கிறது. ஏனெனில் அவரது போராட்டத்திற்கான பாதையில் அவருக்கு தெளிவிருந்தது.

சிறையில் இருந்த அவரிடம் தென்னாப்பிரிக்க அரசு மன்னிப்புக் கேட்டால் விடுதலை செய்கிறோம் என்று கூறியது. ஆனால் நெல்சனோ அதை ஏற்க மறுத்து விட்டார். அவரிடமிருந்த அந்த இனவெறிக்கு எதிரான கொள்கையின் தெளிவு அவர்மீது சமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை பொய் என அம்பலப்படுத்தியது. சிறையிலிருந்து வெளிவந்த அவரை வரவேற்க பல நாட்டுத் தலைவர்களையும் ஒன்றுபடுத்தியது.

தான் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கையில் உள்ள தெளிவு தேவசகாயத்தையும் பல குற்றச்சாட்டுகளுக்கு மத்தியிலும் மகிமைப்படுத்தியது. ஒரே கடவுள் என்ற அவரது கொள்கை அவரில் மட்டுமின்றி சமுதாய நீரோட்டத்திலும் சில சலனாங்களை ஏற்படுத்தியது.

தேவசகாயம் இறைவன் மீது கொண்ட ஆழந்த பற்றுறுதியின் காரணமாக அவர் மதம் மாற மறுப்பதை முந்தைய பிரிவுகளில் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த விகவாச உறுதியையே தேவசகாயத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்தி அவரை அரசனின் கோபத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள், எதிரிகள். அவர்மீது சமத்தப்பட்ட குற்றங்கள் தேவசகாயத்தைக் கொலை செய்ய அரசரைத் தூண்டியது. கொள்கைப் பிடிப்பில் உறுதியாய் இருந்ததால் அரசருக்கு அது மிகுந்த வருத்தத்தையே உண்டாக்கியது.

விவிலியத்தில் பார்க்கும் போது தானியேலின் வளர்ச்சியில் பொறுமைக் கொண்ட உடன் பணியாளர்கள் அவரது இறைவிகவாசத்தை பயன்படுத்திக் குற்றம் சாட்டி அரசனின் தண்டனைக்கு ஆளாக்குகிறார்கள். ஆனால் அவரது கொள்கையின் தெளிவு அவரை கொடிய

சிங்கங்களிடமிருந்தும் காப்பாற்றியது. மற்றவர்களையும் கடவுளை வழிபட வைத்தது.

இவ்விருவர் மீதும் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் இவர்களுக்கு தண்டனையை அளித்தாலும், அந்த தண்டனை இவர்களின் கொள்கையை தகர்த்தெறிய முடியவில்லை. பயணப்பாதையை மாற்றியமைக்கவும் முடியவில்லை. இறுதியில் அரசருடைய மதிப்புக்கும், மக்களின் செல்வாக்கிற்கும் இவர்கள் ஆளானார்கள். ஒரு மாபெரும் கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கான அடிக்கல்லை இவ்விருவரும் நாட்டினார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது.

விவிலியப் பிண்ணணியில் தானியேல்

தானியேல் இளைஞராக இருக்கும்போது பாபிலோனிய அரசர் நெபுகத்னேசரால் யூதாவிலிருந்து சிறைப்பிடித்து பாபிலோனுக்கு கொண்டு வரப்பட்டார். இவர் அரசக் குலத்தையோ அல்லது உயர்குடியையோ சார்ந்தவராக இருக்கலாம். தானியேலுக்குக் “கடவுள் என் நடுவார்” என்பது பொருள். நெபுகத்னேசர் அரண்மனை இளைஞராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிண்ணர் அலுவலரின் தலைவர் இவருக்கு பெல்தசாச்சர் என்று பெயரிடுகிறார். அரண்மனையில் அரசருக்குரிய உணவை உண்ணாமல் கடவுளுக்கு உகந்த உணவை உண்ண அனனியா, மீசாவேல், அசரியா ஆகியோரின் சார்பில் அலுவலரிடம் அனுமதி கேட்டு, அரசனின் உணவை உண்ட இளைஞர்களை விட இவர்களின் தோற்றும் மிகக் களையுள்ளதாகியும் உடற்கட்டு மிகச் செழுமையுள்ளதாகவும் காணப்பட்டது.

பாபிலோனிய அரசவையில் இருந்தவர்களை விட தானியேல், அனனியா, மீசாவேல், அசரியா ஆகியோர் 10 மடங்கு சிறந்தவர்களாய் இருந்தார்கள். கடவுளுடைய அருளால் தானியேல் மறைபொருளை அறியவும், கணவுகளுக்கு விளக்கம் சொல்லும் திறனும் பெற்றிருந்தார். அரசர் நெபுகத்னேசருடைய இரண்டு கணவுகளுக்கு பதில் சொன்னார்.

நெடுகத்னேசருடைய மகனான பெல்சாட்சரின் விருந்து விழாவில் விரலால் கவற்றில் எழுதப்பட்டவை பற்றி பொருள் கூறி அரசால் உயர்த்தப்பட்டார் தானியேல். அரசர் தாரிய காலத்தில் எதிரிகளின் சூழ்ச்சியால் சிங்கக்குகையில் அடைக்கப்பட்ட தானியேல் எவ்வித தீங்குமின்றி மீண்டு வந்தார். பின்பு அரசரின் கட்டளையால் எதிரிகள் அழிக்கப்பட்டார்கள். தனது இறுதிக்காலத்தில் பாலஸ்தீனத்திற்கு யூதர்களுடன் திரும்பாமல் பாபிலோனிலே தங்கினார்.

தானியேலின் விசுவாசம், செபம், தைரியம், கடவுருக்காக எதையும் விட்டுக் கொடுக்காமல் கொள்கையில் தெளிவான நிலை அவரை “மிகுதியான அன்புக்குரியவா” என அழைக்கக் காரணமாயிற்று.

கொள்கையில் தெளிவு கொண்டவர்கள்

தானியேல் மற்றும் தேவசகாயத்தின் விட்டுக் கொடுக்காத விசுவாசமும், கொள்கையின் தெளிவும், தைரியமும் இவ்விருவர்களிடமும் கடவுளின் ஆற்றல் செயல்பட்டதை நாம் பார்க்க முடியும். எதிரிகளால் பொறாமையின் காரணமாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு தண்டனை களை அனுபவித்தாலும் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை விட்டுக் கொடுத்து விடவில்லை. இதன்மூலம் கடவுள் இவ்விருவருடனும் இருப்பதை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்ள வாய்ப்பாக அமைந்தது.

ஒவ்வொரு செயல்திட்டமும் ஒவ்வொரு பின்புலத்தை மையமாகக் கொண்டு நடைபெற்றன. யாரையெல்லாம் விசுவாச உறுதியைக் காரணம் காட்டிக் கொல்ல நினைத்தார்களோ அவர்களெல்லாம் கடவுளின் ஆற்றலால் எந்தவொரு தீங்கிற்கும் ஆளாகாமல் பாதுகாக்கப்பட்டார்கள். கல்தேயர் சிலர் தாமே முன்வந்து யூதர்கள் மேல் குற்றம் சாட்டனார்கள். மன்னர் நெடுகத்னேசர் நிறுவிய பொற்சிலையை வழிபட மறுத்துவிட்டதாக தானியேலுடன் இருந்த அனனியா, மீசாவேல், அசுரியா ஆகிய மூவர் மீதும் பழி சுமத்தினார்கள். தீச்சுளையிலும் போட்டார்கள். ஆனால் அவர்களிடம்

காணப்பட்ட மற்ற தெய்வங்களை வணங்கா கொள்கையின் தெளிவு “எங்கள் கடவுள் எரிகின்ற தீச்சுளையிலிருந்து எங்களை மீட்க வல்லவர். அவரே எங்களை உம் கையினின்று விடுவிப்பார்” என்று பேச வைத்தது.

இதனால் அந்த தீச்சுளையிலும் கடவுளின் உடனிருப்பு அவர்களோடு இருந்ததை நெபுகத்னேசரால் பார்க்க முடிந்தது. பின்பு நெபுகத்னேசர் கடவுளைப் புகழ்ந்து, அவர்களுடைய கடவுளுக்கு எதிராகப் பழிச்சொல் பேசும் எந்த இனத்தவனும் எந்த நாட்டவனும் எந்த மொழியினனும் கண்டந்துண்டமாக வெட்டப்படுவான். இவர்களுடைய கடவுளை விட மேலானவர் எவரும் இல்லை என பறைசாற்றுகிறான்.

அரசர் மார்த்தாண்ட வர்மா அரண்மனையில் திருமுழுக்கு பெற்று பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த தேவசகாயத்தின் மனவறுதியும், கிறித்தவ மறைசார்ந்த தெளிவும் அவரை மீண்டும் பழைய மதத்திற்கு மனமாற்ற முயற்சித்தவர்களுக்கு தோல்வியையே தந்தன. எனவே கொலை செய்யவும் துணிந்து ஏராளமானக் குற்றச்சாட்டுகளை இவர்க்கு சமத்தினார்கள்.

தானியேலும் தேவசகாயமும் தாங்கள் கொண்ட கொள்கையில் நிலையாய் இருந்தார்கள் என்பதை இரண்டு நிகழ்வுகளில் நாம் பார்க்க முடியும்.

முதலாவதாக உணவில்

தானியேல் அரசவையில் அரசனுடைய உணவை உண்ண மறுத்து கடவுளுக்கு ஏற்ற உணவை உண்ண விரும்புகிறார் [44]. அரசனின் ஆணைப்படி அரசருக்காக 3 ஆண்டுகள் தயார்படுத்தப்படும் இளைஞர்கள் உண்ண வேண்டிய அரசனின் சிறப்புணவையும், அரசர் பருதிவந்த திராட்சை இரசமும் தம்மை தீட்டுப்படுத்தி விடக்கூடாது என்ற கொள்கையில் அவர் உறுதியாக இருந்தார். ‘தானும்

[44] தானி 1:8-16.

தனது நண்பர்களும் உண்ணலாகாது' என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். உண்பதற்கு மரக்கறிகளையும், குடிப்பதற்குத் தண்ணீரையும் மட்டுமே அலுவலரின் தலைவனிடம் கேட்டு உண்கிறார். அந்த அலுவலரின் தலைவன் தானியேலுக்கு கருணைக்கண் காட்ட கடவுள் அருள்புரிந்தார். இவ்வாறு கடவுளுக்கு விரோதமானவற்றை செய்ய அவர் தொடக்கத்திலேயே மறுப்பு தெரிவிக்கிறார்.

அரண்மனையில் அரசருக்கு ஏற்ற இளைஞராகத் தயார்படுத்தும் முன்பே, அடிமையாகக் கைது செய்யப்பட்டுக் கொண்டு வந்த இஸ்ரயேல் இளைஞர் தானியேல் அரசவைப் பணியில் சேரும் முன்பே தான் மாசற்றவர் என்பதை நிருபிக்கும் வண்ணமாக அரசருக்குரிய உணவை மறுக்கிறார். உணவுவகையில் கூட கடவுளுக்கு எதிராக அவர் செயல்படவில்லை. கடவுள் தேவையான ஆற்றலையும் வலிமையையும் அவர்கள் உண்ட உணவின் வழியாய்க் கொடுத்தார். மற்ற இளைஞர்களைக் காட்டிலும் அவர்கள் மிகவும் தெம்புடன் காணப்பட்டார்கள்.

தேவசகாயமும் திருமுழுக்குப் பெற்ற பிறகு பிற மத பூசைகளில் கலந்து கொள்வதையும், பிற மத வழிபாடு முறைகளையும் அறவே தவிர்த்தார். பூசைக்கான பொருட்களை கூட அவர் கையால் தொட மறுத்தார். ஆனால் ஞாயிறு நாள், கடன் திருநாள் திருப்பலிகளில் தவறாமல் பங்கு கொண்டார். 36 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள வடக்கன்குளத்திற்கு மாதந்தோறும் சென்று திருப்பலியில் பங்கு கொண்டார். அருட்பணியாளர்களின் அறிவுரையை மிகவும் தாழ்ச்சியோடு கேட்டு வந்தார். செபங்கள் சொல்வதையும் ஒரு நாளில் ஜந்து முறையாவது இறைவனை தியானிப்பதையும் தவறாமல் செய்து வந்தார். கிறித்தவ மறைக்கான கடமைகளைத் தெளிவாகச் செய்தார்.

ஆனால் அவரது குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் பூசைகளை நடத்தி பூசைப் பொருட்களை அவரிடம் கண்டிப்பாகக் கொடுத்து பெற்றுக்கொள்ள வற்புறுத்தினார்கள்.

அரண்மனைக் கட்டிட வேலைகளிலும், படைவீரர்களை நால்யொக்கும் பணியையும், நேர்மையுடனும், பொறுப்புதனும் கவனித்து வந்த தேவசகாயத்தால் அவரது வீட்டிற்கு அடிக்கடி செல்ல வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. ஒருநாள் எதிர்பாராத விதமாக தேவசகாயம் நட்டாலம் வீட்டிற்கு வந்தார். அங்கே தேவி பூஜைக்கான ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அப்பொழுது அங்கு அவரிடம் விழுதியை ஒருவர் கொடுக்க அதை வாங்க தேவசகாயம் மறுத்துவிட்டார்.

இதனால் ஆத்திரமும் ஆவேசமும் நிறைந்தவராய்க் காணப்பட்டவர் தேவசகாயத்துடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டார். ஆனால் தேவசகாயம் அமைதியாகவே இருந்தார். பின்பு அவர்களுக்கு இறைசிந்தனையை போதித்தார். மன்னர், அமைச்சர்கள் மற்றும் மக்களிடமிருந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்களையும் எடுத்துரைத்தார். இந்த ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் அவர் சூறிய அந்த பொறுமையான இறைபோதனை பலரையும் சிந்திக்கத் தூண்டியது.

அவர் நீரின்றியும் உணவின்றியும் இருந்தபோது கடவுள் அவருக்கு உணவு வழங்கினார். தேவசகாயம் தண்டனைக் காலத்தில் புலியூர்க்குறிச்சி பாறை வழியாகச் செல்லும் போது அவருக்கு தாகம் ஏற்படவே, காவலர்களிடம் குடிக்கத் தண்ணீர் கேட்டார். ஆனால் காவலர்கள் அவரை எனனப்படுத்தினார்களே தவிர குடிப்பதற்கு தண்ணீர் தரவில்லை.

தாகத்தால் தள்ளாடிய தேவசகாயம் கடவுளை நோக்கி கூப்பிட்டு தன் கைமுட்டால் பாறையில் அடிக்க தண்ணீர் தரவில் ஓடியது. அள்ளிப் பருகிய தேவசகாயம் கடவுளுக்கு நன்றி சூறினார். தனக்காக துன்பப்பட்டு தன்னுடைய சிலுவையின் பாதையில் சிறகடித்துப் பறக்கும் இந்த சிட்டுக்குருவியின் தாகத்தை இறைவன் தணித்தார். இறைவனுடைய கருணை அந்தப் பாறையிலும் அவருக்கு இருந்தது. பயணத்தைப் பக்குவமாய் தொடர வழிகாட்டியது.

மற்றொரு முறை காவலர்களிடம் தண்ணீர் கேட்க அவர்கள் கடல்நீரைக் கொடுக்குதார்கள். இறைவேண்டல் செய்து தேவசகாயம் பருகினார். உப்பு நீர் நன்னீராயிருந்தது.

குடிக்கும் தண்ணீரில் கூட கடவுளின் ஆற்றல் செயல்பட்டு அவருக்குத் தெழுட்டியது. பல நாட்கள் உணவின்றி தவித்த பிறகும் அவர் வலிமையுடனே காணப்பட்டார். அந்த தெம்பு தேவசகாயம் கொண்ட கொள்கையால் அவரை நிலைபெற வைத்தது.

தானியேலுக்கும் தேவசகாயத்திற்கும் இறைவன் கொடுத்த உணவு அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியது. மற்றவர்களின் முன்னிலையில் இறைவல்லமையின் வெளிப்பாட்டை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது.

இரண்டாவதாக மறுதலிக்காமல் இருக்கவில்

கடவுளை மறுதலித்து விட்டு அரசனை வணங்க தானியேல் மறுக்கிறார் [45]. அரண்மனையில் தானியேலின் நேர்மையான விவேகமிக்க செயல்பாடுகளைக் கண்ட அரசன் தாரியு தன் அரசின் முழுப் பொறுப்பையும் அவரிடம் ஒப்படைக்க எண்ணினார். இதனால் பொறுமை கொண்ட உடன் பணியாளர்கள் தானியேலை அரசர் முன்னிலையில் குற்றம் சாட்டி தண்டனைத் தீர்ப்புக்கு உட்படுத்த முயற்சித்தார்கள். ஆனால் தானியேலோ நேர்மையாக நடந்து கொண்டார். அவரிடம் குற்றம் கண்டுபிடிப்பதற்கான எந்தத் தவறையும் அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியாததால் தானியேலின் விசுவாசக் கொள்கையின் உறுதியைப் பயன்படுத்தி அவரைக் குற்றவாளி ஆக்குகிறார்கள்.

தினமும் தானியேல் மூன்று முறை இறைவேண்டல் செய்வார் எனத் தெரிந்திருந்தும் அவரின் உடன்பணியாளர்கள் ஒருமாதம் மக்கள் அனைவரும் அரசரை வணங்க ஆணை பிறப்பிக்க மன்னார் தாரியுடன் வலியுறுத்தி நாடெந்கும் தடை உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் தானியேல் வழக்கப்படி

தன் இல்லத்தில் இறைவேண்டல் செய்து கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினார். எனெனில் “இந்தத் தானியேவுக்கு எதிராக அவருடைய கடவுளின் சட்டத்தைப் பின்பற்றுவதில் தவிர வேறொன்றும் அவர்கீது குற்றம் காணமுடியாது” [46] என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தது.

கடவுளை வழிபட்டதால் சிங்கக்குகையில் தள்ளிக் கொல்ல அரசனிடம் அவரது பணியாளர்கள் கேட்கிறார்கள். ஆனால் அரசனோ தானியேலைப் பற்றி தெரிந்து அவரைக் காப்பாற்ற முயற்சி செய்து இறுதியில் “நீ இடைவிடாமல் வழிபடும் கடவுள் உன்னை விடுவிப்பாராக” [47] என்று கூறி சிங்கக் குகையில் அடைக்க சம்மதிக்கிறான்.

மறுநாள் சிங்கக் குகையிலிருந்து தானியேல் உயிருடன் திரும்பி வருகிறார். தன்னை மறுதலியாமல் தன்னுடன் இருந்த விசுவாசிகளை கடவுள் ஒருபோதும் கைவிட்டதில்லை. அவர்களை எதிரிகளின் வஞ்சக செயல்களுக்குப் பழிவாங்க அனுமதிக்கவும் இல்லை. மாறாக அவர்களைக் காப்பாற்றுகிறார். மனிதனின் குற்றச்சாட்டுகள் கடவுளின் தீர்ப்பை திருத்தி எழுதுவதில்லை. தானியேல் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் அவரை தன்னிடத்தைத்த தவிர அதனால் அவர் பாதிக்கப்படவில்லை. மாறாக வஞ்சகம் நிறைந்த எதிரிகளின் குடும்பமே அழிக்கப்பட்டது.

அரசவை ஊழியர்களை இருந்துவிட்டு கிறித்தவமதம் மாறிய தேவசகாயம் நம் கடவுள்களையும், நம் புராணங்களையும், நம் வழிபாட்டு முறைகளையும் அவமதிக்கிறான் என்ற அந்தணர்களின் கூக்குரல் தேவசகாயத்தைக் குற்றவாளியாக அரசர்முன் நிறுத்தியது. வழக்கமாக நாட்டில் இப்படிக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் ‘இராஜதுரோக’ குற்றம் சுமத்தி கொல்வது வழக்கம். ஆனால் அரசன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. எனெனில் தேவசகாயத்தைப் பற்றி அரசருக்கு தெரிந்திருந்தது.

[46] தானி 6:5

[47] தானி 6:16.

தேவசகாயம் மக்களிடமும் உடன் பணிபுரிந்த பணியாளர்களிடமும் நல்ல பெயர் வாங்கியவர். தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட பணியை எந்தவித ஊழலுமின்றி நேர்மையாகச் செய்து முடிப்பவர். அனைத்து பிரிவு மக்களிடமும் நன்மதிப்பு பெற்றவர். எனினும் அரசர் தேவசகாயத்தின் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றங்கள் பற்றி தளவாய் இராமையனிடம் கேட்க, பழி வாங்கும் வாய்ப்பை பயன்படுத்திய இராமையனோ அதை உறுதிப்படுத்தும் விதமாக தேவசகாயம் மீது குற்றம் சுமத்தினார்.

புனிதமாக அணியும் 'பூண்ணாலை' பற்றி தவறாக பேசுகிறான். கட்டுப்பாட்டுகளை மீறி தாழ்த்தப்பட்டவர்களோடும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களோடும் பழகுகிறான். இந்துக்களின் விழாக்களில் கலந்து கொள்வதில்லை. அரசருக்கு வரி செலுத்துவதைத் தடுக்கிறான். மாய வித்தைகளையும் மந்திர தந்திர செயல்களையும் செய்து மக்களின் மனம் மாற்றுகிறான். 'மக்களின் தலைவன்' என தன்னை சொல்லிக் கொள்கிறான். அரசவைப் பணியை செய்து கொண்டே கிறித்தவ மதம் மாறி திருமுழுக்குப் பெற்றுக் கொண்டான்.

ஆனால் தேவசகாயம் தன்மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றங்களைக் கண்டு அஞ்சவில்லை. மாறாக விசாரணைகளில் தகுந்த விளக்கங்களுடன் இறைவார்த்தையை எடுத்துக்கூறினார். இது அரசருக்கு ஆத்திரத்தை மூட்டவே அவருக்கு தாலுகா அதிகாரிகளின் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டது. தேவசகாயம் குற்றங்களுக்காக தண்டனையைப் பெற்றுக் கொண்டாரே தவிர எவற்றிற்காகவும் அவர் தன் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை.

வழங்கப்பட்ட தண்டனைகள் அனைத்தும் அவரின் விசுவாசக் கொள்கையை உறுதிப்படுத்தின. எதிரிகளின் கையில் ஓப்படைக்கப்பட்டாலும், அரச விசாரணை முடிந்து அவரை குஞ்சமைக்காட்டில் தலை வெட்டிக் கொல்ல அரசனால் ஆணையிட்ட பிறகும் அவரை உடனடியாகக் கொல்ல முடியவில்லை. அவரால் ஒரு

சமூகம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்கிற இறைவனது செயல்திட்டம் அவரது கொலைத் தண்டனையை தள்ளிப்போட்டது.

அரசரின் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர் குற்றவாளிகளின் தண்டனைகள் மாற்றப்படுவது என்பது இயலாத காரியமாகும். ஆனால் தேவசகாயத்திற்கு எதிராக அரசனால் பிறப்பிக்கப்பட்ட மரணதண்டனை ஆணை இரண்டு முறை மாற்றி அமைக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

மதம் மாறி அவர் ஆற்றிய 7 ஆண்டுகால இறைவனி மக்களின் மனங்களில் மண்டிக்கிடந்த பழைய மூட பழக்கவழக்கங்களை படம்பிடித்துக் காட்டியது. அறியாமையை அகற்றி அறிவொளி தந்தது. அவரிடம் காணப்பட்ட கொள்கைப்பிடிப்பைக் கண்ட பலரும் மனம் மாற காரணமாக அமைந்தது. வீதிகளில் வீசப்பட்டவர் வீடுகளுக்கு ஒளியாகும் விளக்கானார். வெற்றுப் பேச்சில் கட்டுக்கதைகளை பரப்பி விட்டவர்கள் இந்த காட்டாற்று வெள்ளத்தின் முன் காணாமல் போனார்கள்.

கொண்ட கொள்கையின் தெளிவு, குற்றவாளியாக அரண்மனை விசாரணைக்குள்ளான தானியேலை இறுதிவரை அந்த அரண்மனையின் உயர்ந்த பதவிக்கு உயர்த்தி, பாபிலோன் பேரரசு தொடங்கி அடுத்து வரும் எல்லா பேரரசுகளின் எழுச்சியையும் வீழுச்சியையும் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு இறைவாக்கினராகக் காட்டியது. மேன்மைப்படுத்தியது. தேவசகாயத்தை மக்களின் மனங்களில் வணக்கத்திற்குரியவராய் ஒரு வீரமிக்க இறைவனின் பணியாளராய், மக்களின் மிகுந்த அன்புக்குரியவராய் அழுகுபடுத்தி ஆராதனை செய்ய வைத்திருக்கிறது.

முதல் மறைசாட்சியாய் - ஸ்தேவானும் தேவசகாயமும்

“ஆண்டவர் முன் அமைதியுடன் காத்திரு; தம் வழியில் வெற்றி காண்போரையும் குழ்ச்சிகள் செய்வோரையும் பரார்த்து எரிச்சல் கொள்ளாதே. வெஞ்சினம் கொள்ளாதே; வெகுண்டிடமுவதை விட்டுவிடு; எரிச்சலடையாதே; அதனால் தீயைதான் விணையும். தீயை செய்வேரர் வேரருக்கப்படுவர்; ஆண்டவருக்காகக் காத்திருப்போகேர நிலத்தை உடையையக்கிக் கொள்வர்.”

(தீபா 37:7-9)

நட்சத் திட்டமிடுதல் நட்சத் திட்டமிடுதல்

கதிர்
08

இ ஒற்றை நம்பிக்கைக்காக துண்பப்பட்டு உயிர் தற்காலிக்களை மறைசாட்சி அல்லது இரத்தசாட்சி என்று அழைக்கி நேராம். நம்பிக்கை மற்றும் இறை கொள்கைக்கான ஒரு உறுதியான நிலைப்பாடு மறைசாட்சிகளை உருவாக்குகிறது. இந்தகையோரை ஆங்கிலத்தில் குறிக்கும் சொல்லான Martyr என்பதன் தமிழ்ச் சொல் தான் தியாகி. கிறிஸ்துவுக்காக தங்கள் வாழ்வை தியாகம் செய்தவர்கள்.

முதல் கிறித்தவர்களின் வாழ்க்கை தொடங்கி திருஅவை ஆலமரம் போல் வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் இந்தக் காலம் வரை துண்பங்களினால் தங்கள் நம்பிக்கையை விட்டு விடாதவர்கள்

அன்பில் புதுத்தித்தம்பு

‘வான்பெற்ற முழுமதி மாலையில் தூன் முகம் காட்டும். ஆளால் நாம் பெற்ற இந்த நைல் நதி கோவையிலும் வாடைக் காற்றுடன் சாடை பேசும் குளிரிலும் தனிருடன் தூலாங்குப் பாடும் தோற்றுந்து வரும் இவர்து அன்பு நமக்கு தரும் புதுத்தேம்பு’

மறைசாட்சிகளாய் மகுடம் குட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். புனிதர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திருஅவையின் வரலாற்றில் புனிதர் பட்டத்திற்காக நான்கு நிலைகள் உள்ளன. இறைபணியாளர் அல்லது இறைஞாழியர் (Servant of God) வணக்கத்திற்குரியவர் (Venerable), அருளாளர் (Blessed), புனிதர் (Saint) போன்றவை.

இறைநம்பிக்கையில் உறுதியாய் இருந்து அந்த நம்பிக்கைக்காகக் கொல்லப்பட்டவர்களை இறைஞாழியர்கள் என அழைக்கின்றோம். வீரமான நற்பண்பு கொண்டவர்களை வணக்கத்திற்குரியவர்கள் என அழைக்கின்றோம். இறையியல் பின்னணியில் இந்த நற்பண்புடன் நம்பிக்கை, எதிர்நோக்கு மற்றும் இறையன்பு ஆகியவற்றையும் தலையான நற்பண்புகளான முன்மதி, நீதி மற்றும் துணிவு ஆகியவற்றையும் கொண்டுள்ளது. அருளாளர் அல்லது முக்திப்பேறு கிறித்தவ நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடித்து சிறப்பான விதத்தில் வாழ்ந்து இறந்தவர்கள், விண்ணாகத்தில் இருக்கிறார் என்றும் நமக்காக பரிந்து பேசுவார் என்றும் குறிக்கும். புனிதர் நிலையில் உள்ளவர்கள் கடவுளோடு இருப்பவர்களாகவும், பரிந்து பேசுபவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பது நம் நம்பிக்கை.

இந்தப் பின்னணியில் இந்தியாவின் முதல் மறைசாட்சி என்ற பெருமையைப் பெற்றவர் தேவசகாயம். இறைஞாழியராய், வணக்கத்திற்குரியவராய் வணங்கப்பட்ட அவர், 28.06.2012-இல் அருளாளர் எனவும் அங்கீரிக்கப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை, துன்பத்தில் உறுதி, தடையில் துணிவு, கொள்கையில் தெளிவு இவரை இந்த நிலைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. “மறைசாட்சியாய் மரிப்பது” என்று தன் துன்பக்காலங்களில் தெளிவான முடிவை எடுத்து அதற்காக தன்னை தயார்படுத்திக் கொண்டார்.

உலகின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று நற்செய்தி அறிவிக்கச் சென்றவர்கள் மறைசாட்சிகளாய் மண்ணில் பதியம் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களது மரணம் மிகவும் கொடுமையானதாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது.

சிலுவையில் அறைதல், கல்லால் எறிதல், எண்ணையில் பொரித்தல், தலையை வெட்டுதல், உயிரோடு தோலுரித்தல், நெருப்பில் எரிதல், குளிர்ந்த நீரில் உறையவைத்தல், ஈட்டியால் குத்துதல், கொடிய மிருகங்களுக்கு இரையாக்குதல், நீரில் அழிப்பதுதல், நஞ்சு கொடுத்தல், துப்பாக்கியால் சுடுதல் போன்ற துண்பங்களால் கொலை செய்யப்படுகின்றன.

திருச்சபையில் மறைசாட்சிகளின் மரணங்கள் பல புதிய கிறித்தவ சமூகத்திற்கும், பல மக்களின் மனமாற்றத்திற்கும் மருந்தாக அமைந்திருக்கின்றன. அனைவருக்கும் பொருந்தும் ‘ஓ’ (O) என்கிற இரத்த வகையைப் போல இவர்களது மரணம் அனைத்து தரப்பு மக்களாலும் மதிக்கப்படுகின்றன.

ஜப்பான் நாட்டில் நாகசாகியில் 1592-ல் மறைசாட்சியாய் இறந்த புனித வால்மீக்கி தனது இறுதி உரையில் “எனது குருதி சிந்தப்படும் பொழுது அது எனது நாட்டு மக்களுக்குப் பயன் தரும் பனி மழையாக அமையும் என்பது எனது துணிவு” என்று கூறுகிறார். அவ்வாறு மறைசாட்சிகளின் துணிவு திருச்சபையின் தீபமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஓவ்வொரு மறைசாட்சியும் மண்ணில் புதைக்கப்படும் போது ஆயிரம் இறைவிகவாசிகள் உருவாக்கப்படுகிறார்கள்.

நெருப்பில் தூக்கி வீசப்பட்டு சிறைப்பட்டு காயங்களால் மறைசாட்சியான புனித ஆகத்தமாள்.

கி.பி. 155-ல் நெருப்பில் எரியப்பட்டு பின்பு ஈட்டியால் குத்தப்பட்டு சாம்பலாக்கப்பட்ட ஆயர் புனித பொலிக்கார்ப்.

சிறையில் இருந்தவாறே திருமுழுக்குப் பெற்று தலைவெட்டிக் கொலை செய்யப்பட்ட புனித பெர்பெத்துவா, ஃபெலிசிட்டி தோழிகள்.

அரசானின் தீயச் செயலைக் கண்டித்ததால் திருப்பலி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது தலைவெட்டிக் கொல்லப்பட்ட ஆயரான புனித ஸ்தனிஸ்லாஸ்.

சிறையில் தள்ளப்பட்டு தலை துண்டிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட புனித பங்கிராஸ்.

67-ஆவது வயதில் தலைவெட்டப்பட்ட தத்துவ மேதை புனித ஜஸ்டன்.

நாயகரா என்ற காட்டுக்குள் தலைகள் வெட்டப்பட்டு இறந்த புனிதர் மார்சலினஸ் மற்றும் பீற்றர்.

“அரசனே மதத்திற்கும் தலைவன்” என்று ஏற்றுக் கொள்ளாததால் கொலை செய்யப்பட்ட புனித தாமஸ் மூர், புனித ஜான் ஃபிலிஷ் என மறைசாட்சிகளின் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

அரசனின் தீச் செயலைக் கண்டித்தவர்கள், அரச ஆணையை மீறி மக்களுக்கு போதித்தவர்கள், இறைவி சுவாசத்தை வாழ்ந்து காட்டியவர்கள், இறைநம்பிக்கையில் நிலைத்து நின்றவர்கள் இன்று மறைசாட்சிகளாய் திருச்சபையின் காவலர்களாய் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் போன்று தன்னுடைய விசுவாசத்தின் உறுதி காரணமாக காற்றாடுமலையில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார் மறைசாட்சி தேவசகாயம்.

தேவசகாயம் தன்னுடைய விசுவாசத்தின் உறுதி காரணமாக காற்றாடு மலையில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டு மறைசாட்சியாய் இறந்தார்.

விவிலியத்தில் ஆதித் திருச்சபையில் இயேசுவின் திருத்தாதர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 7 சீடர்களுள் ஒருவர் ஸ்தேவான். புதிய ஏற்பாட்டில் திருத்தாதர் பணியில் இரண்டே அதிகாரத்தில் பயணித்த இவர் இயேசுவின் முதல் மறைசாட்சியாய் இறக்கிறார். கிறிஸ்து பிறப்பு விழாவை தொடர்ந்து அடுத்த நாள் திருச்சபை சிறப்பிக்கும் முதல் மறைசாட்சி ஸ்தேவான். இவர் போதித்த இறைவார்த்தையை ஏற்க மனமில்லாதவர்கள்

இவரை சூழ்ச்சி செய்து கொல்கிறார்கள். ஸ்தேவானும் மறைசாட்சியாய் இறக்கிறார்.

விவிலியப் பின்னணியில் ஸ்தேவான்

திருத்தூதர்கள் 12 பேரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திருத்தொண்டர்கள் (சீடர்கள்) 7 பேரில் ஸ்தேவான் ஒருவர். வல்லமையும் ஞானமும், நம்பிக்கையும், தூய ஆவியின் அருளும் நிறைந்தவராய் ஸ்தேவான் காணப்பட்டார். திருத்தொண்டர்களான ஸ்தேவான், பிலிப்பு, பிரக்கோர், நிக்கோலா, தீமோன் பர்மனா, யூதம் தழுவிய அந்தியோக்கிய நகரத்து நிர்கொலா ஆகியோர் மீது திருத்தூதர்கள் கைவைத்து இறைவனிடம் வேண்டி தூய ஆவியைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர். இவர்கள் போதிக்கும் பணியையும் செய்து வந்தார்கள்.

ஸ்தேவான் மிகுந்த இறைவன்டவிலும் இறைவனுக்கான பணியிலும் ஆர்வம் மிகுந்தவராய் காணப்பட்டார். இவரது போதனையை விரும்பாதவர்கள் மக்களையும், மூப்பர்களையும், மறைநூல் அறிஞர்களையும் அவருக்கு எதிராகத் தூண்டி விடுகிறார்கள்.

தலைமைச் சங்க விசாரணையின் இறுதியில் மக்கள் அவரை ஊருக்கு வெளியே கொண்டு சென்று கல்லெறிந்துக் கொல்கிறார்கள். இயேசுவின் இறப்பிற்கும் இவரது இறப்பிற்கும் இடைவெளி ஜந்தாண்டுகள். லூசியன் என்னும் குருவிற்கு கிடைக்கப்பெற்ற காட்சியின் படி இவரது கல்லறை ஏருசலேமிற்கு வடக்கு பக்கத்திலுள்ள காபார் கமாலா என்ற ஊரில் இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. இவர் சவப்பெட்டி செய்வோர், திருத்தொண்டர்கள், பீடச் சிறுவர்களுக்கு பாதுகாவலராக இருக்கிறார். கிரேக்க மொழியால் இவரது பெயரின் பொருள் மகுடம். இவரது தலையில் பொதுவாக மூன்று கற்களை ஏந்தியவராகவும், திருத்தொண்டர்களுக்கான உடையிலும் சித்திரிக்கப்படுகிறார்.

ஸ்தேவான், தேவசகாயம் இவர்கள் இருவரையும் பார்க்கும் போது அவர்களிடம் சில நிகழ்வுகள்

ஒன்றித்துக் காணப்படுகின்றன. முதலாவதாக போதனை. இவர்களது போதனை எதிரிகளுக்கு கோபத்தையும், இவர்களை எப்படியாவது கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது. ஸ்தேவானைப் போலவே தேவசகாயமும் பொய்க் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார். இறுதி நேர செபத்தில் தங்களுக்கு கொடுமை இழைத்தவர்களுக்காக இருவரும் மன்றாடுகிறார்கள். இருவருமே ஊருக்கு வெளியே கொண்டு சென்று கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்.

இரண்டு முக்கிய காரணங்களை இவர்கள் மறைசாட்சியாய் இறப்பதற்கு சொல்லலாம். முதலாவதாக துணிச்சலுடன் தவறை எடுத்துக் காட்டி பறைசாற்றிய தெளிவான போதனை, இரண்டாவதாக மக்கள் மனம் மாற்றம் அடைய வைத்த இவர்களது அருங்குறிகளும், அருள் அடையாளங்களும்.

போதனையின் பாதையில்

ஸ்தேவான் அருளும் வல்லமையும் நிறைந்தவராய் மக்களிடையே அருஞ்செயல்களையும், அருள் அடையாளங்களையும் செய்து வருகிறார் என்று தெரிந்தவர்கள் அவரது போதனையைக் குறித்து அவருடன் வாதாடுகிறார்கள்.

ஸ்தேவான் தனது கடுமையான வார்த்தையால் தலைமைக்குரு முன்பு துணிச்சலுடன் தூய ஆவியின் துணையுடன் அவர்களின் தவறுகளைப் பகிரங்கமாக அறிவிக்கிறார். எந்த அளவிற்கென்றால் ஒரு கட்டத்தில் அவர்கள் ஸ்தேவானின் போதனைகளைக் கேட்காதவாறு தங்கள் செவிகளை அடைத்துக் கொண்டார்கள். பற்களை இறுக்க கடித்து கொல்லத் துடித்தார்கள். போதனையில் இடையே அவர் சூறிய மூன்று கருத்துகள் அவர்களை கோபத்திற்குள்ளாக்கியது.

“இறைவார்த்தையை ஏற்க மறுக்கும் செவியும், உள்ளமும் கொண்டவர்களாக இருப்பதைக் கடிந்து

கொண்டார். திருச்சட்டத்தை கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று குற்றப்படுத்துகிறார். இறைவாக்கினர்களை உங்கள் மூதாதையர்கள் துண்புறுத்தினார்கள். நேர்மையாளருடைய வருகையை முன்னாறிவித்தோரை கொலை செய்தீர்கள். இயேசுவையும் காட்டிக் கொடுத்து கொன்று விட்டீர்கள்” என்றார். தங்கள் மனம் போனபடி வாழ்ந்து கொடுமைகளையும் குற்றங்களையும் செய்த அந்த மக்களை கடுமையாக சாடுகிறார். பெருங்கூட்டத்திற்கு முன் தலைமைக் குருவிற்கு முன் அவரது இந்த போதனை அவரை ஊருக்கு வெளியே கொண்டு போய்க் கொல்லக் காரணமாக இருந்தது.

தொழுகைக் கூடத்தை சார்ந்தவர்கள் சிரேன், அலக்சாந்திரியா நகரினரும், சிசிலியா, ஆசியா மாநிலத்தவரும் அவரோடு விவாதிக்கிறார்கள். அவரது போதனைக்கு எதிரான கருத்தை தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் அவரது ஞானத்தையும் தூய ஆவியின் வழியாய் அவர் பேசிய வார்த்தைகளையும் எதிர்த்து நிற்க அவர்களால் முடியவில்லை.

தேவசகாயம் மக்கள் முன் ஆற்றிய போதனைகளும், அரசர், விசாரணை அதிகாரிகளின் முன் இவர் செய்த போதனைகளும், மனைவி மற்றும் உடன் பணியாளர்களின் மனம் மாற இவர் செய்த போதனைகளும் தன்னை பழைய மதத்திற்கே மாற்ற வாதிட்ட குடும்பத்தார் மற்றும் மற்றவர்களுக்கு இவர் செய்த போதனைகளும் இவரது கிறித்தவ மறைவிசுவாச பற்றுறுதியையும், தெளிவான இவரது நிலைப்பாட்டையும் காட்டுகிறது. இந்த போதனையின் சாரங்களே எதிரிகளுக்குக் கோபத்தையும், கொலை செய்யும் எண்ணத்தையும் தீவிரப்படுத்தியது. இவரது அறிவுப்பூர்வமான, ஆழமான பதில்கள் சில விசாரணை அதிகாரிகளின் மனதையும் மாற்றியது. பலரை சிந்திக்கவும் வைத்தது. போதனைகளை மனதில் நிறுத்தியவர்களுக்கு மாற்றம் தந்தது. அடங்க காட்டிற்குள் பெய்யும் அடைமழையாய் இறுகிய நெஞ்சத்திற்குள்

பெய்த இவரது போதனைச் சாரல் மக்களின் வேதனைக் குரல்களை வேறுறுத்து. சில தாலுகா அதிகாரிகள் தண்டிக்க மனமில்லாதவர்களாய் இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இவர் எங்கெல்லாம் சென்றாரோ அங்கெல்லாம் மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து இவரது போதனைகளைக் கேட்டார்கள்.

திருமுழுக்குப் பெற்ற குறுகிய காலத்திலே இவ்வளவு பெரிய போதனைகளை மக்களுக்கும், அரசுவையினருக்கும் அறிவிக்க அவருக்கு தூய ஆவியின் வல்லமை கண்டிப்பாக இருந்திருக்க முடியும். எதையும் ஆய்ந்து தெளிந்து அவர் கூறிய வார்த்தைகளில் ஒரு முதிர்ச்சியை மக்கள் கண்டார்கள். கண்டு களிப்படைந்தார்கள், மட்டுமல்ல இறைநம்பிக்கையில் உறுதி பெற்றார்கள்.

தேவசகாயத்தின் மனமாற்றத்தைத் தொடர்ந்து கொடுமைகளுக்கும் தண்டனைகளுக்கும் உள்ளானவர்கள் தங்களுடைய பழைய மதத்திற்கே மாறினார்கள். ஆனால் தேவசகாயத்தின் போதனை அவர்களை மீண்டும் கிறித்தவ மதத்திற்கு மாற்றியது. சிதறுண்ட மக்களை ஒன்று சேர்த்தது. மக்கள் அதிகமாக மதம் மாறுவதைக் கண்ட அரசரும், அந்தணர்களும், அரண்மனை எதிரிகளும் கவலை கொண்டார்கள்.

மனிதனுக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள உறவின் அம்சத்தை விளக்கிய தேவசகாயத்தின் போதனை தன் மனைவி ஞானப்பூவை வடக்கன்குளத்தில் திருமுழுக்கு பெறவேத்தது.

இறைவனின் அன்பால் உலகம் அமைதியில் திளைக்கும் என்ற போதனையின் வெளிப்பாடு தன் மாமியாருடனான சந்திப்பில் வெற்றியை தந்தது.

அலகையின் குழ்ச்சி பற்றிய போதனை அவரது குடும்பத்தாரின் அறியாமையை நீக்கியது.

ஆண்மாவின் அம்சம் பற்றி உறவினர்களிடத்தில் போதித்த போதனை அவர்களது ஆசைவார்த்தைகளான

“அரசுக் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்து கிறிஸ்தவ மதத்தைவிட்டு விடாமல் இழந்ததைப் பெறலாம்” என்பதை திரும்பப் பெறவேத்தது.

மேலும் மக்கள் தன்னை எங்கெல்லாம் காணவந்தார்களோ அங்கெல்லாம் அவர்களுக்குப் போதித்தார். காவலர்கள் இவரை மக்களுக்கு தெரியாமல் பல இடங்களுக்கு கொண்டு சென்று சிறைப்படுத்தினாலும் மக்கள் அதைத் தெரிந்து கொண்டு அவரது போதனையைக் கேட்டார்கள்.

இராமன்புதூர் சிறையில் தன்னைக் காணவந்த மக்களுக்கு போதித்தார். இவரது போதனையால் கவரப்பட்டவர்கள் கிறிஸ்தவத்தை சாராதவர்களாய் இருந்தாலும் இவரை பின்பற்றினார்கள். நடைபயண தண்டனை காலங்களில் கடவுளின் அருள், இறைவனின் இரக்கம் போன்றவற்றை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் கூறி போதித்தார்.

சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் பற்றி அவர் போதித்த போதனைகள் முடங்கிக் கிடந்த மக்களுக்கு புதிய வாழ்வை தந்தன. பத்து கட்டளைகளுடன் கூடிய போதனை, சாதிகளைத் தாண்டிய சரித்திர போதனை, ஒரே கடவுள் என்ற தான் கொண்ட கொள்கையின் அழுத்திலிருந்து உதித்த போதனை மக்களின் மனங்களை நேர்வழிபடுத்தின. அறியாமை அடிமைத்தன அழுக்குகளை அகற்றின. அன்னை மரியாள் பற்றிய போதனைகளும் இவரது போதனைகளில் இடம் பெற்றன. திருவனந்தபுர சிறையில் தன்னைக் காண வந்த மனைவியிடம் மாதாவின் துணை வேண்ட அறிவுறுத்துகிறார். தாழ்ச்சியிடன் கூடிய போதனை பலரின் மனமாற்றத்திற்கும் காவலர்களின் கனிவிற்கும் வழிவகுத்தது.

இருவரையும் போதிக்க விடாமல் தடுத்தார்கள். ஸ்தேவான் போதிக்கும் போது அவரோடு வாதாடினார்கள். அவருக்கு எதிராக பொய் சொல்லி மக்களில் சிலரை தாண்டி விட்டார்கள். மூப்பர்களையும், மறைநூல்

அறிஞர்களையும் அவருக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுச் செய்தார்கள். அந்த இடத்தை விட்டு அகற்றும் வகையில் தலைமைச் சம்கத்திற்கு இழுத்துச் சென்றார்கள். பொய் சாட்சியையும் அவருக்கு எதிராகக் கொண்டுவந்து சொல்லத் துடித்தார்கள்.

தேவசகாயம் எங்கெல்லாம் போதித்தாரோ, அவரது போதனைகளைக் கேட்க மக்கள் எங்கெல்லாம் கூடினார்களோ அங்கெல்லாம் மக்களைக் காவலர்கள் விரட்டினார்கள். தேவசகாயத்தைப் பார்க்க தடைவிதித்தனா். அவருடன் பேசவும் அனுமதிக்கவில்லை. அவரைப் பின் தொடர்ந்து வந்தவர்களை விரட்டி விட்டார்கள். இரவுகளில் இருட்டு அறைக்குள் அடைத்தார்கள். வாயில் சூடை கட்டி போதிக்க விடாமல் தடுத்தார்கள். அடிக்கடி சிறைகளை மாற்றினார்கள். யாருக்கும் தெரியாத, ரகசியமான இடத்தில் கட்டிப் போட்டார்கள்.

எனெனில் இருவாது போதனைகளும் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை மக்களுக்கு மத்தியில் ஏற்படுத்தியது. பயந்து போனவர்கள் இருவரையும் போதிக்க விடாமல் தடுத்தார்கள்.

சிறைகளிலும் கட்டிவைக்கப்பட்ட இடங்களிலும் தேவசகாயத்தைக் காணவந்த மக்களை சில நேரங்களில் காவலர்கள் தடுத்தாலும் பல நேரங்களில் அவரது போதனைகளை கேட்க அனுமதித்தார்கள். இவ்வாறு இவரது போதனையின் சாரவில் மக்கள் தோகை விரித்தாடும் மயில் சூட்டம் போல் மகிழ்ந்தார்கள். துள்ளிக் குதிக்கும் வெள்ளி அருவியில் அள்ளிப் பருகும் புள்ளி மான்களாய் இன்பம் கண்டார்கள்.

அருளடையாளங்களின் அணிவகுப்பில்

ஸ்தேவான் செய்த அருங்குறிகளும், அருள் அடையாளங்களும் இவரது மரணத்திற்கு முக்கிய காரணமாக அமைந்தன. திருத்தாதர்கள் மட்டுமே செய்ய முடிந்த புதுமைகள் ஸ்தேவானாலும் செய்ய

முடிந்தது. ஏனெனில் ஸ்தேவான் இறைவேண்டலிலும், இறைவார்த்தையிலும் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தார். இறைவனின் அருளும் வல்லமையும் அவருக்கு மிகுதியாய் இருந்தன. ஏனெனில் அவர் இறப்பதற்கு முன்பு அவர் கண்ட விண்ணங்கக் காட்சியும், அவரது முகம் வானதூதர் போல் பிரகாசமாய் ஒளிர்ந்ததும் இதற்கு சாட்சிகள்.

ஸ்தேவானின் வல்ல செயல்களை பலரும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அன்றைய சமூகத்தில் பல போலி மந்திரவாதிகள் தங்களது மாய வித்தைகளால் மக்களை மனம் மாற்றி வைத்திருந்தார்கள். ஸ்தேவானின் வல்ல செயல்களை பொறுத்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள் அவர்மீது பொய்க்குற்றம் சுமத்துகிறார்கள்.

தூய இடத்தையும் திருச்சட்டத்தையும் எதிர்த்து ஓயாமல் பேசுகிறான். இயேசுவையும் மோசேயையும் பழிக்கிறான் என்றெல்லாம் கூறி மக்களை அவருக்கு எதிராகத் தூண்டி விட்டார்கள். ஆனால் அவர் இறக்கும் தருவாயில் அவர்களின் பாவங்களை மன்னிக்க இறைவேண்டல் செய்கிறார். அவர்களை மன்னிக்கிறார்.

தேவசகாயத்திடமும் இதுபோன்ற வல்லமையான செயல்களும், அறிகுறிகளுடன் கூடிய அருள் அடையாளங்களையும் பார்க்க முடிந்தது. இவரது புதுமைகள் மந்திரவாதிகளுக்கும் மாயித்தைக்காரர்களுக்கும் மட்டுமே செய்ய முடியும் என்ற மக்களின் நம்பிக்கையை தகர்த்து.

அரசரின் மருத்துவரே ஏற்றுக்கொண்டதுபோல மூன்றாண்டுகள் சிறையில் குளிக்காமலும் எண்ணென்ற தேய்க்காமலும் இருந்தாலும் அவரது உடல் சுத்தமாக காணப்பட்டது. கடவுளின் வல்லமையால் இவரிடம் காணப்பட்ட மிகப் பெரிய அருங்குறி இது.

துன்பப் பயணத்தில் புலியூர்குறிச்சி பாறையில் முட்டிடிச்சி தண்ணீர் பெற்றுத் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்ட நிகழ்ச்சி காவலர்களையும், சுற்றுப்புற மக்களையும் இவரை நோக்கி பார்க்க வைத்தது.

இவருக்கு கொடுக்கப்பட்ட கடல் நீர் நன்னீரான புதுமை இவரைத் துண்புறுத்தியவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தந்தது.

நஞ்சு கலந்த நீர் நல்ல நீரானது. பெருவிளையில் இவரைக் கட்டிவைத்த பட்டுப்போன மரம் துளிர்த்தது. பெருவிளைக் காவலரான் ஆராச்சாருக்கு இறைவேண்டல் செய்து கிடைக்கப்பெற்ற குழந்தையினால் தேவசகாயத்திற்கு தங்குவதற்கு ஒரு குடிசை அந்தக் காவலரால் கட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது.

காயங்களில் வலியூட்ட பூசப்பட்ட மிளகு பொடி காயங்களை மாற்றும் மருந்தாக மாறியது. இன்னும் தன்னிடம் தேடிவந்த மக்களுக்காக இவர் இறைவேண்டல் செய்து அவர்களது தேவைகளை பூர்த்தி செய்தார்.

இறந்த ஆட்டுக்குட்சிக்கு உயிர் கொடுத்தார். மகோதர நோய் தாக்கப்பட்ட பெண்ணைக் குணமாக்கினார். குழந்தை இல்லாத பெண்ணுக்கு குழந்தை வரம் பெற்றுத் தந்தார். ஊழைப் பெண்ணை பேசவைத்தார். தன் மாமனாரின் உடல்நலம் பெற இறைவேண்டல் செய்து குணம்பெறச் செய்தார்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவரது மரணத்திற்கு சான்று பகர்ந்த இயற்கை அவரது வல்லமை மிகுந்த இறை உடனிருப்பை இன்றும் உலகிற்கு உணர்த்திக் கொண்டிருக்கிறது.

இவரைச் சுட்டு வீழ்த்தியதும் பாறைகள் மணியோசை எழுப்பியது. இவரது உடலுக்கு நிழல் தந்த ஆஸமரத்தின் கிளைகள் இன்னும் தனித்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றன. கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு அவர் இறைவேண்டல் செய்த இடத்தில் அவரது கைமுட்டும், கால்முட்டும் பதிந்துள்ளன.

இவ்வாறு தன்னுள்ளும், தன்னைச் சுற்றியும், தன்னிடம் வந்த மக்களுக்காகவும் அருள் அடையாளங்களை நிகழ்த்தி வாடிக் கிடந்த சமுதாயத்திற்கு வாய்க்காலாய் அமைந்தார்

மறைசாட்சி தேவசகாயம். இறுதி நாட்களில் காவலர்களால் துன்பம் அதிகமாக்கப் பட்டாலும் அவர் தெம்புடன் காணப்பட்டார். மறைசாட்சியாய் மரிப்பதை மகிழ்ச்சியெனக் கண்டதால் தன்னை துன்புறுத்தியவர்களுக்காகவும், நாட்டுக்காகவும், அனைத்து மக்களுக்காகவும் தன்னுடைய இறுதி இறைவேண்டலில் மன்றாடினார்.

போதனையின் சாரத்தையும், அருள் அடையாளங்களின் அணிவகுப்பையும் சகித்துக் கொள்ள முடியாதவர்கள் நாலியின் வாயிலை அடைத்து விட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் ஊருக்கு வெளியே காற்றாடுமலைக்குக் கொண்டு சென்று சுட்டுக் கொண்றார்கள்.

இவ்விருவரின் விசுவாச இரத்தம் இவர்கள் சாய்ந்த மண்ணை மட்டுமல்ல, மக்களின் இதயங்களையும் ஈரமாக்கியது. எதிரிகளின் உள்ளம் உவகையால் மலர்ந்தாலும் இவர்களிடம் நம்பிக்கை கொண்ட மக்களின் மனம் வாட்டத்தால் வதங்கியே போனது.

இருவரின் உடல்களையும் இறைபற்றும், இவர்களிடம் நம்பிக்கையும் உள்ள மக்கள் எடுத்துச் சென்று கண்ணீருடன் அடக்கம் செய்தார்கள்.

“மறைசாட்சிகள் தூண்களில் கட்டப்பட்டனர், சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர், சாட்டையூடு பட்டனர், ஈட்டிகளால் குத்தப்பட்டனர், சுட்டெரிக்கப்பட்டனர், தலை வெட்டப்பட்டனர். இப்படி இருந்தும் கிறிஸ்தவர்கள் பலுகிப் பெருகினர்” என புனித அகஸ்டின் சொல்வது போல இவர்கள் இருவரின் மரணத்திற்குப் பிறகு அந்த சமுதாய சூழ்நிலைகளில் மக்கள் மனம் மாற்றம் பெற்று கிறிஸ்துவை அதிக அளவில் ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

ஸ்தேவான் இறப்பிற்குப்பின் எருசலேம் திருச்சபை பெரும் இன்னவுக்கு உள்ளானது. திருத்தாதர்களைத் தவிர மற்ற எல்லாரும் யூதேயா, சமாரியாவின் நாட்டுப்புறமெங்கும் சிதறி ஒடினாலும் அவர்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் இருந்தார்கள். தேவசகாயத்தின்

மறையை திரும்ப தழுவினார்கள். தேவசகாயத்தின் மனைவி தேவசகாயம் இறந்த பின்பு சிறிது காலம் மறையை விட்டாலும் பின்னாளில் உறுதியுடன் மீண்டும் தன் கிறிஸ்தவ மறைக்காக வாழ்ந்து உபிரவிட்டார்

இவ்வாறு ஸ்தேவானைக் கொன்ற கற்கள் அவரை இயேசுவின் முதல் மறைசாட்சியாகவும், தேவசகாயத்தைக் கொன்ற துப்பாக்கித் தோட்டாக்கள் அவரை இந்தியாவின் முதல் மறைசாட்சியாகவும் அலங்கரித்து அழகு பார்த்தன.

கற்களும் தோட்டாக்களும் இந்த சாதனையாளர்களுக்கு சட்டையில் குத்தப்பட்ட ரோசாப்பூவாய் மணம் வீசியது.

கடவுளின் அழைப்பைப் பெற்றவராய் - பவுலும் தேவசகாயமும்

“உன்னையில், என்னைப் பெருத்தமட்டில் என் ஆண்டவராம் கீரிஸ்து இயேசுவைப் பற்றிய அறிவே நான் பெறும் ஒப்பற்றச் செல்வத். இதன் பெருட்டு மற்ற எல்லாவற்றையும் இழப்பகக் கருதுகிறேன். அவர் பெருட்டு நான் அனைத்தையும் இழந்து விட்டேன். கீரிஸ்துவை ஆதாயமாகக் கொள்ள எல்லாவற்றையும் குப்பையாகக் கருதுகிறேன்.”

(பலி 3:8)

ஏற்காடு - மகாஷ்மை - மணாந்தி - மகாந்தி

கதிர்
09

வறுமை நிலையிலிருந்து ஊதாரி மைந்தன் பெற்றுக் கொண்ட மனமாற்றம் அவருடைய தந்தையுடன் வளமையாய் வாழ வைத்தது. பாவ நிலையில் பழிச் சொல்லுக்குள்ளான சக்கேயுவின் மன மாற்றம் அவருக்கு இயேசுவுடன் உணவருந்தும் வாய்ப்பை வழங்கியது.

இஸ்ராயேல் மக்களுடைய மனமாற்றம் அவர்களை எகிப்தின் அடிமைத் தனத்திலிருந்து மீட்டுக் கொண்டுவரக் காரணமாக இருந்தது. யோனாவின் மனமாற்றம் நினிவே நகர மக்களை அழிவிலிருந்து விடுவித்து அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் போதனையானது. மன்னர் நெடுகத்னேசர்

நூம்

“காயங்களால் கருத்து இந்த மேஹம் நம்மீது பூமழையை அல்லவாக் கொட்டுத் தீர்த்து போஸிருக்கிறது. வேதங்களால் வெடுத்து இந்த பருத்தியிட்டு நமக்கு அழகான ஆடையை அல்லவா உடுத்திச் சென்றிருக்கிறது”

மற்றும் தாரியுவின் மனமாற்றம் மக்கள் அனைவரையும் ஒரே கடவுளை வழிபட ஆணை பிறப்பித்தது. யாக்கோபின் புதல்வர்களின் மனமாற்றம் இஸ்ராயேல் மக்கள் எகிப்தில் பலுகிப் பெருக ஆசீர்வாதமாக அமைந்தது.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொருவர் அடைந்த மனமாற்றம் மகிழ்வைத் தந்திருக்கிறது.

மனமாற்றம் என்பது தான் வாழுகின்ற சூழ்நிலையிலிருந்து, தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கொள்கையிலிருந்தும், பழக்கவழக்க பண்பாட்டு முறைகளிலிருந்தும், உரையாடல், ஒழுக்க நெறிமுறைக் கோட்பாட்டின் அடித்தளத்திலிருந்தும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது. இத்தகைய ஒரு மனமாற்றம் ஒரு தனிநபரைச் சார்ந்ததாக இருந்தாலும் அது அவரைச் சார்ந்த மக்களுக்கும், அவர் சார்ந்த சமூகத்திற்கும் ஒரு மிகப்பெரிய பலனைத் தந்திருக்கிறது. அந்த பலன் புதுவாழ்விற்கும், நிறைவாழ்விற்கும் வித்தாக அமைந்திருக்கிறது.

புதுவருடப் பிறப்பின் தொடக்கத்தில் எடுக்கும் ஒரு சில மனமாற்ற முடிவுகளும், பிறந்த நாள் விழாக்களில் எடுக்கப்படும் ஒரு சில மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளும், திருமணத்திற்குப் பின் விடப்படும் ஒரு சில கொள்கை செயல்முறைகளும் தனிமனித வாழ்வில் தொடந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா என்பது கேள்விக்குறியே. ஒரு சில நாட்கள் மட்டும் கடைப்பிடித்து விட்டு மீண்டும் பழைய நிலைக்கு திரும்புவது அல்ல மாற்றம். அது தொடர்ந்து பிரதிபலிக்க வேண்டியது. மாற்றத்திற்கான அடையாளத்தை அன்றாடம் வாழ்ந்து காட்ட வேண்டியது கட்டாயம்.

அவ்வாறு இறுதிவரை தனது மனமாற்றத்தை பிரதிபலித்து வெற்றி கண்டவர் தேவசகாயம். அக்கால உயர்குலமான நாயர் குலத்தில் பிறந்து கிறித்துவின் போதனைகளாலும், வாழ்க்கை முறைகளாலும் கவரப்பட்ட தேவசகாயம் பெற்றுக் கொண்ட மனமாற்றம் தெற்கில் கிறித்தவ நிலத்திற்கு போடப்பட்ட உரமாக அமைந்தது.

அவர் அடைந்த அந்த மனமாற்றம் மக்களின் வீழ்ந்து கிடந்த வாழ்க்கை முறைகளை கம்பீரமாக எழுந்து நிற்கச் செய்தது அப்படி ஒரு மாற்றம் அவரிடம் ஏற்பட்டிருக்காவிட்டால் அடிக்கப்பட்டு அடக்கப்பட்டு அடங்கிப் போயிருந்த ஒரு சமூகம் ஆர்ப்பரித்து வெற்றிவாகை சூடுவது கானல் நீராகவே இருந்திருக்கும்.

விசாரணைக்காக அவர் மேற்கொண்டது துன்பப் பயணங்கள் அல்ல, மாறாக திருமறைப் பணிக்கான இன்பப் பயணம். மனமாற்றம் இந்த புதுக் கிறித்தவனுக்கு மகிழ்வைத் தந்தன. புது ஆற்றலைத் தந்தன. இறுதிவரை நிலைத்து நின்று போராடும் துணிவைத் தந்தன.

விலிலியத்தில் பார்க்கும் போது திருமழுக்கு யோவான் தொடங்கி மனமாற்றம் அடைய போதித்தவர்கள் பலரும் கடுமையானத் துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறார்கள். கிறித்துவை நம்பியவர்களைத் துன்புறுத்திக் கொலை செய்து சிறையிலும் அடைத்த சவுல் என்கிற மனிதரின் மனமாற்றம் பவுலாக, இறைவாக்கினராக, முதன்மையான திருத்தாதராக அவரை உலகிற்கு பிரகடனப்படுத்தியது. மனமாற்றம் அடைந்த பின் அவரிடம் காணப்பட்ட உறுதி அவரை யூதர் அல்லாத பிற இனத்தாருக்கும் இறைவாக்கு உரைக்க வைத்தது. இதனால் பிற இனத்தாரின் திருத்தாதர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

இயேசு வாழ்ந்த காலத்தில் திருத்தாதர்கள் பலர் இயேசுவால் நியமிக்கப்பட்டு பல்வேறு பணிகளுக்காக பல்வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அவ்வாறு அவர்கள் சென்ற இடங்களில் அவர்களின் பணி மக்களின் மனமாற்றத்தை விரும்பியதாக இருந்தது. இதனால் பல இடங்களில் அவர்களுக்கு எதிர்ப்புகள் வந்தன. துன்பங்கள் வந்தன. தண்டனைகளும், கொடுமைகளும் வந்தன. திருத்தாதர்கள் செப்தேயின் மகன் யோவானைத் தலிர மற்ற அணைவரும் கொல்லப்பட்டனர்.

கி.பி. 64-இல் பேதுரு என்னும் சீமோன் தலைக்ஷோக சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

கி.பி. 44-இல் செபதேயுவின் மகன் யாக்கோபு தலை வெட்டப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். இவர்தான் திருத்தாதர்களில் முதலாவதாக இறந்த மறைசாட்சி.

அந் தி ரே யா ‘X’ வடி வ சி லு வை யி ல் அறையப்பட்டார்.

கி.பி. 54-ல் பிலிப்பு சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

பார்த்தலமேயு (நக்தானியேல்) தோல் உரிக்கப்பட்டு தலைவெட்டுண்டு இறந்தார்.

கி.பி. 60-ல் மத்தேயு கோடரியால் வெட்டுண்டு இறந்தார்.

கி.பி. 72-ல் தோமா ஈட்டியால் குத்தப்பட்டு இறந்தார்.

அல்பேயுவின் மகன் யாக்கோபு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, கல்லாலும் தடியாலும் அறையுண்டு இறந்தார்.

யூதா ததேயு சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

யூதாசு இஸ்காரியோத்து தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

யூதாக்குப் பதிலாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மத்தியா கல்லால் அடிக்கப்பட்டு தலை வெட்டுண்டு இறந்தார். இவ்வாறு திருத்தாதர்கள் மறைசாட்சிகளாகவே மரித்திருக்கிறார்கள்.

உயிர்த்த இயேசுவிடம் கலந்துரையாடி அவரால் மனமாற்றம் பெற்று திருச்சபையின் தூணான பலுவின் விசுவாச வாழ்க்கையும் துன்பம் மிகுந்ததாகவே காணப்பட்டது. இவரைப்போல கிறித்துவுக்காக அதிகமாகத் துன்பங்கள் பட்டவர்கள் யாரும் இருக்கமுடியாது. எதிர்ப்புகள், அவமானங்கள், சாட்டையாடுகள், விரட்டப்படுதல், ஒடுக்கப்படுதல், சிறைவாசம் என பலவகையான இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் இறைவாக்கு உரைத்ததால்

இறைவாக்கினர்களுள் ஒருவரானார். திருத்தாதராக தரம் பிரிக்கப்பட்டார். இந்த திருத்தாதர் என்னும் சொல்லின் கிரேக்கப் பொருள் ‘தூதுவர்’ அல்லது ‘அனுப்பப்படவர்’ என்பதாகும். பிற இனத்தாருக்கும் யூத மக்களுக்கும் இடையே இறைவனின் பணிக்காக பவுல் தூதுவராக அனுப்பப்பட்டார்.

விவிலியடப் பின்னணியில் பவுல்

பவுல் கி.பி. 9 தொடங்கி 67 வரை வாழ்ந்தவர். சிசிலியாவின் தர்க் நகரில் பிறந்தவர். உரோமைக் குழுமகள் பென்யமின் குலத்தவர். யூத மதத்தைப் பின்பற்றி வாழ்ந்தவர். கிறித்தவர்களைத் தேடி அழிக்கும் கூட்டத்தில் தலைமையாக இருந்து செயல்பட்டவர். ஸ்தேவானை ஊருக்கு வெளியே கல்லால் ஏறிந்து கொண்ற சாட்சிகளின் மேலுடைகளைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தவர் இந்த சவுல். தமஸ்கில் வாழும் கிறிஸ்தவர்களை கைது செய்து எருசலேமிற்கு கொண்டு வருவதற்காக செல்லும் வழியில் உயிர்த்த இயேசுவின் காட்சிக் கிடைக்கப் பெற்று அவரது வார்த்தையால் மனமாற்றம் பெற்று தமஸ்குவில் தஞ்சம் அடைந்து அங்கு இறைவனின் வார்த்தைக்கு ஏற்ப அனையாவினால் 3 நாட்களாக இழுந்த பார்வையை மீண்டும் பெற்று அவருடைய அறிவுரைப்படி திருமுழுக்குப் பெற்றவர். அங்கிருந்தே தனது சாட்சிய வாழ்வைத் தொடங்கியவர்.

எந்த மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினாரோ அந்த மக்களுக்காகவே பணி செய்தார். யூத உலகத்தையும் கிரேக்க உலகத்தையும் இணைத்த ஒரு மனிதர். கிறித்து யூதர்களுக்கு மட்டுமல்ல எல்லாருக்கும் சொந்தமானவர் என மறைபணி ஆற்றினார். திருச்சபையின் ஆரம்பக்கால கட்டத்தில் கிறித்தவ நம்பிக்கை பரவ இவர் ஒரு முக்கிய காரணமாக செயல்பட்டார். இவர் எழுதிய திருமுகங்கள் புதிய ஏற்பாட்டை அலங்கரித்தன. பவுல் கி.பி. 67-இல் உரோமில் தலைவெட்டிக் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

மாற்றம்

பவுலின் மனமாற்றமும் மறைபணியும் இறைவனால் பெற்ற மகத்துவம் போலவே தேவசகாயத்தின் சாட்சிய வாழ்விலும் மனமாற்றமும் அதனால் அவர் ஆற்றிய மறைபணியும், இறைவனால் அருளப்பட்ட மகத்துவம் ஆகும். இன்று இவரை பல ஆஸயங்களிலும் இல்லங்களிலும் குருசடிகளிலும் வைத்து மக்கள் வணங்க காரணமாக இருப்பது இதுவே.

தேவசகாயத்தின் மனமாற்றம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமை வாழ்வை முழுக்கமிட்டன. வறண்ட நிலங்களில் பயிரிடும் போது ஒருமுறை தண்ணீர் ஊற்றினால் வளர்ந்துவிடும் என்று விதையாய் இருண்ட மனங்களில் ஒருமுறை இவரால் வீசப்பட்ட மறைபணி என்னும் சிறிய விதை விருட்சத்தைத் தந்தது. பல இடங்களிலும் நாடுகளிலும் இவருக்கு வணக்கம் செலுத்தி வழிபட மறைசாட்சியாய் மரிக்க இறைவனின் மகத்துவமும் மேலோங்கியிருந்தது.

தமஸ்கு நோக்கி கிறித்தவர்களை வெறிகொண்டு பழிவாங்கச் சென்ற பவுலின் பயணம் தடைப்பட்டது. 'நீ துன்புத்தும் இயேக நானே' என்ற குரலொலியில், பார்வையைப் பறித்த அந்த ஒளியில் நிலத்தில் வீசப்பட்ட ஆலமர விதையாய் விருட்சமாகப் படர்கிறார். கிறித்துவ விழுதுகள் அதன் தாய் வேரினைத் தாங்கி எங்கும் வியாபித்து வளர தன்னையே உரமாக்குகிறார். இவருடைய மனமாற்றம் பல பிற இனத்தாருக்கும் கிறித்துவை அறிவித்தது. யூதர்கள் தங்களுக்கு மட்டும் தான் இயேக என்று எண்ணியிருந்த குறுகிய சிந்தனையை சிதறச் செய்து, அனைவருக்கும் சொந்தம் என முழங்கி நின்றது. வழக்கம் போல் பொறாமை கொண்ட எதிரிகளின் பொய்யானக் குற்றச்சாட்டுகளால் விசாரணையும் அதனைத் தொடர்ந்து தண்டனைகளும் கிடைக்கப்பெற்றன. இவ்வாறு அவர் பெற்ற ஒரு புது வாழ்க்கை அவரில் மட்டுமல்ல, சமுதாயத்திற்கும் பலன் தந்தது. இறை மனித உறவின் பாலமானது.

தேவசகாயத்தின் மனமாற்றம் குளச்சல் போன்போது கைதியாகப் பிடிக்கப்பட்ட டிலனாயின் நட்புறவால் கிடைக்கப் பெறுகிறது.

மனமாற்றம் பெற்ற தேவசகாயம் மூடநம்பிக்கையிலிருந்தும், அடக்குமுறை நெறிமுறைகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற்றதாக மகிழ்ந்தார். திருமுழுக்கு பெறுவது கடினமான காரியமாக இருந்தாலும் அதைத் தகுந்த தயாரிப்போடு பெற்றுக் கொண்டார். அதற்காக மறைக்கல்வியை வடக்கன்குளம் பங்கு உபதேசியாரிடம் கற்று முறையாக தியாகம் செய்து இறைவாழ்வை தன் புது வாழ்வாக ஏற்று மகிழ்ந்தார். திருமுழுக்குப் பெற்ற பின் தன்னை மறைத்துக் கொண்டு வாழாமல் அராசவைப் பணியில் தொடர்ந்து இறைசிந்தனையை போதித்தார். காலம் தாழ்த்தாமல் வாய்ப்புகளை நழுவ விடாமல் இவர் செய்த மறைபணி பலரின் மனமாற்றப் பணியாக அமைந்தது. தான் பெற்ற மனமாற்றத்தை பிறருக்கு அளிப்பதிலும், இறைநம்பிக்கையை பரப்புவதிலும் தெளிவாக இருந்த தேவசகாயம் தன் மனைவியிடம் தொடங்கி உற்றார் உறவினர், குடும்பத்தார் மற்றும் அராசவை ஊழியர்கள் என அனைவரிடமும் இறைநம்பிக்கை வளரக் காரணமானார். வீதியில் நடப்போரும், விழிகளில் கண்ணீர் நிரப்பி வலியில் துடித்த தேவசகாயத்தின் மனமாற்றத்தின் உறுதியைக் கண்டு வியப்புற்று அவரின் போதனைகளைக் கேட்டனர்.

மறைபணியில்

பவுல் மற்றும் தேவசகாயம் இருவரின் மறைபணியும் ஒரு சிறைப்பணியாகவே இருந்தது. இவ்விருவரும் திருத்தாதர்கள் போல் தூதுரை அறிவிக்கிறார்கள். அருங்குறி ஆற்றுகிறார்கள். கோயிலுக்குச் சென்று செபிக்கிறார்கள். சிறையில் கடவுளுக்கு ‘புகழ்பா’ பாடுகிறார்கள். சிறைக்காவலர் இவ்விருவர்களால் கணிவு பெறுகிறார்கள். பவுலின் கைக்குட்டை நோய்களைக் குணமாக்கியது போல தேவசகாயத்தின் இறைவேண்டல்

நோய்களை குணமாக்கியது. போலி மந்திரங்களை இருவரும் எதிர்க்கிறார்கள். இவர்கள் தங்களது மறைபணியை தொடங்கிய நாட்களிலிருந்து இவர்களுக்கு நடந்தவைகளும் ஒன்றுபட்டு காணப்படுகிறது. அவற்றில் மூன்றை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். சிறை, கொலை முயற்சிகளிலிருந்து தப்பித்தல், கொலை.

தான் மனமாற்றம் பெற்றபின் உடனடியாக பவுல் இயேசுவே இறைமகன் என்று தொழுகைக்கூடங்களில் பறைசாற்றத் தொடங்கினார். தன்னுடைய மனமாற்றத்திற்கு பிறகு அவர் எதற்காகவும் காத்திருக்கவில்லை. நாட்களை தள்ளிப்போட்டு இளைப்பாறவுமில்லை. தமஸ்கு நகரிலே தன் பணியை தொடங்குகிறார். சீடர்களோடு தங்கியிருந்து மறைபணி ஆற்றுகிறார்.

தேவசகாயம் முழுமையாக சிந்தித்து, தெளிவாக ஆராய்ந்து எடுத்த எந்த ஒரு முடிவும் காலம் தாழ்த்தி எடுக்கப்படவில்லை. திருமுழுக்காக இருந்தாலும், சிறையில் ஒப்புரவு அருள்டையாளம், நற்கருணை, தொலைதூரம் நடந்து திருப்பலியிலும் இறைக்கொண்டாட்டங்களிலும் பங்கெடுத்தல், மறைபரப்பும் பணி என நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் அனைத்தும் சரியான நேரத்தில் அவரால் செய்யப்பட்டவை. கிறித்தவ மதத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர் அரசர், அமைச்சர், நண்பர்கள் குடும்பத்தினர்கள் என யாருடைய அனுமதிக்காகவும் காத்திருக்கவில்லை. இறைவனுடைய அழைப்பை உணர்ந்து முழு சம்மதத்துடன் மனம் மாற்றம் பெறுகிறார். மற்றவர்கள் என்ன சொல்வார்களோ? என்ற சிந்தனையும் அவரிடம் இல்லை. எதற்கும் தயாரான ஒரு மறைசாட்சியின் பயணம் பலருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

மன்னாரின் ஆவேசம், தளவாயின் தந்திரம், உற்றார் உறவினாரின் வேடிக்கைப் பேச்சு, மாமியாரின் கண்ணரீ, மனைவியின் முகவாட்டம் என அவருடைய மறைபணியின் படிக்கட்டுகள் தடைக்கற்களால் கட்டப்பட்டன. அரசவை அங்கத்தினரின் கிண்டல் பேச்சு, மந்திரிகளின்

நயவசகப்பார்வை, அந்தணர்களின் ஆவேசச் செயல் என தேவசகாயத்தின் தொடக்க கால கிறித்தவ வாழ்வு வேதனை கலந்த சோதனையாகவே அமைந்தது.

சிறையில்

தூய பவுல் தனது திருத்தாதுப் பணிக்காலத்தில் அவர் மேற்கொண்ட மூன்று திருத்தாதுப் பயணங்களும் அதாவது கி.பி. 45-49-ல் முதல் பயணமும், கி.பி. 50-52-ல் இரண்டாவது பயணமும் கி.பி. 53-58-ல் மூன்றாவது பயணமும் முக்கிய இடத்தை பெறுகின்றன. திருச்சபையில் நிலவிய கருத்துக்களை, கருத்து வேறுபாடுகளை தனது தெளிவான அருஞ்சரகளாலும் கடிதங்களாலும் பவுல் விளக்கினார்.

மேற்கு ஆசியப்பகுதியிலிருந்து வந்த யூதர்கள் பவுலின் மீது குற்றம் சாட்டினார். இஸ்ராயேல் மக்களுக்கும், திருச்சட்டத்திற்கும், ஆலயத்திற்கும் எதிராக போதிக்கிறான். தேவாலயத்திற்குள் பிற இனத்தாரை அழைத்துக் கொண்டு வந்து தூய இடத்தை தீட்டுப்படுத்துகிறான் என்று அவர் மீது சூறிய குற்றச்சாட்டுகள் அவருக்கு எதிராக பெரும் கலகம் ஏற்படக் காரணமாகியது. அவரைக் கைது செய்து உரோமைப் படைவீரன் அவரை பெரிய குருவிடம் அழைத்துச் செல்கிறான். விசாரணையில் அவர் ஒரு உரோமைக் குழுமகள் என்பதால் அவருக்குத் தண்டனை வழங்கப்படாமல் யூதர்களிடமிருந்து அவரைக் காப்பாற்ற உரோமை ஆளுநர்களிடம் அவரை படைத்தலைவன் ஓப்புவித்தான்.

எருசலேமில் சிறைவாசம், பின் செசரியாவில் சிறைவாசம், செசரியாவிலிருந்து உரோமைக்கு கைத்திகளுடன் பயணம் செய்தார். எருசலேம் தொடங்கி உரோமைக்குச் சென்ற பவுல் விலங்கிடப்பட்ட கைதியாகவே சென்றார். சிறையில் இருந்தவாறே மறைபணிக்காக இவர் எழுதிய மடல்கள், பலருக்கும் அறிவுரை சூறுவனவாகவும், இறைவனைப் பற்றிய தெளிவான சிந்தனையை ஏற்படுத்தக்

கூடியவையாகவும் இருந்தன. இந்த மடல்கள் ‘சிறைக்கூட மடல்கள்’ என அழைக்கப்பட்டன.

கி.பி. 1749 பிப்ரவரி 23-இல் பத்மனாபபுரம் குன்றிக்காடு இல்லத்திலிருந்து அரசரின் ஆணைக்கிணங்க காவலர்கள் தேவசகாயத்தைக் கைது செய்கிறார்கள். இதைக்கண்ட டிலனாய் மிகவும் வருத்தமுற்றார். பின் தேவசகாயம் பீட்டர் பாரோல் என்ற அருட்பணியாளிடமிருந்து உதயகிரி தூய மிக்கேல் அதிகார் ஆலயத்தில் வைத்து ஒப்புரவையும், நற்கருணையையும் பெற்றுக் கொண்டார். அதோடு அருட்பணியாளர் சொன்ன செபஸ்தியாரின் மறைசாட்சிய வாழ்வு தேவசகாயத்தை மேலும் ஊக்கப்படுத்தியது.

கைது செய்யப்பட்ட தேவசகாயத்தை முதலில் பத்மனாபபுர சிறையில் அடைத்தார்கள். தாலுகா அதிகாரிகளின் விசாரணை நிறைவெட்டந்த நிலையில் திருவிதாங்கோடு சிறையில் அடைத்தார்கள். பின்பு பெருவிளை சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்த தேவசகாயம் தவறாமல் நற்கருணையையும் ஒப்புரவு அருட்சாதனத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். கி.பி. 1751 குன் முதல் ஆகஸ்ட் முடிய இராமன்புதூர் பஞ்சவன் காட்டுப்பகுதியில் உள்ள தளவாய்ப்புரம் என்ற சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இங்கேயும் பணி. தாமஸ் டி பென்சேகா என்ற அருட்பணியாளிடமிருந்து ஒப்புரவு பெற்று நற்கருணை உட்கொண்டார். இந்த சிறையில் தேவசகாயத்தை பார்க்க வந்த பணி. ஆர்.எப். பிமாண்டல் சே.ச. அவர்கள் தேவசகாயத்தின் விலங்குகளை கையில் எடுத்து முத்தமிட்டார். பின்பு ஆரல்வாய்மொழிக் கோட்டை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

இந்தச் சிறைகளுக்கு தேவசகாயத்தைக் கொண்டு போகும் போதும் சிறையில் இருக்கும் போதும் அவருக்கு பல கொடுமைகள் செய்யப்பட்டன. அடித்தும் காலம் தாழ்த்தி உணவு வழங்கியும், சில சமயங்களில் உணவு ஏதும் வழங்காமலும் தினமும் மனம் மாற அறிவுறைகள் கூறியும் துன்புறுத்தினார்கள். ஆனால் தேவசகாயம் சிறையில் காவலர்களுக்குப் போதித்தார்.

பத்மனாபபுரம் சிறையில் தனது நண்பரான தொம்மன் திருமுத்துவுடன் சேர்ந்து இறைபுகழ் பாடி இறைவனைப் புகழ்ந்தார். மறைசாட்சிகளின் வரலாற்றையும், அருட்பணியாளர்களின் அறிவுரையையும் கேட்டு தனது மனதை உறுதிப்படுத்திக் கொண்டார். சிறையில் தன்னை சந்திக்க வந்த மக்களிடம் போதிக்கும் மறைபணியை செய்தார். ஒரே இடத்தில் அதிக நேரம் நின்று பறக்கும் பட்டாம்பூச்சியாய் அவரது மனம் பல மணி நேரம் இறைவனுடன் இணைந்து இறைவேண்டல் செய்தது.

கொலை முயற்சிகளில் தப்பித்தல்

தூய பவுல் கைதாகி சிறையில் அடைக்கப்பட்ட போதும், விசாரணைக்காக பல இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட போதும் பவுலை கொலை செய்ய முயற்சித்தார்கள். ஆனால் எதுவும் நிறைவேறவில்லை. ஏனெனில் அவரது திருத்தாதுரைப் பணி ஆண்டவரின் விருப்பப்படி இன்னும் நிறைவு பெறவில்லை.

எருசலேமில் கிரேக்க மொழி பேசும் யூதரிடம் சென்று அவர்களோடு வாதாடினார். அவர்கள் அவரை கொன்றுவிட முயன்றார்கள் [48]

தமஸ்குவில் வாழ்ந்து வந்த யூதர்கள் அவரைக் கொன்றுவிடத் திட்டமிட்டார்கள் [49]

கப்பலில் இருந்த கைதிகள் எவரும் நீந்தித் தப்பிவிடக் கூடாதென்று படைவீரர்கள் அவர்களைக் கொன்றுவிடத் திட்டமிட்டார்கள் [50]

செசரியாவிலிருந்து எருசலேமிற்குச் செல்லும் வழியில் பவுலை கொல்ல முயற்சிக்கிறார்கள் [51]

தலைமைச் சங்க விசாரணைக்கு வருமுன் அவரைக் கொன்று விட யூதர்கள் ஆயத்தமானார்கள் [52]

[48] திப 9:29

[51] திப 25:3

[49] திப 9:23

[52] திப 23:15

[50] திப 27:42

வாக்குவாதம் பயனற்றது. விவாதம் தேவையில்லை. சமத்துவம் தேவை. பழையவாதிகளின் வீண் பேச்சு தேவையில்லை. கடவுள் ஓருவரே என்ற அவரது திருத்தாதுப் பணியின் முக்கிய சிந்தனைகளால் கோபமடைந்தவர்கள் அவரைக் கொல்லத் துடித்தார்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் பவுலைக் கொல்ல முற்படும்போது அது இறைவனால் தடுக்கப்பட்டு மறைபரப்ப பல இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறார்.

இதேபோல், தேவசகாயத்தின் கொலை முயற்சிகள் இருமுறை தோல்வியைத் தழுவின. மக்களுக்கு தெரியும் வகையில் அரசனால் கொடுக்கப்பட்ட கொலைத் தண்டனை மக்களிடையே பெரும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திய நிலையில் அந்த தண்டனைகள் மாற்றியமைக்கப்படுகின்றன.

பத்மனாபபுரத்திலிருந்து குளுமைக்காட்டிற்குக் கொண்டு சென்று தலை வெட்டிக் கொல்ல அரசன் முதல் சட்டம் போடுகிறார். ஆனால் அவரின் குடும்ப நண்பரின் எச்சரிக்கையால் அந்த ஆணைத் திரும்பப் பெறப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். விசுவாச வாழ்வில் உறுதியடைந்த பலரும் தலைவெட்டிக் கொல்லப்படுவதே முக்கிய தண்டனையாக இருந்தது. திருமுழுக்கு யோவானின் தலையைத் தட்டில் பரிசாக அளித்ததிலிருந்து தொடங்கி, திருத்தொண்டர்கள், திருத்தாதர்கள், மறைசாட்சிகள் என பலரும் தலைவெட்டியேக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கி.பி. 1750 டிசம்பர் மாதம் தேவசகாயத்தை பெருவிளைக்குக் கொண்டு சென்று ஆராச்சாரிடம் ஒப்படைத்து தூக்கு போட்டு கொல்ல ஆணை பிறப்பித்தார் அரசர். ஆனால் அந்த ஆணையும் பின்னர் திரும்பப் பெறப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். இவ்வாறு தேவசகாயத்தை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொன்றுவிட முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொன்றுவிட முடிவு செய்தனர். ஆனால் அவரது மறைபணி அவரைக் கொண்டு சென்ற இடங்களிலெல்லாம் பரவ வேண்டும் என்ற இறைவனது விருப்பம் அதைத் தடுத்து நிறுத்தியது.

கொலை செய்யப்படுகிறார்கள்

பலும் உரோம் நகரில் தலைவெட்டப்பட்டு கொல்லப்பட்டார். தேவசகாயத்தை யாருக்கும் தெரியாமல் கி.பி. 1752 சனவரி 14-இல் ஆரல்வாய்மொழிக் கோட்டைவாசல் சிறையிலிருந்து காற்றாடுமலைக்குக் கொண்டு சென்று துப்பாக்கியால் கட்டுக் கொன்றார்கள்.

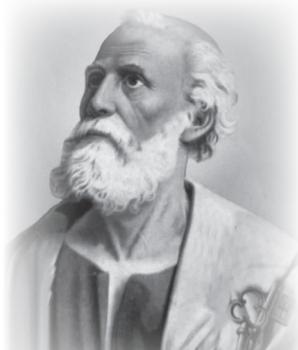
இறைவனின் மகிமையில்

மறைசாட்சியாய் இறந்த இவ்விருவரையும் இறைவனின் அருள் மகத்துவமடையச் செய்தது. திருத்தாதர்களைப் போல இயேசுவைக் கண்டார் பவுல். பணி செய்ய இயேசுவால் அனுப்பப்பட்டார். மற்ற திருத்தாதர்களைப் போல அருங்குறி ஆற்றினார். இறைசெய்தி பரப்புவதில் வெற்றி பெற்றார். கடிதங்கள் வழியாக பல இனத்து மக்களுக்கும் நன் நெறிகளையும், இறைவனின் விருப்பத்தையும் தெரிவித்தார். கிறிஸ்தவ மறைவளர்ச்சிக்கு தொடக்க காலத் திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய பங்கு ஆற்றினார்.

தேவசகாயம் இயேசுவைப் போன்று 5 காய மகிமையோடு மகத்துவம் பெற்றார். இவரது மரணத்திற்காக பாறைகள் ஓலியெழுப்பின. கண்ணீர் வடித்த கண்ணீர் பாறைகளும், மௌனமாக மனதுருகிய ஊமைப்பாறைகளும் இவரின் மரணத்திற்கு சாட்சியமாயின. கொச்சி ஆயர் கிளமெண்ட் ஜோசப் தேதேயும் என்ற நன்றிப்பாடல் பாடி திருப்பலி நிறைவேற்றி தேவசகாயத்தை மகிமைப்படுத்தினார். எல்லாவற்றிற்கும் நிறைவாக தேவசகாயத்தின் உடல் கோட்டாறு தூய பிரான்சிஸ் சவேரியார் பேராலயத்தின் பெரிய பீடத்தின் முன்பு அடக்கம் செய்யப்பட்டது. தேவசகாயம் பெற்ற துன்பத்திற்கும் மறைசாட்சிய வாழ்விற்கும் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்ட இந்த மகத்துவம் சிறப்பு வாய்ந்தது.

வெவ்வேறு நிலைகளிலிருந்து பவலும் தேவசகாயமும் கடவுளின் அழைப்பைப் பெற்றார்கள். பிறரை துன்புறுத்தப்

போகும் போது பவுலும், தான் துன்பப்படும்போது தேவசகாயமும் இறைபணிக்காக அழைக்கப்பட்டார்கள். கிறித்தவர்களை கொடுமைப்படுத்தும் பவுல் அந்த கிறித்தவர்களுக்காக பணி செய்கிறார். கிறித்தவ மக்களை தாழ்ந்த இழிவான மக்களாக எண்ணிக் கொண்டிருந்த காலத்தில் அந்த மக்களுக்காக குரல் கொடுக்கிறார் தேவசகாயம். இவ்விருவரின் அழைப்பும் அசாதாரணமானவை. ஆனால் இவ்விருவரும் தங்களுடைய அழைப்பின் காரணத்தை சாவ் சாதாரணமாக நிறைவேற்றினார்கள். மனமாற்றம், மறைப்பணி, இறைவனின் மகத்துவம் என அழைத்தலின் அனைத்து நிலைகளிலும் தங்களை வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டிய இவ்விருவரில் பவுலை திருச்சபையின் தூணாகவும், தேவசகாயத்தை திருச்சபையின் தோரணமாகவும் கடவுள் மகிழைப்படுத்தினார்.

இறைமன்றாட்டின் வீடு - பேதுருவும் தேவசகாயமும்

“எனது பெயரைப் போற்றிடும் என் மக்கள் சிறுமையுற்று, தங்கள் பாவஸ்களிலிருந்து மனம் வருந்தி, இரந்து மன்றாடி, என் தீருமுகத்தை நாடினால், வானகத்திலிருந்து அவர்களது மன்றாட்டுக்களைக் கேட்டு அவர்களின் பாவஸ்களை மன்னிப்பேன்; அவர்கள் நாட்டுக்கு நலன் அளிப்பேன்.”

(2 குறி 7:14)

நூற்றுவண்டாணி திடைப்

கதிர்
10

ஐான் பேக்ஸ்வெல் தான் எழுதிய பார்ட்னர்ஸ் இன் பிரேயர் (Partners in Prayer) என்ற புத்தகத்தில் செபத்தின் வல்லமையைப் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார்.

கி.பி. 1876, கோடைக் காலத்தில் வெட்டுக்கிளிகள் மின் னி சோட்டா (Minne Sota) என்ற பகுதியிலுள்ள பெரும்பாலான நிலபாப்பிலுள்ள பயிர்களை அழித்துவிட்டன. அதற்குத்த வருடம் 1877-ல் இ ன வே னி ற் கா ல த் தி ல் விவசாயிகள் வருத்தம் கொண்டனர். இந்த வருடமும் அந்தப் பேரழிவு உண்டாக்கும் பூச்சிகள் மீண்டும் வந்து பயிர்களை

இதயம் வென்றவர்

“பாசப் பல்லக்கில் பயணம் செய்து நேர்க்கரம் கொண்டு அனைத்து நிற்கும் இந்த பாசப்பற்றவையின் இதயம் நம்மைச் சூழ்ந்து வரசனைத் திரவியம்”

அ ழி த் து ஆ யி ர க் க ன க் கா ன ம க் க ஸி ஸ் வாழ்க்கையையும் கேள்விக்குள்ளாக்கி விடுமோ? என்று கவலையடைந்தார்கள்.

மிகவும் ஆபத்தான நேரத்தை உணர்ந்த அப்பகுதியின் கவர்னர் ஜான் S. பில்ஸ்பரி (John S. Pillsbury) ஏப்ரல் 26-ஆம் நாளில் அனைத்து ஆண்களும், பெண்களும், சூழ்ந்தைகளும் இறைவேண்டல் செய்து, உண்ணாமல் தவம் இருந்து இந்த பெரிய ஆபத்திலிருந்து காக்க இறைவனிடம் மன்றாட வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொண்டார். அந்தக் குறிப்பிட்ட நாளும் வந்தது. அனைத்து பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும், வணிக வளாகங்களும், அலுவலகங்களும் மூடப்பட்டன. பயபக்தியுடன் அமைதியான வழியில் அந்த மாநிலமே செபத்தில் மூழ்கியது.

அடுத்த நாள் வானம் வெளிச்சமாகவும், தெளிவாகவும் காணப்பட்டது. வெட்பநிலை மற்ற கோடைகாலங்களில் காணப்படுவதை விட அதிகமாகவே இருந்தது. அந்த மாநிலத்தின் பயிர்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்படும் வகையில் காத்திருந்த வெட்டுக்கிளிகள் முட்டைகளிலிருந்து மெதுவாக வெளியே வரக்காத்திருந்தன. தொடர்ந்து 3 நாட்கள் அந்த வெப்பமே நீடித்தது. இதனால் முட்டைகளிலிருந்து குஞ்சுகள் வெளிவர்ந்தன. அவற்றின் வெளியேற்றம் ஒரு பயிரையும் விட்டு வைக்காதோ என்ற அச்சத்தை உருவாக்கியது. ஆனால் அவர்களுடைய செபத்தின் லல்லமையால் நான்காவது நாள் வெப்பநிலை திடீரெனக் குறைந்தது.

இரவு உறைபனி அந்த மாநிலம் முழுவதும் சூழ்ந்தது. அதன் விளைவாக ஊர்ந்து, தவழ்ந்து சென்ற அனைத்து வெட்டுக்கிளிகளும் இறந்தன. இந்த மினிசோட்டா மாநிலத்தின் வரலாற்றில் கடவுளால் கேட்கப்பட்ட இந்த மக்களின் செபம் மிகவும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது.

செபத்தின் வழியாய் நாம் கேட்டவையோ, நமக்கு தேவையானவையோ சிறிது நேரம் காலம் தாழ்த்திக்

கிடைக்கப் பெறலாம். ஆனால் அவை கிடைக்காமல் போவதில்லை. கடவுளிடம் நம்பிக்கையாகக் கேட்ட எந்தவொரு செபழும் வீணாகப் போவதில்லை என்ற ஒரு சிந்தனையை இந்த நிகழ்வு நமக்கு உணர்த்துகிறது.

தேவசகாயம், இறைவேண்டலின் வல்லமையை உணர்ந்தவராய் அதையே தனது களைப்படைந்த உடம்புக்குக் கிடைத்த சத்துணவாகக் கொண்டார். நீண்ட நேரம் கண்மூடி செபிக்கும் அவரது செபத்தின் வல்லமை வறண்ட பாறையிலும் நீர் வரச்செய்தது. வெயிலிலும் குளிரிலும் குடையாக அமைந்தது. துண்பக்கடலை கடக்க உதவிய தூடுப்பாகவும் மாறியது.

விலிலியத்தில், புதிய ஏற்பாட்டில் இறைவன் தன் வீட்டைக் கட்டத் தேர்ந்தெடுத்த பாறை பேதுரு. இயேசு தேர்ந்தெடுத்த முதல் திருத்தாதர் பேதுரு திருஅவையின் முதலாம் திருத்தந்தையாகவும் பணியாற்றினார். இந்த மகிமைக்குக் காரணம் இவரிடம் காணப்பட்ட உரிமையான ஆழமான இறைவேண்டல்.

விவிலியப் பின்னணியில் பேதுரு

தந்தை பெயர் யோனா. கப்பர்நாகுமில் வாழ்ந்ததாகவும், திருமணமான வராகவும் காணலாம். பன்னிரு திருத்தாதர்களுள் தலைமையானவர். இயற்பெயர் சீமோன். இவரை சீடராக அழைத்தபோது இயேசு இவருக்கு ‘பேதுரு’ என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினார். இப்பெயர் தமிழில் ‘இராய்ப்பர்’ என அழைக்கப்படுகிறது. ‘ராய்’ என்னும் தெலுங்குச் சொல்லுக்கு “பாறை” (கல்) என்பது பொருள். பேதுரு கலிலேயாவைச் சார்ந்த மீனவர் ஆவார். இவரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் புதிய ஏற்பாட்டு நற்செய்தி நூல்களிலும் திருத்தாதர் பணியிலும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

தான் யார் என்று கேட்ட இயேசுவிடம் “நீர் மெசியா வாழும் கடவுளின் மகன்” என்று உரைத்ததால் இயேசுவின் பாராட்டைப் பெறுகிறார். “பாறையான உண்மேல் என்

திருச்சபையைக் கட்டுவேன். விண்ணகாலை உனக்கு தருவேன். மண்ணுலகில் நீ தடைசெய்வது விண்ணுலகிலும் தடை செய்யப்படும். மண்ணுலகில் நீ அனுமதிப்பது விண்ணுலகிலும் அனுமதிக்கப்படும்” என்று விண்ணுலகப் பணிக்காக பேதுருவைத் தயார் செய்கிறார்.

பேதுருவின் மாமியாரின் காய்ச்சலை இயேசு குணப்படுத்தினார். பேதுரு ‘கோபா’ என்று 9 முறை புதிய ஏற்பாட்டு நூல்களில் அழைக்கப்படுகிறார். யோவான் நற்செய்தி ஒரு முறையும் தூய பவுல் எழுதிய திருமுகங்கள் 8 முறையும் பேதுருவை ‘கோபா’ என்று அழைக்கின்றன. இதற்கு பாறை அல்லது கல் என்று பொருள். ‘பேதுரு’ என்னும் பெயர் திருத்தாதர் பணியிலும், நற்செய்தி நூல்களிலும் 150 தடவைக்கு மேலாக வருகிறது. ‘சீமோன் பேதுரு’ என்னும் இரட்டைப் பெயர் பெரும்பாலும் யோவான் நற்செய்தியில் சுமார் 20 தடவை வருகிறது. கி.பி. 64-இல் உரோமையில் நீரோ மன்னாரின் ஆட்சிக்காலத்தில் தலைகீழாக சிலுவையில் அறையப்பட்டு பேதுரு கொல்லப்பட்டார். வத்திக்கான் நகரத்தில் தூய பேதுருவின் கல்லறை உள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. திறவுகோலை கையில் வைத்தவராய் சித்தரிக்கப்படுகிறார்.

பேதுரு தன் சகோதரர் அந்திரோயாவால் இயேசுவிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார். இயேசுவின் நெருங்கிய சீடர்களான திருத்தாதர்கள் 12 பேரில் முதன்மை இடம் பேதுருவுக்கு அளிக்கப்பட்டது. திருத்தாதர் பணியில் 12 சீடர்களின் பெயரில் இவர் பெயர்தான் முதலாவதாக வருகிறது. இயேவுக்கு நெருக்கமான சீடர்கள் மூவருள் இவரும் ஒருவர். தண்ணீரில் நடத்தல், பாதங்களைக் கழுவதல், இயேசுவை முழுமுறை மறுதலித்தல், காலியான இயேசுவின் கல்லறையை முதன்முதலில் காணுதல், தொடக்க காலத் திருச்சபையில் முக்கியமான ஒரு நபராக பணியாற்றுதல், புதிய ஏற்பாட்டின் இரண்டு திருமுகங்களுக்கு (1 பேதுரு, 2 பேதுரு) ஆசிரியர்,

மறைசாட்சியாய் மரித்தல், என இவரை பல முக்கியமான நிகழ்வுகளில் காணலாம்.

தேவசகாயம் வேதகலபானை காலத்தில் மனங்ருதியுடன் இருந்து இந்தியாவின் முதல் மறைசாட்சியாய் இறந்தார். இந்தியாவிலிருந்து அழைக்கப்பட்ட முதல் மறைசாட்சி.

இந்த இருவருக்கும் இத்தகைய ஒரு மேன்மை கிடைக்க அவர்களின் இறைவேண்டல் தான் முக்கிய காரணமாக அமைந்தது.

இயேசு பேதுருவை தயார்படுத்துகிறார்

பேதுருவை இயேசு தெரிந்து கொண்ட முதல் நாளில் இருந்தே தயார்படுத்துகிறார். பல முக்கியமான சந்தர்ப்பங்களில் பேதுருவை அழைத்துச் செல்கிறார். இயேசு பேதுருவுக்கு ‘கோபா’ என்று பெயர் வைக்கிறார். யாயீரின் மகள் உயிர்ப்புக்கு சாட்சியானார். கெத்சமனி தோட்டத்திற்கு இயேசுவோடு சென்றவர். மால்குஸ் என்பவரின் காலதை வெட்டத் துணிந்தவர். தனியாக இருக்கும் போது உயிர்த்த இயேசுவின் காட்சியைக் கண்டவர். இவ்வாறு பேதுருவை ‘மனிதர்களை பிடிப்பவர்களாக்குவேன்’ என்று அழைப்பின் போதே அறிவித்த இயேசு, தன்னுடைய வாழ்வில் பல முக்கியமான இடங்களில் பேதுருவை உடன்வைத்திருக்கிறார்.

பேதுரு பல துண்பங்களுக்கு ஆளாகிறார். இறுதியாக செபத்தின் வல்லமையால் மீண்டு வருகிறார். சிறையில் சாட்டையால் அடிக்கப்பட்டார். ஏரோது கிறித்தவர்களை துண்பறுத்தும் காலத்தில் இவரைச் சிறையில் அடைத்தான். அற்புதமாக தேவதூதரின் உதவியோடு வெளியே வந்தார். தலைமைச் சங்க விசாரணையில் விவேகமாகப் பேசி தண்டனையிலிருந்து தப்பித்தார். எல்லாவற்றிற்கும் அவருடைய செபத்தின் மகிழமேயே காரணம்.

இயேசுவின் பணிக்கு தேவசகாயம் தயாராதல்

தன்னுடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் ஒவ்வொரு செயலிலும், ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும்

அவர் மறைசாட்சியப் பணிக்கான பாதையில் நடக்கத் தயாரானார். தான் செபித்த எல்லா இடங்களிலும் அதற்கான வல்லமையைக் கேட்டுக் கொண்டார். இலக்கை நோக்கி செலுத்தப்பட்ட அம்பாய் அதிவேகத்தில் புறப்பட்ட இவருக்கு இறைவேண்டல் வழித்துணையாய் இருந்தது. அருட்பணியாளர்களுடன் கலந்தாலோசித்து அவர்களின் ஆசீரைப் பெற்று, நன்பார் டிலனாயின் அறிவுரையைப் பெற்று தன்னையே முழுவதுமாக தயார்படுத்திக் கொண்டார்.

பேதுரு மற்றும் தேவசகாயத்தின் இறைவேண்டல்கள் அவர்கள் செய்யத் துணிந்த காரியத்தைச் செய்ய கடவுளுடைய ஆசீரைப் பெற்றுத் தர பாலமாக இருந்தது. இவ்விருவரின் செபத்தின் வல்லமையை சில நிகழ்வுகளில் காணலாம்.

பேதுரு இறைவேண்டலில்

யோப்பா நகரில் தபித்தா என்னும் பெண் சீடர் நன்மை மற்றும் இரக்கச் செயல்கள் புரிவதில் வல்லவராய் திகழ்ந்தார். உடல்நலம் குன்றி ஒருநாள் அவர் இறந்துவிடவே, யோப்பாவிற்கு அருகிலுள்ள வித்தாவுக்கு பேதுரு வந்திருப்பதை சீடர்கள் கேள்விப்பட்டு அவரை அழைத்துச் சென்றார்கள். பேதுரு அனைவரையும் வெளியே அனுப்பிவிட்டு முழுந்தாள் படியிட்டு இறைவனிடம் வேண்டி “தபித்தா, எழுந்திரு” என்றார். உடனே அந்தப் பெண் சீடர் கண்களைத் திறந்து பேதுருவைக் கண்டு எழுந்து உட்கார்ந்தார். அவரது செபம் சுருக்கமானது. ஆனால் சக்திவாய்ந்தது. இதைக்கேட்ட மக்கள் பலர் மனம் மாறினார்கள். செபத்திற்கு முக்கியம் நம்பிக்கை என அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. எனவே தான் நம்பிக்கை குன்றியவர்களை வெளியே அனுப்பி விட்டு அந்த சீடருக்காக செபித்தார் பேதுரு.

பேதுரு தலைமைச் சங்கத்தின் தண்டனைத் தீர்ப்பிலிருந்து தப்பிக்கிறார். பின்பு இறைவேண்டல் செய்து சீடர்கள் அனைவரும் தூய ஆவியின் ஆற்றலைப் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

பேதுரு உடல்நலம் குண்றியோரை குணமாக்கியதற்காக தலைவர்கள், மூப்பர்கள், மறைநூல் அறிஞர்களுடன், தலைமைக் குருவான அன்னாவும், கயபா, யோவான், அலக் சாந்தர் ஆகியோரும், தலைமைக் குருவின் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களும் பேதுருவிடம் கேள்வி கேட்டார்கள். எப்படி நிகழ்ந்தது? என்று விசாரணை செய்தார்கள். பேதுருவின் ஞானமான பதிலால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. பேதுரு குணமாக்கியது வெளியே தெரிந்தால் இறைவனிடம் நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகும் என்பதால் “இயேசுவைப் பற்றிக் கற்பிக்க கூடாது” என்று கட்டளையிட்டார்கள்.

விடுதலையானவர்கள் தங்களுடன் இருந்த மற்ற சீடர்களிடம் இதை அறிவித்தார்கள். இதைக் கேட்ட அனைவரும் ஒரே மனத்துடன் தங்கள் குரலை கடவுள்பால் எழுப்பி மன்றாடனார்கள். அவர்களின் மன்றாட்டில் அச்சுறுத்தலுக்கு எதிரானத் துணிவைக் கேட்டார்கள். இயேசுவின் வார்த்தைகளை எடுத்துக்கூற அருள் கேட்டார்கள். நேர்மையற்றோருக்கு நலமும் அருள் அடையாளங்களும் அரும் செயல்களும் நடைபெற மன்றாடனார்கள். அவர்களின் செப வல்லமையால் கூடியிருந்த இடம் அதிர்ந்தது. அனைவரின் மீதும் தூய ஆவி இறங்கியது. கடவுளின் வார்த்தைகளைத் துணிவுடன் எடுத்துக் கூறினார்கள். பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்து இறைவனைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். கடவுளின் பெயரால் மக்களைக் குணப்படுத்தினார்கள். இது மக்கள் பலர் மனந்திரும்பக் காரணமாக இருந்தது.

தேவசகாயம் இறைவேண்டலில்

இறைவனிடமும், இறையன்னையிடமும் இடைவிடாமல் வேண்ட துண்பங்களைத் தாங்கிக் கொள்ளும் திறனைப் பெற்றார்.

“என் ஆண்டவரே! என் தேவனே! எனக்கு அமைதி அருளும்” என இடைவிடாமல் பாடுகளில் வேண்டி

வந்தார். ஏனெனில் அடக்குமுறையான விசாரணைகளில் அவருக்கு நீடித்த அமைதி தேவைப்பட்டது. கொடுமையான தண்டனைகளில் அவருக்கு பொறுமை தேவைப்பட்டது. கைகள் கட்டப்பட்டு எருமை ஊர்வலம் கொண்டுவரப்பட்ட இடங்களில் “இறைவா எனக்குத் துணைபுரியும்” என்று புன்முறையில் அவர் உதடுகள் உச்சரித்த செபம் அவருக்கு ஆற்றலைத் தந்தது. சிறிய செபமாக இருந்தாலும் அதன் வஸ்லமை அதிகமாயிருந்தது.

தளவாயின் கோபத்திற்கு ஆளாகி, அவரிடம் விவாதம் செய்து வீடு திரும்பிய போதும் மக்களுக்குத் துண்பங்கள் நேர்ந்துவிடக் கூடாது என்று முன்னெச்சரிக்கையாக இறைவேண்டல் செய்தார். முட்டிடிச்சி புலியூர்க்குறிச்சியில் அதிசயம் செய்யும் முன்பு அவர் இறைவேண்டல் செய்து “இயேகவே!” என உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்து அழைத்தார். தாங்க முடியாத தாகத்தை இயேகவுக்கு காணிக்கையாக வைத்தார். ஆபேலின் காணிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு ஆசீர்வதித்தது போல, விதவையின் காணிக்கையை ஏற்று அருளியது போல, கண்களில் சிவந்த அவரது தாகத்தின் தண்ணை கடவுள் பாறையில் நீர்வாச் செய்து அணைத்தார்.

விசாரணைக் கூண்டில் ஓவ்வொரு தாலுகா அதிகாரியும் வழங்கிய தண்டனைக்கு முன்பாகவும், தண்டனையை அனுபவித்த போதும் நிறைவான, முழுமையான மனதுடன் இறைவேண்டல் செய்தார். எந்த அளவுக்கு அவரது இறைவேண்டல் இருந்தது என்றால் “இறைவா நீர் இவ்வளவு துண்பப்பட நான் சுகத்தோடுடிருப்பது நீதியாகுமா? இன்னும் கூடுதல் துண்பம் எனக்கு வந்தாலும் போதாதே” என்று மன்றாடனார். இயேசு பட்ட பாடுகளை நினைத்து தண்ணுடைய துண்பங்கள் ஒன்றுமில்லையே என எண்ணி மகிழ்ந்தார்.

இவ்வாறு உள்ளத்தின் ஆழத்திலிருந்தும், அன்பின் தியாகத்திலிருந்தும் இருவரிடமிருந்து வந்த இறைவேண்டல்களும் அவர்களுக்கு ஆறுதலாய் இருந்தது.

இறைவேண்டலின் மகிழமை

கடவுளின் இரக்கத்தைக் கேட்ட வரி தண்டுவோரின் செபம், கடவுளைப் புகழ்ந்து பாடி வழிபட்ட அபக்ஷக்கு செபம், மக்களுடைய குற்றங்களுக்காக பரிந்து பேசி செபித்த எஸ்ராவின் செபம், பாவங்களை அறிக்கையிட்டு மன்றாடிய தானியேலின் செபம், கண்ணோரோடு செபித்து தன் மரணத்திலிருந்து தப்பி, வாழ்நாளை அதிகரித்த எசேக்கியாவின் செபம், கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தைக் கேட்ட யாபேசவின் செபம், சாலமோனின் செபம், நன்றி சொல்லி செபித்த தாலீதின் செபம், சோதோமுக்காக செபித்த ஆபிரகாமின் செபம், சாரும் போது இறுதியாக செபித்த ஸ்தேவானின் செபம் என எல்லா செபங்களும் பதில் பெற்றன. கடவுளின் ஆசீர்வாதம் வழங்கப்பட்டன. இதை அறிந்த இருவரும் தங்களது செபத்தை அதிகமாக்கினார்கள். விசிவாச இறைவேண்டல் இவ்விருவருக்கும் மணிவிழா கொண்டாடியது.

பேதுரு பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு செபிக்கச் செல்லும் போது கோவிலின் அழகுவாயிலில் பிறவியிலேயே கால் ஊனமுள்ளவனைக் குணமாக்கினார். தோல் பகனிடும் சீமோன் என்பவரின் வீட்டில் தங்கியிருந்த பேதுருவை யோப்பா நகருக்கு அழைத்து வர செசரியா நகரின் கொர்ணேலியு அனுப்பிய ஆட்கள் அங்கு சென்றபோது அவர் மதியம் 12 மணியளவில் செபிக்க தயாராகி செபித்துக் கொண்டிருந்தார். அந்த செபவேளையில் கொர்ணேலியிலின் அழைப்பு பேதுருவுக்கு விண்ணகக் காட்சியின் மூலம் உணர்த்தப்பட்டது. ஏரோது அரசன் திருச்சபை சார்ந்தவர்களை கொடுமைப்படுத்திய நாட்களில் யோவானின் சகோதரனான யாக்கோபை வாளால் கொன்றான். பேதுருவையும் சிறையில் அடைத்தான். இவ்வாறு பேதுரு சிறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தபோது திருச்சபை அவருக்காக மன்றாடியது. பேதுரு சிறையில் இருந்து அற்புதமாக வெளியே வருகிறார். திருச்சபை செய்த மன்றாட்டின் பலன் கிடைக்கப் பெற்றது.

வீட்டிற்கு சென்ற பேதுரு நடந்தவற்றை எடுத்துக்கூறி இறைவேண்டல் செய்து கடவுளுக்கு நன்றி கூறினார். சமாரியர் கடவுளின் வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டனர் என்பதை அறிந்து அங்கு சென்ற பேதுருவும் யோவானும் சமாரியர் தூய ஆவியால் ஆட்கொள்ளப்படுமாறு இறைவனிடம் வேண்டினார்கள். அவர்களின் வேண்டுதல் கேட்கப்பட்டு அருளப்பட்டது.

தேவசகாயம் தன்னுடைய இறைவேண்டலால் அனைத்தையும் பெற்றார். பெற்ற வல்லமையின் அருளை தன்னைத் தேடி வந்த மக்களுக்குக் கொடுத்தார். சிறைக்கூடத்தில் இருக்கும் போது எப்பொழுதும் தியானம் கலந்த இறைவேண்டலிலே தேவசகாயம் காணப்பட்டார். இது அவரைக் காவல் காத்து நின்ற காவலர்களுக்கு மிகவும் வெறுப்பை ஏற்படுத்தியது.

தன்னுடைய இறுதி நாள் பயணத்தில் கிராத்தடியால் தூக்கிச் செல்லும் முன்பு செபித்தார். இறைவனின் அருள் கொடைக்கு நன்றி செலுத்தினார். மனத்துணிவைக் கேட்டு பெற்றார். உடலையும் ஆன்மாவையும் ஏற்றுக் கொள்ள மன்றாடினார். இறைவிருப்பத்தின்படி நடக்க துணை வேண்டினார். மக்களுக்காகவும், அரசனுக்காகவும், நாட்டு நலனுக்காகவும், கிறிஸ்தவ மறைக்காகவும் இறுதியாக வேண்டி தன் திருப்பயண வாழ்வை முடித்துக் கொண்டார்.

பேதுரு மற்றும் தேவசகாயத்திற்காக பலரும் செபித்தார்கள். இணைந்திருந்து ஒன்றாக செய்யப்படும் செபங்கள் கண்டிப்பாக பலன் தரும் என்னும் உண்மை இவ்விருவர் மூலமாக நமக்கு புலப்படுகிறது.

பேதுரு சிறையில் இருந்தபோது அவருக்காக திருச்சபை சேர்ந்து செபித்தது. சிறையில் பேதுரு பயந்து காணப்படவில்லை. ஏங்கித் துடிக்கவில்லை அழுது புரளவில்லை. மாறாக நன்றாகத் தூங்கினார். ஏனெனில் அவர் மற்றும் அவருக்காக மற்றவர்கள் செய்யும் செபம் அவரை எந்தத் தீங்கிலிருந்தும் காக்கும் என்று

அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. தன் இறைவேண்டலையும், தன்னையும் சீர்குலைக்கும் எந்த ஒரு சக்தியையும் அவர் அனுமதிக்கவில்லை. நிறைவான நம்பிக்கையுடனான இறைவேண்டல் அவரைக் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த காவலர்களுக்கு மத்தியிலும் அவர் அற்புதமாக வெளியே வரக் காரணமாயிருந்தது.

தேவசகாயம் நடைபயணத் தண்டனையின் போது எப்பொழுதுமே இறைவேண்டல் செய்பவராகக் காணப்பட்டார். இதனால் மக்கள் அவருக்காக பல இடங்களில் பரிந்து பேசினார்கள். கைதாகிச் செல்லும்போது டிலனாயும் அவரது மனைவியும் உதயகிரி ஆலயத்திற்குச் சென்று இறைவேண்டல் செய்து தேவையான மனவறுதியை தேவசகாயத்திற்கு அளிக்க வேண்டனார்கள். அருட்பணியாளர்களும் அவ்வப்போது அவரை சந்தித்து தேவசகாயத்துடன் சேர்ந்து செபித்தார்கள். வெட்டுவென்னியில் உறவினார்கள் அழுது புலம்பி அவருக்காக மன்றாடனார்கள். கடற்கரைப் பகுதிக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட அவருக்காக அம்மக்கள் மணவில் முட்டுன்றி செபித்தார்கள். பத்மனாபபுரத்தில் சுண்ணாம்புச் சூலையில் அடைத்து மூச்சுத் திணறும் அளவுக்கு கொடுமை செய்ய நினைத்தார்கள். ஆனால் அவர் அங்கு செபித்துக் கொண்டிருந்தார். நெய்யாற்றின்கரையில் சிங்கத்தை அடக்குவதற்கு முன்பாக வான்நோக்கி செபித்தார். பல மணி நேரம் முழந்தாளிட்டு செபித்ததன் வல்லமையால் பலருக்கும் நோய் குணமாகியது. இதனால் பயன் பெற்றவர்கள் கிறித்தவ மதம் தழுவினார்கள். ஒரு சில விசாரணை அதிகாரிகள் அவரின் செபத்தின் வல்லமையைக் கண்டு அவரை மேலும் தண்டக்காமல் ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள்.

இவ்வாறு தானும், தனக்காக பிறரும் செய்த செபத்தின் வல்லமையால் பேதுருவும், தேவசகாயமும் இன்று ‘இறைமன்றாட்சின் வீடாக’ நம்முன் காட்டப்படுகிறார்கள்.

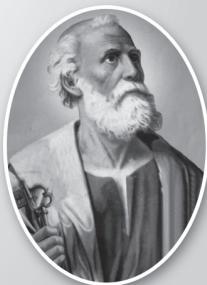
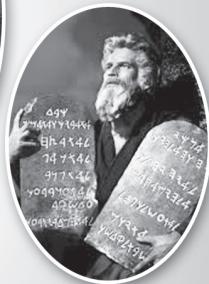
தேவசகாயம் பெற்ற நம்பிக்கை, கடந்து வந்த சோதனைகளின் பாதை மக்களை வழிநடத்திய தன்மை, மனங்குதி, துணிவு, தெளிவு, குறிக்கோள், மறைசாட்சியாய் மரிப்பதற்கென தனி மகத்துவம், திருத்தாதர் போல் போதனை என எல்லா நிலைகளிலும் அவருடன் இருந்தது அவருடைய இறைவேண்டல் மட்டுமே.

இந்த இறைவேண்டல், திருத்தாதர் பேதுருவின் மேல் இறைவன் தன் வீட்டைக்கட்ட அடித்தளமானது. மறைசாட்சி தேவசகாயம் இறைவனின் வீட்டை தான் வாழ்ந்த பகுதியில் மக்கள் மனங்களில் கட்ட வழிவகுத்தது.

துணை நின்ற நூல்கள்

1. திருவிவிலியம்
2. Characters of the Old Testament (A Thirteen Lesson Bible Class Study)
3. Commentary on Esther - David E. Pratte
4. Moses And The Exodus - E.L. Booth
5. A Study of the Book of Daniel - Gene Taylor
6. The Life and Character of David - Michael A Whitney (The Navigators)
7. காற்றாடிமலைக் கடிதங்கள் (இறைஊழியர் கேவசகாயத்தின் வாழ்வும் பணியும்) - வெனின், அருளன், பெரி - அனல் வெளியீடு
8. புனிதர்களின் பாதையில் - வைகறைப் பதிப்பகம்
9. இணையதளம்

மறைசாட்சி தேவசகாயம்

பிறப்பு: 23.04.1712, நட்டாலம்.

உயிர்த்தியாகம்: 14.01.1752, காற்றாழிமலை,
ஆரல்வாய்மொழி

